

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปมหาบัณฑิต
สาขาวิชาทัศนศิลป์ แผน ก แบบ ก 2 ระดับปริญญามหาบัณฑิต
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร
ปีการศึกษา 2564
ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยศิลปากร

ภาพเหมือนในใจของฉัน

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปมหาบัณฑิต

สาขาวิชาทัศนศิลป์ แผน ก แบบ ก 2 ระดับปริญญามหาบัณฑิต

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

ปีการศึกษา 2564

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยศิลปากร

SELF-PORTRAIT UNDER MY MIND

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for Master of Fine Arts (VISUAL ARTS)
Graduate School, Silpakorn University
Academic Year 2021
Copyright of Silpakorn University

หัวข้อ	ภาพเหมือนในใจของฉัน
โดย	นางสาวณัฐกาญจน์ วาจาสัตย์
สาขาวิชา	ทัศนศิลป์ แผนก ก แบบ ก 2 ระดับปริญญามหาบัณฑิต
อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก	ศาสตราจารย์ พัดยศ พุทธเจริญ
อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม	ศาสตราจารย์เกียรติคุณ พิษณุ ศุภนิมิตร รองศาสตราจารย์ ทินกร กาษรสวรรณ

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร ได้รับพิจารณาอนุมัติให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปมหาบัณฑิต

..... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(รองศาสตราจารย์ ดร.จุไรรัตน์ นันทานิช)

พิจารณาเห็นชอบโดย

..... ประธานกรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ปราการ จันทรวีชิต)

..... อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก
(ศาสตราจารย์ พัดยศ พุทธเจริญ)

..... อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม
(ศาสตราจารย์เกียรติคุณ พิษณุ ศุภนิมิตร)

..... อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม
(รองศาสตราจารย์ ทินกร กาษรสวรรณ)

..... ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก
(ศาสตราจารย์เกียรติคุณ กัญญา เจริญศุภกุล)

620120009 : ทศนศิลป์ แผน ก แบบ ก 2 ระดับปริญญาโท

คำสำคัญ : บุคลิกแบบเก็บตัว, พื้นที่สมมติ, จิตใต้สำนึก

นางสาว ณิชฎาญจน์ วาจาสิทธิ์: ภาพเหมือนในใจของฉัน อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก
: ศาสตราจารย์ พัดยศ พุทธเจริญ

วิทยานิพนธ์หัวข้อ ภาพเหมือนในใจของฉัน (Self-portrait under my mind) เป็นการสร้างรูปลักษณ์แห่งจินตภาพจากจินตนาการ หรือในอีกนัยหนึ่งเป็นภาพเหมือนในจิตใจของตนเองที่สื่อเนื้อหาเรื่องราวของตน ประกอบกับ “บุคลิกแบบเก็บตัว” จากการศึกษาที่ต้องพบปะผู้คน หรือมีปฏิสัมพันธ์ร่วมกับบุคคลรอบข้างซึ่งมีบริบทที่แตกต่างกันไปตามแต่สถานการณ์ ทั้งอารมณ์ด้านบวกและอารมณ์ด้านลบอันเป็นเหตุให้ครุ่นคิดจมอยู่กับความคิดความรู้สึกของตัวเองจนส่งผลต่อสภาพจิตใจ การอยู่กับตนเองเพียงลำพังอาจเป็นทางออกแห่งทุกข์และกลายมาเป็นสาเหตุที่นำมาซึ่งการแสดงออกในวิถีทางของอิริยาบถต่าง ๆ โดยนัยดังกล่าวที่โน้มนำมาสู่การสร้าง “พื้นที่สมมติ” ในจินตนาการที่เกิดจากความคิด ความรู้สึกหลาย ๆ ส่วนที่ระคนผสมจนก่อเกิดเป็นพื้นที่ใหม่ที่ให้ตัวของเราเองนั้นได้สนทนา หรือการสำรวจพิจารณาภายในจิต เพื่อให้ได้บททวนและสามารถปลดปล่อยอารมณ์และความคิดให้ค่อย ๆ ลดละสละวาง ไหลรินระบายออกไปตามธรรมชาติโดยคำนึงถึงความรู้สึกของตนเองเป็นสำคัญ หรือเพื่อให้สามารถสร้างรูปลักษณ์ความเป็นตัวเองบนพื้นที่ความสุขด้วยจินตนาการ ซึ่งในอีกนัยหนึ่งเป็นเสมือนการสร้างรูปแบบเชิงสมมติของการกระทำหรือกิจกรรมความสุขที่ได้เร้ารูปในอิริยาบถภายใต้ “จิตใต้สำนึก” ให้ปรากฏรูปร่างก่อรูปเป็นตัวตนเล็ก ๆ ของตนเองและได้สร้างปฏิสัมพันธ์กับตนเอง โดยนัยนี้การอยู่กับตัวเองจึงเป็นเหมือนการรับรู้และติดตามเรื่องราวที่ปรับเปลี่ยนไปตลอดเวลา รอบ ๆ ตัว และความคิดเหล่านี้ได้โน้มนำไปสู่การผูกคิดถึงการทบทวนบำบัดฟื้นฟูและเยียวยาจิตใจของตนเองไปพร้อม ๆ กันด้วย

อนึ่งการนำเสนอผลงานที่เป็นสัมฤทธิผลของการสร้างสรรค์ด้วยกระบวนการทางทัศนศิลป์ ผลงานศิลปะภาพพิมพ์ที่สร้างมิติลวงตาบนระนาบสองมิติของพื้นภาพให้ก่อรูปตัวตนเล็ก ๆ ในอีกนัยหนึ่งเป็นเสมือนภาพเหมือนในจิตใจของตนเองที่หลากหลายท่ามกลาง “รูปแบบ” อิริยาบถที่ผ่อนคลายและอยู่ในห้วงขณะปล่อยจิตให้เคลื่อนไปตามกระแสสังคมที่สะท้อนผ่านอารมณ์ความรู้สึกตนเองในห้วงแห่งกาลและสถานที่โดยอาศัยกระบวนการพิมพ์ภาพพิมพ์หน้าราบ (Planographic Printing Process) หรือเทคนิคภาพพิมพ์หิน (Lithograph) ซึ่งเป็นกรรมวิธีของการสร้างสรรค์ผลงานที่ตอบสนองต่อเจตนาความต้องการของตนเอง อันเป็นเสมือนภาพเหมือนของสภาวะจิตตนเองและก่อรูปร่างที่สร้างมิติลวงตาบนระนาบของพื้นภาพด้วยภาษาของศิลปะหรือทัศนธาตุ อันได้แก่ เส้น สี รูปทรง ความแตกต่างของรายละเอียดค่าน้ำหนักและพื้นผิวที่ให้ความหมายทางนามธรรม ซึ่ง

ผสมผสานเข้ากับการประทับร่องรอย (stamp) และวิธีการ stencil อันเป็นกระบวนการและวิธีการทางศิลปะภาพพิมพ์ที่สร้างขึ้นภายใต้บริบทแห่งจิตสำนึกในเหตุปัจจัยและการคาดการณ์ได้ถึงอุปสรรคประเด็นสาระเหล่านี้เป็นกุศโลบายเชิงกลวิธีของการสร้างเอกภาพสุนทรีย์ภาพพื้นที่สมมติซึ่งคงอยู่แบบปฏิสัมพันธ์เป็นส่วนหนึ่งของร่างกายที่คอยให้กำลังใจเติมเต็มช่องว่างของจิตให้เปี่ยมไว้ด้วยอารมณ์ความรู้สึกแห่งความสุขสุนทรีย์ เพื่อคลายความรู้สึกต่าง ๆ และหลอมรวมผสานความคิดสติปัญญา ประสบการณ์รวมถึงความเข้าใจในธรรมชาติของมนุษย์ที่สื่อความหมายถึง การตระหนักรู้และค้นหาวិถีหนทางแห่งการปล่อยวางความทุกข์ (ปัญหา) ได้ด้วยตนเอง

620120009 : Major (VISUAL ARTS)

Keyword : introversion, imaginary space, subconscious

MISS NUTTAKARN VAJASUT : SELF-PORTRAIT UNDER MY MIND THESIS ADVISOR
: PROFESSOR PHATYOS BUDDHACHAROEN

This thesis “Self-portrait under my mind”, it is the creation of an imaginary image from the imagination or, in other words, a self-portrait that conveys the content of one's story. assemble with "Introvert personality" from having to meet people or interacting with people around them in different contexts depending on the situation Both positive and negative emotions which is why they are often overwhelmed with thoughts own feelings that affect the state of mind Being alone can be a solution to suffering. It is the cause that leads to expression in different ways of gestures. "Imaginary space" in the imagination that arises from thoughts the multi-component feeling is a new area. Let ourselves have a conversation In order to review and be able to let your emotions and thoughts flow naturally, taking into account your own feelings as a priority. To be able to create a self-image on the happiness area with imagination, or in other words, to create a fictional representation of the action or activity of happiness that is hidden in the posture under “Subconscious mind” to appear, form a small self and create interaction with yourself. Being by yourself is like acknowledging and following the ever-changing stories around you, and these thoughts tend to lead you to think about reconciliation and healing your mind at the same time.

The result of creativity through the process of visual art, printmaking art that creates optical illusions on the two-dimensional plane of the image background to form a small self as a portrait in one's own mind, amidst a variety of "forms", relaxed postures and in the moment of letting the mind moving on the social current reflected through the self-emotions of a time by using lithograph technique Lithograph, which is a process of creating works that respond to their own intentions. It is like an image like a state of self and creates an illusionary dimension on the plane of the picture surface with the language of art or visual elements, lines, colors, shapes and differences of

details. An abstract texture weight value which combines with stamp and stencil methods, processes and methods of graphic arts created in the context of conscious factors and predictability of obstacles. These subject matter are mechanical tactics for creating aesthetic unity of space which persists interactively as part of the body that encourages filling the void of the mind to be filled with the emotion of aesthetic pleasure. To unleash different feelings and to fuse thoughts, intellect, experience, and understanding of human nature to convey the meaning of realizing and finding a way of moving on suffering on one's own.

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์หัวข้อ ชุด “ภาพเหมือนในใจของฉัน” อันเป็นการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะภาพพิมพ์ที่ผนวกกับการค้นคว้าหาข้อมูลความรู้ในบริบทต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องเชื่อมโยงกับวิถีวิทยาของการวิจัย และสร้างสรรค์ผลงานทางทัศนศิลป์อย่างเป็นระบบ ข้าพเจ้าน้อมจิต ระลึกถึงในพระคุณของบิดามารดา ผู้ซึ่งได้อบรมสั่งสอนและสนับสนุนให้ข้าพเจ้าเลือกได้ศึกษาเรียนรู้ในสิ่งที่รักและสนใจ รวมไปถึงได้ให้ความรักความห่วงใยและความปรารถนาดีหรือคอยเป็นกำลังใจให้เสมอมาทั้งในด้านการศึกษา การสร้างสรรค์งานศิลปะประกอบกับให้แนวทางในการใช้ชีวิตเรื่อยมาที่ปมเพาะเป็นตัวตนของตนเองตั้งแต่วันนี้

ขอขอบพระคุณอาจารย์ที่ปรึกษาหลัก ศาสตราจารย์พดยศ พุทฺธเจริญ ที่ให้ความรู้และเสนอแนะแนวทางที่เอื้ออำนวยประโยชน์อย่างยิ่งต่อการสร้างสัมฤทธิ์ผลของการสร้างสรรค์ รวมทั้งให้คำแนะนำอันเป็นหลักคิดหรือข้อคิดเห็นต่าง ๆ และให้คำปรึกษาตรวจสอบแก้ไขร่างโครงการฯ รวมทั้งเอกสารวิทยานิพนธ์ฉบับสมบูรณ์เล่มนี้ด้วย โดยนัยนี้รวมถึงผู้ช่วยศาสตราจารย์อำนาจ คงวารีย์ ผู้ที่คอยดูแลให้ความรู้และให้คำปรึกษาในทุกเรื่อง โดยเฉพาะด้านกระบวนการเทคนิคภาพพิมพ์หินจนก่อให้เกิดเป็นทักษะศิลป์หรือความรู้ความชำนาญ และให้ประสบการณ์ทางสุนทรียภาพที่หลากหลายสอดคล้องกับสถานการณ์ กอปรทั้งคณาจารย์ทุกท่านในหลักสูตรที่ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ด้านศาสตร์-ศิลป์และให้แนวทางความคิดในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะ ที่เป็นองค์ความรู้ทางด้านทัศนศิลป์ แก่ข้าพเจ้า จนนำมาสู่สัมฤทธิ์ผลงานการสร้างสรรค์ผลงานชุดวิทยานิพนธ์นี้และเป็นผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา สาขาวิชาทัศนศิลป์ ที่สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดีอย่างงดงาม

ท้ายนี้ขอขอบคุณจิตใจอันแข็งแกร่งของตนเองในขณะที่รู้สึกท้อแท้ หมดกำลังใจในการเรียน แต่ทว่าก็ยังสามรถมีความเข้มแข็งจนก้าวผ่านพ้นเส้นกั้นพรมแดนแห่งอุปสรรคต่าง ๆ มาได้อย่างราบรื่น และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าผลงานศิลปะภาพพิมพ์ชุดวิทยานิพนธ์ของข้าพเจ้าจะเป็นอนุสติเชิงองค์ความรู้ให้แก่เพื่อนมนุษย์ รวมไปถึงเป็นแรงบันดาลใจแก่ผู้ที่ชื่นชอบและสนใจในวิถีทางแห่งระบบนิเวศทางทัศนศิลป์ได้ไม่มากก็น้อย

นางสาว ญัฐกาญจน์ วาจาสัตย์

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ฉ
กิตติกรรมประกาศ	ช
สารบัญ.....	ฅ
สารบัญภาพ.....	ฉ
บทที่ 1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	2
จุดมุ่งหมายและวัตถุประสงค์ของการศึกษา.....	4
สมมติฐานของการศึกษา.....	4
ขอบเขตของการศึกษา.....	5
คำนิยามศัพท์.....	7
บทที่ 2 ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการสร้างสรรค์	9
อิทธิพลด้านเนื้อหา	9
อิทธิพลจากทฤษฎีจิตวิทยา.....	9
ทฤษฎีจิตวิทยาบุคลิกภาพ (Personality Psychology).....	9
แนวคิดของซิกมันด์ ฟรอยด์ (Sigmund Freud).....	11
จิตใต้สำนึก (Unconscious).....	11
แนวคิดของซิลเวีย โลเคน (Sylvia Loehken)	12
บุคลิกแบบเก็บตัว (Introvert).....	12
อิทธิพลด้านรูปแบบทางศิลปกรรมจากศิลปิน.....	14
ศิลปะลัทธิเหนือจริง (Surrealism)	14

ไมล์ จอห์นสตัน (Miles Johnston).....	14
มิโฮะ ฮิราโนะ (Miho Hirano).....	17
สรุปผลที่ได้จากการศึกษา.....	21
บทที่ 3 ขั้นตอนการศึกษาและกระบวนการสร้างสรรค์	22
การศึกษาค้นคว้าข้อมูลและประมวลความคิดในการสร้างสรรค์	22
วิธีการและเทคนิคในการสร้างสรรค์	24
ขั้นตอนการสร้างภาพร่างต้นแบบ (Sketch).....	24
องค์ประกอบในการสร้างสรรค์	26
วิธีการและขั้นตอนในการสร้างสรรค์	30
ขั้นตอนการเตรียมแม่พิมพ์	30
ขั้นตอนกลางสร้างสรรค์ด้วยกรรมวิธีต่าง ๆ บนแม่พิมพ์.....	31
ขั้นตอนการขยายแบบร่าง.....	31
การคัดลอกถอดแบบลายเส้นลงบนแผ่นแม่พิมพ์.....	31
ขั้นตอนการเขียนแม่พิมพ์ด้วยวัสดุไซ.....	34
ขั้นตอนการเคลือบกาวแม่พิมพ์.....	38
การเตรียมกาวกรด.....	38
ขั้นตอนการกัดกรด.....	39
ขั้นตอนการพิมพ์.....	41
ขั้นตอนการเตรียมกระดาษพิมพ์	41
ขั้นตอนการเตรียมความพร้อมของหมึกพิมพ์	41
ขั้นตอนการพิมพ์ผลงาน	42
ขั้นตอนการทำขึ้นกระดาษ	45
วัสดุอุปกรณ์และเคมีภัณฑ์ในการสร้างสรรค์.....	47
บทที่ 4 แนวทางและการวิเคราะห์ผลงานสร้างสรรค์.....	52

ระยะที่ 1 ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ ภาคการศึกษาที่ 1 ปีการศึกษา 2562.....	52
ระยะที่ 2 ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ ภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2563.....	59
ระยะที่ 3 ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ ภาคการศึกษาที่ 1 ปีการศึกษา 2563.....	65
ระยะที่ 4 ผลงานชุดวิทยานิพนธ์ ระหว่างปีการศึกษา 2563-2565	72
ผลงานชุดวิทยานิพนธ์.....	75
บทที่ 5 บทสรุป.....	81
รายการอ้างอิง	82
ประวัติผู้เขียน.....	83

สารบัญภาพ

	หน้า
ภาพที่ 1	ผลงานของไมล์ จอห์นสตัน (Miles Johnston)..... 16
ภาพที่ 2	ผลงานของไมล์ จอห์นสตัน (Miles Johnston)..... 17
ภาพที่ 3	ผลงานของมิโฮะ ฮิราโนะ (Miho Hirano)..... 19
ภาพที่ 4	ผลงานของมิโฮะ ฮิราโนะ (Miho Hirano)..... 20
ภาพที่ 5	ภาพแสดงพื้นที่สภาพแวดล้อมต้นแบบ “พื้นที่สมมติ” 23
ภาพที่ 6	ภาพแสดงขั้นตอนการจัดวางองค์ประกอบและการลงสีภาพของภาพร่างต้นแบบ 25
ภาพที่ 7	ภาพแสดงตัวอย่างภาพร่างต้นแบบผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ ปีการศึกษา 2562-2563 25
ภาพที่ 8	ภาพแสดงร่างต้นแบบผลงานวิทยานิพนธ์ ปีการศึกษา 2563-2565..... 26
ภาพที่ 9	ภาพแสดงทัศนธาตุเส้น 27
ภาพที่ 10	ภาพแสดงรูปทรงสัญลักษณ์ทางเนื้อหา 27
ภาพที่ 11	ภาพแสดงลักษณะการใช้พื้นที่ว่างในผลงาน 28
ภาพที่ 12	ภาพแสดงลักษณะโครงสร้างของชุดสีที่ปรากฏในผลงาน 29
ภาพที่ 13	ภาพแสดงการกำหนดเครื่องหมายสำหรับวางกระดาษ (Registration Mark)..... 32
ภาพที่ 14	ภาพแสดงการคัดลอกถอดแบบกลายเป็นโครงสร้างหลักของผลงานลงบนแผ่นแม่พิมพ์ 33
ภาพที่ 15	ภาพแสดงขั้นตอนการทำเครื่องหมายสำหรับวางกระดาษพิมพ์ (Registration Mark)33
ภาพที่ 16	ภาพแสดงขั้นตอนการเขียนแม่พิมพ์ด้วยดินสอไข 35
ภาพที่ 17	ภาพแสดงขั้นตอนการสร้างค่าน้ำหนักต่าง ๆ 36
ภาพที่ 18	ภาพแสดงตัวอย่างการใช้หมึกไขชนิดแท่ง (Stick Tusche) ละลายกับน้ำมันสน 36
ภาพที่ 19	ภาพแสดงขั้นตอนการใช้ผงหมึกสำหรับเครื่องพิมพ์ (Toner) ละลายกับแอลกอฮอล์ . 37
ภาพที่ 20	ภาพแสดงขั้นตอนการเผาไฟ เพื่อผนึกผงหมึกสำหรับเครื่องพิมพ์ (Toner) 37
ภาพที่ 21	ภาพแสดงขั้นตอนการเคลือบกาวกระดาษบนปริสท์ (Gum Plate)..... 38

ภาพที่ 22	ภาพแสดงขั้นตอนการกัดกรดแม่พิมพ์	40
ภาพที่ 23	ภาพแสดงขั้นตอนการเช็ดจนกว่าให้เรียบบางด้วยผ้าสาหลู (ผ้าขาวบาง).....	41
ภาพที่ 24	ภาพแสดงขั้นตอนการเตรียมหมึกพิมพ์และการกลิ้งหมึกพิมพ์.....	43
ภาพที่ 25	ภาพแสดงขั้นตอนการล้างเขม่าดำด้วยน้ำมันสนและทินเนอร์.....	43
ภาพที่ 26	ภาพแสดงขั้นตอนการเช็ดแม่พิมพ์ด้วยน้ำยาแลคเคอร์แดง.....	43
ภาพที่ 27	ภาพแสดงขั้นตอนการเช็ดแม่พิมพ์ด้วยหมึกพิมพ์ผสมกับน้ำมันสน	44
ภาพที่ 28	ภาพแสดงขั้นตอนการล้างแม่พิมพ์ด้วยน้ำสะอาดและขั้นตอนการกลิ้งหมึกพิมพ์.....	44
ภาพที่ 29	ภาพแสดงขั้นตอนและผังทิศทางการกลิ้งหมึกบนแม่พิมพ์	44
ภาพที่ 30	ภาพแสดงขั้นตอนการเตรียมชั้นกระดาษ.....	45
ภาพที่ 31	ภาพแสดงขั้นตอนการวางกระดาษพิมพ์และถอนกระดาษจากแม่พิมพ์	46
ภาพที่ 32	ภาพแสดงผลลัพธ์ของการพิมพ์ทับซ้อนหรือการไล่น้ำหนักความอ่อนนุ่มของสี.....	46
ภาพที่ 33	ภาพแม่พิมพ์แผ่นอลูมิเนียม (Aluminum Plate).....	48
ภาพที่ 34	ภาพอุปกรณ์ในการสร้างภาพร่างต้นแบบ	49
ภาพที่ 35	ภาพอุปกรณ์วัสดุชนิดต่าง ๆ ที่ใช้สำหรับการเขียนสร้างแม่พิมพ์.....	49
ภาพที่ 36	ภาพวัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในกระบวนการเคลือบผิวและการกัดกรด.....	49
ภาพที่ 37	ภาพอุปกรณ์และเคมีภัณฑ์ที่ใช้ในกระบวนการล้างคราบเขม่า และน้ำยาแลคเคอร์....	50
ภาพที่ 38	ภาพลูกกลิ้งยางขนาดต่าง ๆ.....	50
ภาพที่ 39	ภาพหมึกพิมพ์ออฟเซต (Offset Ink) ที่ใช้ในการพิมพ์ผลงาน.....	50
ภาพที่ 40	ภาพฟองน้ำ, ถูขน่อง, ผ้าสาหลู และครีมทำความสะอาดมือ.....	51
ภาพที่ 41	ภาพผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ ภาคการศึกษาที่ 1 ปีการศึกษา 2562.....	54
ภาพที่ 42	ภาพผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ ภาคการศึกษาที่ 1 ปีการศึกษา 2562.....	55
ภาพที่ 43	ภาพผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ ภาคการศึกษาที่ 1 ปีการศึกษา 2562.....	56
ภาพที่ 44	ภาพผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ ภาคการศึกษาที่ 1 ปีการศึกษา 2562.....	57
ภาพที่ 45	ภาพผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ ภาคการศึกษาที่ 1 ปีการศึกษา 2562.....	58

บทที่ 1

บทนำ

อนึ่งชีวิตของเราจะเป็นอย่างไรถ้าไม่มีอารมณ์ความรู้สึก โดยนัยนี้ก็คงไม่แตกต่างกับหุ่นยนต์ที่ต้องอาศัยโปรแกรมชุดคำสั่งให้ทำสิ่งต่าง ๆ อันเป็นเสมือนรูปแบบของวิถีชีวิต แต่ไม่สามารถตอบสนองหรือตอบโต้ต่อสิ่งเร้าที่ได้เข้ามากระทบไม่ว่าจะเป็นต่อจิตใจ หรือทางร่างกาย ซึ่งคนส่วนใหญ่จะเห็นได้ว่าอารมณ์รูปแบบต่าง ๆ นั้น ทำให้มนุษย์มีความสามารถที่จะรู้สึกใส่ใจกับบางสิ่งบางอย่าง หรือเป็นสิ่งที่ทำให้การใช้ชีวิตในแต่ละวันเป็นสิ่งที่มีความหมาย เรียกได้ว่าเป็นปัจเจกบุคคล ดังนั้นมนุษย์สามารถใช้สิ่งเหล่านี้สร้างสังคมให้ดีขึ้นได้ อีกทั้งในตอนนี้นักวิทยาศาสตร์ที่กำลังก้าวหน้าไปมากจนเราสามารถเข้าใจได้แล้วว่าอารมณ์มีลักษณะเป็นอย่างไร และยังมีเอกสารยืนยันอีกว่าอารมณ์แบบต่าง ๆ ให้ความรู้สึกอย่างไร เช่น อารมณ์ที่ขุ่นมัวอาจจะเกิดจากความรู้สึกเศร้าจากเหตุการณ์ที่กำลังเกิดขึ้น ขณะที่คิดเรื่องทุกข์ใจ คลื่นสมองก็จะมีคลื่นสูง ยุ่งเหยิง พร้อมกับกับที่สมองจะหลั่งสารแห่งความทุกข์และความเครียดออกมาทำให้สุขภาพกาย และจิตใจยิ่งทรุดโทรมลง (พบแพทย์, 2560) อันที่จริงก็ยังมีหลายสิ่งเกี่ยวกับหัวข้อนี้ที่กลายเป็นประเด็นข้อถกเถียงกันอยู่ อารมณ์จะถูกแบ่งออกเป็นสองส่วน ได้แก่ เชิงบวกและเชิงลบ ซึ่งอารมณ์ในเชิงบวกนั้นจะเกิดขึ้นเมื่อเรากำลังได้รับประโยชน์จากสิ่งใดสิ่งหนึ่ง หรือหลังจากที่เราได้รับประโยชน์นั้นมาแล้ว ส่วนอารมณ์ในเชิงลบนั้นจะเกิดขึ้นเมื่อเราตอบสนองต่อสถานการณ์ต่าง ๆ ที่นำความเสียหายมาให้ไว้ว่าจะต่อร่างกายหรือจิตใจก็ตาม (พบแพทย์, 2560)

กล่าวได้ว่า การสร้างสัมพันธ์ภาพร่วมกันกับเพื่อนมนุษย์นั้นควรเกิดบนพื้นฐานความรักที่สร้างสรรค์ กล่าวคือความเอื้ออาทรต่อกัน, ความรับผิดชอบต่อกันและกัน, ความนับถือซึ่งกันและกัน และความเข้าใจ (ศรีเรือน แก้วกังวาล, 2554) ล้วนเป็นผลมาจากการที่บุคคลรับรู้ต่อบริบทสิ่งแวดล้อม ข้อมูลต่าง ๆ รอบตัว ไม่ว่าจะการรับรู้สิ่งนั้นจะเป็นไปตามข้อเท็จจริงหรือไม่ แต่มนุษย์มีการเคลื่อนไหวเปลี่ยนแปลงจากสภาวะหนึ่งสู่อีกสภาวะหนึ่งอยู่ตลอดเวลา ดังนั้นจึงทำให้ไม่ได้มีเพียงแค่แนวคิดทางบวกเท่านั้นที่เราแสดงออกต่อกันและกัน แต่ทว่ายังคงมีแนวคิดทางลบต่อตนเองหรือแม้แต่ผู้อื่นด้วย โดยนัยดังกล่าวเหล่านี้สามารถวิเคราะห์ตีความด้วยวิจารณ์ญาณและความรู้สึกแก่ประเด็นชุดข้อมูลที่เอื้ออำนวยต่อการวิจัยและสร้างสรรค์ทางทัศนศิลป์หรือเป็นบริบทภายใต้วิธีวิทยาต่าง ๆ ดังนี้

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

บุคลิกภาพ (Characteristic) นั้นเป็นคุณลักษณะเชิงวิเคราะห์ถึงความแตกต่างอันเป็นลักษณะเฉพาะส่วนบุคคลและเป็นเหตุปัจจัยที่นำมาซึ่งผลกระทบต่อสำนึกในระดับปัจเจกด้วย เช่น ความเป็นมาตั้งแต่ต้นกำเนิด (พันธุกรรม) ความเป็นอยู่และการเลี้ยงดู วิธีการเติบโตท่ามกลางสภาวะและบริบททางสังคมเศรษฐกิจที่ผันแปรไปตามยุคสมัย แบบแผนทางวัฒนธรรม รวมทั้งการเมืองการปกครองที่ปรับเปลี่ยนไปจากที่เคยเป็น (ทั้งด้านบวกและด้านลบ) ความแตกต่างระหว่างบุคคล (Individualization) จึงเป็นสิ่งที่จำแนกให้เห็นความไม่เหมือนกันซึ่งการแสดงออกของมนุษย์บ้างมีลักษณะที่สอดคล้องเชิงวัฒนธรรมสากล บ้างก็แสดงให้เห็นถึงรูปแบบของการดำเนินชีวิตโดยมีแบบแผนเชิงชนบทที่ยึดเหนี่ยวจิตใจ (วัฒนธรรมทางศาสนาและเชื้อชาติ) บ้างสร้างเป็นพื้นที่สมมติเพื่อปิดล้อมตัวตนหรือให้ยากต่อการเข้ามาประชิดเชิงคบหาของคนรอบข้าง หากแต่สิ่งสำคัญประการหนึ่งซึ่งส่งผลต่อการแสดงออกทางบุคลิกภาพก็คือ เหตุการณ์ที่พบเจอหรือผ่านเข้ามาในช่วงขณะหนึ่งของชีวิต (ประสบการณ์ในอดีต) สภาพสังคมในปัจจุบันจึงเป็นสาเหตุของความหลากหลายทางอารมณ์ ความคิดของจิต รวมถึงการอยู่ร่วมกันของตัวตนที่หลากหลาย โดยนัยเหล่านี้นำมาซึ่งความสับสน วุ่นวาย สร้างรอยแยกและความไม่เข้าใจกันและกันบางประการ อีกทั้งโลกแห่งสังคมออนไลน์ (Social Network) ยังเป็นเสมือนประตูที่เปิดสู่โลกกว้างได้อย่างไม่มีที่สิ้นสุด คนส่วนใหญ่มีวิธีการเรียนรู้และศึกษาความเป็นมาของเรื่องราวต่าง ๆ ด้วยตนเอง รวมถึงในบางสถานการณ์ก็นำมาซึ่งความเห็นที่แตกต่างจากการบริโภคข่าวสารเพียงการอ่าน (ข้อความ) อันเป็นวิธีการสื่อสารที่ปราศจากการมีปฏิสัมพันธ์ ไม่มีข้อคิดเห็นและเหตุผลในการเห็นพ้องหรือเห็นต่าง การคิดการอ่านจึงถูกครอบงำได้ง่ายด้วยโศภนจริตก็ด้วยเพราะแรงกดดันจากภายนอกที่ได้กระตุ้นเร้าสร้างความรู้สึกว่าสังคมไม่ยอมรับและไม่ให้โอกาสในการชี้แจงเหตุผล หรือไม่สามารถแก้ต่างในสิ่งที่ถูกพาดพิงเกี่ยวข้อง ผนวกกับยิ่งเมื่อข่าวสารมีความรวดเร็วมากเพียงใด ความตึงเครียดและความกระวนกระวายในจิตใจก็ยิ่งทวีถาโถมเข้าใส่จนกลับกลายมาเป็นความกดดัน “ความเครียด” หรือ “อาการชุ่นเคื่องในจิตใจ” อันเป็นพฤติกรรมที่ตอบสนองต่อสภาวะอารมณ์ที่ได้รับความกระทบกระเทือน “บุคลิกเก็บตัว” (Introvert) จึงเป็นมโนสำนึกที่ก่อเกิดขึ้นเป็นรูปร่างในอากัปกิริยาและบริบทของการกระทำต่าง ๆ วิธีแห่งการเก็บตัวจึงเป็นเหมือนการสร้างกำแพงเชิงอุดมคติที่ปิดกั้นล้อมรอบตนเองอย่างไม่รู้ตัว การเฝ้ามองสังคมเพียงแค่อคิดไปเองว่า การกระทำของคนในสังคมนั้นมองตัวเองอย่างเข้าใจผิดก่อกปรกับยังคิดว่าจะไม่ได้รับการยอมรับหรือการรับฟังด้วยเพราะเกรงว่าจะถูกปฏิเสธ หากถ้าปล่อยให้เวลาล่วงเลยไป คนกลุ่มนี้ก็จะเริ่มพูดน้อยลงรวมไปถึงการมีปฏิสัมพันธ์ก็จะเริ่มจางหายและมีความรู้สึก

แปลกแยกภายในจิตสำนึกที่เต็มไปด้วยคำถามและเฝ้าเพรียกถามหาคำตอบกับตัวเองตลอดเวลา การอยู่ท่ามกลางสถานการณ์ความขัดแย้งจากตัวตนที่สร้างขึ้นในหลากหลายอารมณ์ (มโนสำนึก) ด้วยบุคลิกลักษณะหรือความคิดของจิตที่มักตามใจของตน ในอีกนัยหนึ่งก็ได้เผยปรากฏเป็นรูปลักษณะในหลายอิริยาบถ (การกระทำ) ภาพที่ประจักษ์แก่คนรอบข้างจึงเป็นเสมือนพื้นที่ที่ถูกห้อมล้อมปิดกั้นไว้ด้วยพรมแดนที่ซ้อนทับกันหลายชั้น กลายเป็นบุคคลที่เข้าถึงและเข้าใจได้ยากไปโดยปริยาย หากแต่ทว่าความเป็นจริง “บุคคล” ที่อยู่ภายในพื้นที่สภาวะแห่งนั้นต่างหากที่มีความรู้สึกประหวั่นวิตกหวาดกลัวต่อสายตาและความคิด (นามธรรมสมมติ) จากคนรอบข้าง วุฒิภาวะทางอารมณ์ที่อ่อนไหวได้ง่ายเหล่านี้จึงมิใช่เพียงการได้รับการกระทบเร้าจากคนรอบข้างเท่านั้น แต่ทว่าเป็นตัวตนสมมติที่จินตนาการให้ก่อรูปร่างเพื่อโน้มน้าวหรือหาคำตอบที่เข้าข้างตนเองด้วย

อนึ่งดังที่ ซิลเวียร์ โลเคน (Sylvia Loehken) นักพูดและผู้ให้คำปรึกษาด้านการทำงานร่วมกันระหว่างคนที่ชอบเข้าสังคมและคนเก็บตัว (*Extrovert and Introvert*) ผู้เชี่ยวชาญด้านการสื่อสารและผู้แต่งหนังสือ “เงียบเป็นต่อ” (*Quiet Impact*) สำนักพิมพ์ วิลเลิร์น (WE LEARN) กล่าวว่า “คนที่ประสบความสำเร็จจำนวนมากล้วนเป็นคนพูดไม่เก่ง แต่พวกเขาสามารถใช้ประโยชน์จาก **ความเงียบ** และสร้างวิธีสื่อสารที่ทรงพลังในแบบของตัวเองขึ้นมา” และข้อความในหนังสือตอนหนึ่งที่ว่า “... การพึ่งพาตนเองจึงหมายถึงการมีแค่ตัวเองก็พอและมีอิสระทางจิตใจ มันช่วยให้รับมือกับตัวเองและตัดสินใจได้โดยไม่ต้องคอยหาคำยืนยันจากคนอื่น...” (Sylvia Loehken, 2019) ดังนั้นการได้มีเวลาให้กับตนเองจึงเป็นอนุสติให้ทบทวนและสำรวจตนเองในอีกนัยวิธีหนึ่ง การเก็บตัวจึงเปี่ยมไปด้วยความสุข คือ สุขที่ใจ อันเป็นมุมมองที่เปรียบเป็นเสมือนภาพสะท้อนในกระจกเงา ความใส่ใจในพฤติกรรมและการแสดงออกของคนรอบข้างที่เข้ามากระทบเร้าต่อความรู้สึกตั้งแต่ในอดีตรวมทั้งความคิดที่จะมีปฏิกิริยาต่อสิ่งเร้า นั้น ๆ ในทันทีทันใด นั่นคือ “ความทุกข์” ซึ่งเป็นนัยแห่งแรงกดดันที่ถูกสร้างขึ้นภายในจิตสำนึก ทว่าเฝ้าซ่อนเร้นและรอวันที่จะเติบโตกลายเป็นความกล้าหรือเป็นความมั่นใจ กระนั้นการยับยั้งชั่งใจและการหาสาเหตุแห่งความทุกข์ที่หลบเร้นอยู่จึงโน้มไปสู่การเป็นแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์ผลงานที่เป็นปัจเจกเฉพาะตนปรากฏต่อสาธารณะ โดยนัยเหล่านี้เป็นอุบายวิธีของการเรียนรู้รูปแบบการสื่อสารที่ไม่อาจอธิบายได้บนพื้นที่ส่วนบุคคล หรือเจตนาที่มุ่งจิตใจที่เปราะบางให้แกร่งและกล้าเผชิญหน้ากับแรงกระทบ (Impact) รวมไปถึงย้ำเตือนให้มีสติและมองเห็นด้านบวกของตนเอง อันเป็นนัยของการเติมเต็มสร้างกำลังใจกับตนเองให้สามารถดำเนินชีวิตท่ามกลางความเปลี่ยนแปลงของสังคมในระยะอนันต์ (Infinity) ได้อย่างมีความสุข ซึ่งสุขนั้นย่อมคือความสุขที่แท้จริงและยั่งยืนก็ด้วยเพราะ “ตนเป็นที่พึ่งแห่งตน” นั่นเอง

จุดมุ่งหมายและวัตถุประสงค์ของการศึกษา

1. เพื่อสร้างรูปลักษณ์ความเป็นตัวเองบนพื้นที่ความสุขด้วยจินตนาการหรือในอีกนัยหนึ่งเป็นเสมือนการสร้างรูปแทนสมมติของการกระทำหรือกิจกรรมความสุขที่ได้เรียนรู้ในอิริยาบถภายใต้จิตสำนึกให้ปรากฏรูปร่างที่สัมพันธ์กับวิถีชีวิตซึ่งเป็นเหมือนบุคลิกภาพส่วนบุคคลที่ทำความเข้าใจกับตนเองและเพื่อแสวงหาคำตอบของสาเหตุแห่งความทุกข์ที่กังวลจิตใจบนพื้นฐานแห่งสติปัญญาและความเข้าใจในธรรมชาติของมนุษย์ รวมทั้งสามารถค้นพบพื้นที่และเวลาแห่งความสุขที่สุนทรีย์ได้ด้วยตนเอง

2. เพื่อสร้างสัญลักษณ์ของเนื้อหาซึ่งให้ความหมายทางนามธรรมของสภาพจิตใจที่ผลัดหลงและปิดกั้นตัวเองจากโลกภายนอกเพียงเพราะความไม่เข้าใจในบริบททางสังคม และตระหนักถึงวิธีการฟื้นฟูหรือเยียวยาบำบัดจิตใจตนเองด้วยการปรับเปลี่ยนบุคลิกภาพในแบบเก็บตัวมาสู่การยอมรับการมีอยู่ของตัวเองเพื่อตนเองและเป็นอนุสติแก่บุคคลอื่นในการดำเนินชีวิตที่ตรงตามความมั่นใจกล้าแสดงออกอย่างสร้างสรรค์โดยอาศัยใช้กระบวนการพิมพ์ภาพพิมพ์หน้าราบ (Planographic Printing Process) เทคนิคภาพพิมพ์หิน (Lithograph) เป็นเครื่องมือและกลวิธีเฉพาะตนในการสร้างเอกภาพทางสุนทรีย์ภาพแห่งพื้นที่ความสุขที่ตอบสนองต่อความคิดของจิตใต้สำนึกด้วยการสร้างตัวตนสมมติ “ภาพเหมือน” แห่งความต้องการที่หลากหลายอากัปกริยาและการกระทำเชิงพฤติกรรมในกิจกรรมเพื่อความสุขที่เปลือยเปลื้องไปตามธรรมชาติแห่งอารมณ์ความรู้สึก ซึ่งอุปมาเป็นเสมือนร่องรอยบนพื้นผิวเพื่อสำรวจพิจารณาตนเองและเรียนรู้ที่จะคิดบวก หรือการเผยตัวตนของตนเองให้พร้อมที่จะยอมรับและเผชิญหน้ากับความจริงอันเป็นธรรมชาติของมนุษย์

สมมติฐานของการศึกษา

อนึ่ง การสร้างตัวตนให้มีความหลากหลายในอิริยาบถบนพื้นฐานของจิตใจที่แฝงเร้นอยู่ภายใต้จิตสำนึกแห่งตน เพื่อค้นหาตนเองด้วยรูปสัญลักษณ์แห่งจินตภาพจากจินตนาการความมีตัวตนของจิตสำนึกที่เป็นเสมือนเสียงแห่งจิตสำนึกคอยกระซิบเพรียกให้ตระหนักรู้เท่าทันถึงการสร้างรูปแบบชีวิตความสุขด้วยการปลดปล่อยจิตสำนึกที่แท้จริงของตนเองให้พ้นจากความทุกข์ (การมโนสำนึกไปเอง) หรือพร้อมที่จะก้าวไปข้างหน้าอยู่ตลอดเวลาด้วยสติปัญญาท่ามกลางความเปลี่ยนแปลงของสังคมได้อย่างมีความสุข และเป็นอนุสติย้ำเตือนบุคคลที่มีความคิดอยู่กับตัวเอง เก็บตัวและหวาดระแวง ให้เปิดใจยอมรับบุคคลอื่นเข้ามาปฏิสัมพันธ์ร่วมกันอย่างสร้างสรรค์

ขอบเขตของการศึกษา

การสร้างสัมฤทธิ์ผลของการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะภาพพิมพ์ที่อยู่ภายใต้บริบทแห่งศิลปะร่วมสมัยในระบบปัจเจกที่ประกอบด้วยขอบเขตด้านต่าง ๆ ดังนี้

ด้านเนื้อหา เป็นการสร้างรูปลักษณ์แห่งจินตภาพจากจินตนาการในแบบเหนือจริงเชิงอุดมคติ หรือในอีกนัยหนึ่งเป็นภาพเหมือนในใจของตนเองที่สื่อเนื้อหาเรื่องราว (บุคลิกภาพ) ของตนในวัยเด็ก หรือช่วงวัยต่าง ๆ อันเป็นเจตนาของแนวความคิดที่สื่อสะท้อนด้วยกลวิธีแห่งทัศนศิลป์ในการสร้างพื้นที่ความสุขด้วยตนเอง กอปรด้วยตัวตนแห่งจิตใต้สำนึกที่เป็นคำตอบของการก้าวอย่างดำเนินชีวิตให้สอดคล้องกับสถานการณ์และความพึงพอใจในความสุขที่ได้สร้างขึ้นหรืออาจเปรียบเป็นเสมือนภาษาของอารมณ์ความรู้สึก เป็นภาษาของจิตใจนั่นเอง

ด้านรูปแบบ เป็นการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะภาพพิมพ์รูปแบบ 2 มิติ และเป็นกายภาพของ “รูปลักษณ์เชิงสมมติ” หรือ ในอีกนัยยะหนึ่งที่นิยามว่าเป็นรูปแบบเหนือจริงเชิงอุดมคติ (Idealistic Surrealism) อันเป็นสัญลักษณ์ในบริบทภาพเหมือนในใจของฉันทหรือเป็นเสมือนภาพเหมือนสภาวะจิตตนเองและก่อรูปร่างสร้างมิติลวงตาบนระนาบของพื้นภาพด้วยภาษาของศิลปะหรือทัศนธาตุ เส้น สี รูปทรงและความแตกต่างของรายละเอียดค่าน้ำหนักพื้นผิวที่ให้ความหมายทางนามธรรม เช่น ความหยาบ (สภาวะทางอารมณ์ที่ไม่นิ่ง โกรธ หงุดหงิด) การปรากฏร่องรอยหรือคราบจากหมึกไข (ที่สื่อสาระนามธรรมถึงความสับสนและไม่มั่นคงทางอารมณ์) ซึ่งผสมผสานเข้ากับการประทับร่องรอย (Stamp) และวิธีการ Stencil อันเป็นกระบวนการและวิธีการทางศิลปะภาพพิมพ์ที่สร้างขึ้นภายใต้บริบทแห่งจิตสำนึกในเหตุปัจจัยและการคาดการณ์ได้ถึงอุปสรรค ประเด็นสาระเหล่านี้เป็นกุศโลบายเชิงกลวิธีการสร้างเอกภาพสุนทรีย์ภาพพื้นที่ซึ่งคงอยู่แบบปฏิสัมพันธ์เป็นส่วนหนึ่งของร่างกายที่คอยให้กำลังใจเติมเต็มช่องว่างของจิตให้เปี่ยมไว้ด้วยอารมณ์ความรู้สึกแห่งความสุขสุนทรีย์เพื่อคลายข้อกังวลต่าง ๆ และหลอมรวมผสมผสานความคิด สติปัญญา ประสบการณ์ รวมถึงความเข้าใจในธรรมชาติของมนุษย์ที่สื่อความหมายถึงการตระหนักรู้และค้นหาวิถีหนทางแห่งการปล่อยวางความทุกข์ (ปัญหา) ได้ด้วยตนเอง โดยเจตนาเพื่อเป็นอนุสติเผื่อแผ่ไปยังบุคคลอื่นในสังคมที่กำลังตกอยู่ในสภาวะแห่งความวิตกกังวลไม่มั่นใจในตนเอง

ด้านเทคนิควิธีการ นำเสนอผลงานที่เป็นสัมฤทธิ์ผลของการสร้างสรรค์ด้วยกระบวนการทางทัศนศิลป์งานศิลปะภาพพิมพ์ที่สร้างมิติลวงตาบนระนาบสองมิติของพื้นภาพให้ก่อรูปตัวตนเล็ก ๆ ในอีกนัยหนึ่งเป็นเหมือนภาพเหมือนในจิตใจของตนเองที่หลากหลายท่ามกลาง “รูปแบบ” อิริยาบถที่ผ่อนคลายและอยู่ในห้วงขณะปล่อยจิตให้เคลื่อนไปตามกระแสสังคมที่สะท้อนผ่านอารมณ์ความรู้สึกตนเองในห้วงแห่งกาลหนึ่งโดยอาศัยกระบวนการพิมพ์ภาพพิมพ์หน้าราบ (Planographic Printing

Process) หรือเทคนิคภาพพิมพ์หิน (Lithograph) ซึ่งเป็นกรรมวิธีของการสร้างสรรค์ผลงานที่ตอบสนองต่อเจตนาความต้องการของตนเอง

คำนิยามศัพท์

Planographic Printing Process	<p>การพิมพ์ภาพพิมพ์หน้าราบ เป็นกระบวนการทำภาพพิมพ์ที่ตัวแม่พิมพ์มีผิวเรียบแบน-ราบ รูปภาพที่ต้องการจะเกิดขึ้นจากการเขียนหรือวาดระบายด้วยวัสดุที่มีส่วนผสมของไขมันบนแม่พิมพ์จะเป็นหินปูนหรือเพลทอลูมิเนียม หลักการของการพิมพ์คือการอาศัยหลักการความไม่เข้ากันระหว่างน้ำและน้ำมัน คือ ในการพิมพ์โดยเฉพาะก่อนการกลิ้งหมึกจะต้องใช้น้ำหล่อเลี้ยงผิวของแม่พิมพ์ให้ชุ่มชื้นก่อน เมื่อเวลาที่กลิ้งหมึกผ่านไขหมึกจะติดลงเฉพาะบริเวณไขเท่านั้น จากนั้นนำกระดาษมาปิดทับบนแม่พิมพ์และรีดกดให้หมึกติดลงบนกระดาษเกิดเป็นรูปภาพตามที่ต้องการ</p>
Aluminum Plate	<p>แผ่นอลูมิเนียมเป็นวัสดุที่ใช้ทำแม่พิมพ์ภาพพิมพ์หิน มีลักษณะบางและเบา มีพื้นผิวที่หยาบเพื่อช่วยทำให้วัสดุเกาะติดดีขึ้น</p>
Tusche	<p>เป็นหมึกไขที่สามารถผสมกับน้ำหรือน้ำมันชนิดต่าง ๆ เพื่อให้เกิดลักษณะพื้นผิวต่าง ๆ ตามต้องการ</p>
Texture	<p>พื้นผิวที่เกิดจากการเขียนด้วยวัสดุประเภทไขทั้งแบบเปียกและแบบแห้งในรูปแบบต่าง ๆ เพื่อให้เกิดลวดลาย หรือสร้างเป็นภาพลวงตาในลักษณะของพื้นผิวที่สามารถสัมผัสได้</p>
Gum Arabic	<p>กาวกระถิน เป็นวัสดุสำคัญที่ใช้ในกระบวนการภาพพิมพ์หิน เช่น ใช้กันกำหนดขอบเขตพื้นที่ของภาพ การกัดกุดและการเคลือบผิวแม่พิมพ์ เป็นต้น เป็นวัสดุที่มีส่วนผสมของเกลือโพแทสเซียมและเกลือแมกนีเซียม</p>
Idealistic Surrealism	<p>เป็นรูปแบบของการจินตนาการในแบบเหนือจริงเชิงอุดมคติหรือใช้เพียงคำว่าเหนือจริง (Surrealism) คำเดียวเพราะ Surrealist ทำให้การนำเสนอผลงานแตกต่างกันหรือแรงบันดาลใจ จากจิตใต้</p>

สำนึกความฝันหรือความกลัวในอดีต เช่น ผลงานของ Marc Chagall

Introvert	บุคลิกแบบเก็บตัว คนที่มีบุคลิกเช่นนี้มักจมอยู่กับความคิดและความรู้สึกของตัวเอง รวมถึงรู้สึกสบายใจเมื่อได้อยู่ตามลำพัง
Extrovert	บุคลิกแบบชอบเข้าสังคม คนที่มีบุคลิกเช่นนี้มักชอบพูดคุยสังสรรค์กับเพื่อน รวมถึงรู้สึกสบายใจและผ่อนคลายเมื่อได้ทำกิจกรรมร่วมกับผู้อื่น หรือได้อยู่ท่ามกลางผู้คน
Registration mark	เครื่องหมาย ที - บาร์ (T - I) เป็นเครื่องหมายที่ช่วยกำกับที่การวางกระดาษลงบนแม่พิมพ์
Scaper Bar	ไม้ครูด หรือสามารถเรียกได้ว่า “บาร์” เป็นอุปกรณ์ที่สำคัญของงานพิมพ์ภาพพิมพ์หินซึ่งมีหน้าที่ช่วยกดรีดหมึกจากแม่พิมพ์ให้ติดลงบนกระดาษ
Personality Psychology	การศึกษาเกี่ยวกับสภาวะทางจิต ที่ช่วยให้เข้าใจตนเองและผู้อื่น รวมทั้งความเป็นไปของสังคมและสัมพันธภาพระหว่างบุคคล
Conscious	จิตสำนึก เปรียบได้เหมือน สติ ที่เราสามารถฝึกฝน กำหนดและควบคุมได้จะทำงานตอนที่เรตื่นอยู่ เปรียบเหมือน สติที่คอยกำกับจิตใจหรือเป็นตัวบังคับทิศทาง ควบคุมการดำเนินชีวิต และควบคุมการทำงานของจิตได้สำนึกบางส่วน
Unconscious	จิตใต้สำนึก คืออารมณ์หรือตัวตนดึกในใจ เป็นส่วนที่ไม่สามารถควบคุมได้ทั้งหมด หากปราศจากจิตสำนึกการตอบสนองทางด้านอารมณ์ของเขาก็จะแตกต่างกันไปตามแต่ประสบการณ์

บทที่ 2

ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการสร้างสรรค์

ในการสร้างสรรค์ผลงานข้าพเจ้าได้แรงบันดาลใจ และได้รับอิทธิพลในการสร้างสรรค์ผลงาน จากข้อมูลต่าง ๆ ทั้งจากสิ่งแวดล้อม บุคคลรอบข้าง เหตุการณ์ที่เกิดขึ้น เป็นตัวแปรที่กระตุ้นการ แสดงออกทางอารมณ์ในด้านลบของจิตใจและความทรงจำของข้าพเจ้า ความรู้สึกที่ขุ่นมัวเคร่งเครียด ในสถานะที่จิตใจได้สำนึกมีแรงผลักดันให้แสดงพฤติกรรมให้สอดคล้องกับบุคลิกแบบเก็บตัว (Introvert) ออกมา ล้วนเป็นแรงบันดาลใจและข้อมูลในการสร้างสรรค์ผลงาน จะเห็นได้ว่ามนุษย์มักแสดงสภาวะ อารมณ์ภายในของตนเอง เพื่อต้องการสื่อสารกับกับคนรอบข้างเสมอ เป็นกระบวนการที่จะถ่ายทอด แสดงออก และปลดปล่อยอารมณ์ความรู้สึกที่เป็นเรื่องราวจากประสบการณ์เพื่อสื่อสารให้ผู้อื่นได้รับรู้ การแสดงออกทางอารมณ์จากบุคคลหนึ่งสู่อีกบุคคลหนึ่งนี้เอง อาจสร้างความเจ็บปวดต่อกัน ดังนั้น ความรู้สึกที่ตกค้างอยู่ภายในจิตใจส่งผลต่อจิตใจได้สำนึก ทำให้ไม่สามารถที่จะกลับมาปฏิบัติสัมพันธ์กับ บุคคลอื่นได้อย่างปกติ เพื่อทำความเข้าใจหลักเหตุผลต่าง ๆ จึงได้ทำการศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับแนวคิด ของนักจิตวิทยาที่มีความเกี่ยวข้องกับบุคลิกภาพแบบเก็บตัว ปัจจัยที่ส่งผลต่อบุคลิกภาพ อีกทั้งยัง ศึกษาจากผลงานศิลปกรรมในลัทธิเหนือจริง และผลงานจากศิลปินที่มีความน่าสนใจ มีความ สอดคล้องกับรูปแบบและแนวความคิด โดยนัยนี้สามารถตีความวิเคราะห์สาระประเด็นชุดข้อมูล เรื่องราวเนื้อหา (ความหมาย ความคิด) รูปแบบและเทคนิควิธีการหรืออยู่บนพื้นฐานอันมีนัยเป็นบริบท แห่งศิลปะร่วมสมัยระบบปัจเจกและอยู่ภายใต้วิถีวิทยาของการวิจัยสร้างสรรค์ทางทัศนศิลป์ ซึ่งแตก ประเด็นออกไปอิทธิพลด้านต่าง ๆ ดังนี้

อิทธิพลด้านเนื้อหา

อิทธิพลจากทฤษฎีจิตวิทยา

ทฤษฎีจิตวิทยาบุคลิกภาพ (Personality Psychology) เป็นการศึกษาเกี่ยวกับสภาวะทาง จิต สังคมและบุคคลที่ช่วยให้เข้าใจตนเองและผู้อื่น รวมทั้งความเป็นไปของสังคมและสัมพันธภาพ ระหว่างบุคคล เพื่อนำไปปรับใช้ประโยชน์ในการดำเนินชีวิตประจำวันให้มีความสุขและสร้างสังคมที่ สมานฉันท์ ชุดข้อมูลความรู้จากบทความของนักจิตวิทยาแคโรล ดเว็ค (Carol Dweck) เสนอว่า บุคลิกภาพของคนเรานั้นพัฒนาไปตามความต้องการขั้นพื้นฐาน 3 ประการ ที่เราทุกคนต้องมี คือ ความต้องการที่จะคาดการณ์สิ่งที่จะเกิดขึ้น, ความต้องการที่จะได้ทำตามสิ่งที่ตนเองต้องการและความ ต้องการที่จะเป็นที่ยอมรับจากผู้อื่น (Caniëls, Semeijn and Renders, 2018) ซึ่งเมื่อความต้องการ

ขึ้นพื้นฐานเหล่านี้รวมกันจะเกิดเป็นความต้องการใหม่ขึ้นมาอีกเรื่อย ๆ โดยตั้งแต่แรกเกิด มนุษย์พร้อมที่จะตอบสนองความต้องการและเรียนรู้ที่จะจัดการกับความต้องการเหล่านั้น เมื่อโตขึ้นจึงเริ่มสร้างความเชื่อเกี่ยวกับโลกของพวกเขาและบทบาทของพวกเขาในสิ่งนั้น บุคลิกภาพของมนุษย์จึงมีความแตกต่างกันไปในแต่ละบุคคล ประกอบด้วยส่วนภายนอกคือ ส่วนที่มองเห็นชัดเจน และส่วนภายในคือ ส่วนที่มองเห็นได้ยาก ซึ่งส่วนที่มองไม่เห็นของบุคลิกภาพประกอบจึงด้วยความต้องการสติปัญญา ลักษณะอารมณ์ประจำตัว ค่านิยม ความสนใจและประสบการณ์ที่สั่งสมมา เป็นต้น ซึ่งเป็นบุคลิกภาพพื้นฐานของแต่ละบุคคลและขับเคลื่อนนำทางส่วนที่มองเห็นได้ นั่นก็คือ รูปร่างหน้าตา กิริยามารยาท การแต่งตัวและวิธีการพูด เป็นต้น กล่าวคือเป็นสิ่งที่ผู้คนสามารถพบเห็นและจับต้องได้ เมื่อทั้งสองส่วนถูกหล่อหลอมและผสมผสานด้วยการเรียนรู้สิ่งแวดล้อมรอบตัว หรือเรียนรู้วิธีการปรับตัวของแต่ละบุคคลผ่านประสบการณ์ในอดีต ซึ่งมีผลต่อบุคลิกภาพและพฤติกรรมทั้งในปัจจุบันและอนาคต (ศรีเรือน แก้วกังวาล, 2554) ซึ่งนัยเหล่านี้สามารถแบ่งได้เป็นสองกลุ่มหลัก ๆ ตามบุคลิกภาพ นั่นก็คือ บุคลิกภาพแบบเก็บตัว (Introvert) และบุคลิกภาพแบบชอบเข้าสังคม (Extravert)

บุคลิกภาพเหล่านี้มีความเชื่อมโยงและสอดคล้องกันอยู่ในสังคม อีกทั้งยังมีความแตกต่างกันทางการแสดงออกและการรับรู้ของอารมณ์ความรู้สึกเป็นอย่างมาก เพื่อให้สามารถใช้ชีวิตอยู่ร่วมกันในสังคมได้ดีขึ้น จึงควรเรียนรู้ทำความเข้าใจในพื้นฐานของแต่ละบุคลิกภาพ เพื่อช่วยในการปรับตัว และสามารถเลือกวิธีการปฏิบัติกับคนรอบข้างที่มีบุคลิกภาพแตกต่างกันได้ โดยเฉพาะในยุคสมัยที่มนุษย์มักให้ความสนใจกับสิ่งภายนอกตน จนลืมตัวตนของตนเองและของผู้อื่น ทำให้เกิดความสับสนวุ่นวายภายในตัวเอง กอปรทั้งยังขาดความเข้าใจและเห็นใจเพื่อนมนุษย์ด้วยกัน จนมีปัญหาด้านบุคลิกภาพ ด้านความสัมพันธ์กับตนเองกับผู้อื่น และสุขภาพจิตตั้งแต่ระดับน้อยจนถึงมาก บุคลิกทั้งสองแบบนี้ไม่ได้กำหนดบุคคลว่าดีหรือแย่ แต่เป็นสิ่งที่บอกว่ามีความต้องการและมีแนวโน้มของการกระทำที่เอนเอียงไปในทิศทางใด การที่สามารถรู้ว่าตัวเองต้องการสิ่งใดจะยิ่งทำให้ใช้ชีวิตได้ถูกบุคลิกได้มากขึ้น และสามารถรับรู้ได้ว่าสิ่งใดเป็นสิ่งที่สำคัญสำหรับตนเองได้ดียิ่งขึ้นด้วย สิ่งหนึ่งที่จำเป็นมากก็คือ ต้องรักษาสมดุลระหว่างเวลาที่ใช้อยู่กับตัวเองและเวลาที่ใช้อยู่กับคนอื่น เพื่อให้การใช้เวลาทั้งสองแบบนี้ได้อย่างมีคุณภาพ (Sylvia Loehken, 2019) บุคลิกภาพของมนุษย์ไม่ว่าด้านใดเป็นสิ่งที่ไม่ตายตัวเปลี่ยนแปลงไปตามเวลา การเรียนรู้ และสิ่งแวดล้อมทั้งทางสังคมและวัตถุ บุคลิกภาพของแต่ละบุคคลนั้นมีทั้งส่วนที่เป็นลักษณะผิวเผินและส่วนที่เป็นนิสัยที่แท้จริง ซึ่งส่วนนั้นอาจจะถูกบุคลิกภาพแบบอื่นซ่อนเร้นหรือถูกปิดบังอำพรางโดยที่ตั้งใจหรือไม่ตั้งใจก็ได้ ตัวอย่างเช่น บุคคลที่มีบุคลิกแบบเก็บตัวเมื่อต้องอยู่ในสถานการณ์ที่จำเป็น หรืออยู่ในหน้าที่ที่จำเป็นต้องมีปฏิสัมพันธ์กับคน

หม่อมมากก็สามารถปรับตัวให้เข้ากับช่วงเวลาเหล่านั้นได้ ดังนั้นบุคลิกภาพของบุคคลมีทั้งส่วนที่มีร่วมกัน อันเป็นลักษณะสากลของมนุษยชาติ และมีส่วนซึ่งเป็นลักษณะที่เรียกกันว่าบุคลิกเฉพาะตัว

แนวคิดของซิกมันด์ ฟรอยด์ (Sigmund Freud)

ซิกมันด์ ฟรอยด์ (Sigmund Freud) (ค.ศ.1856-1939) เป็นผู้นำแนวคิดจิตวิเคราะห์แบบคลาสสิกหรือ ทฤษฎีจิตวิเคราะห์ที่มีชื่อเรียกว่า Freudian Psychoanalysis เป็นทฤษฎีที่มีความเหมาะสมกับบุคคลบางบุคลิกลักษณะและในบางวัฒนธรรม ซึ่งได้รับการยกย่องว่าเป็นผู้ริเริ่มศึกษาพฤติกรรมและบุคลิกภาพของมนุษย์โดยวิธีการทางวิทยาศาสตร์ และยังเป็นรัฐที่ริเริ่มให้ความสนใจเกี่ยวกับจิตใต้สำนึกด้วย

จิตใต้สำนึก (Unconscious)

กล่าวไว้ว่าชั้นของจิตสำนึกแบ่งออกเป็น 3 ระดับ คือ 1. ภาวะมีสติเต็มที่ (จิตสำนึก (Conscious)) รู้ว่าตนเองเป็นใคร กำลังทำอะไรอยู่ กำลังจะทำอะไร ต้องการอะไร รู้สึกอะไร เป็นสิ่งที่ควบคุมการแสดงพฤติกรรมให้เป็นไปตามที่เห็นว่าถูกต้องสมควรผ่านการคิดไตร่ตรองไว้อย่างถี่ถ้วน 2. ภาวะกึ่งสำนึก (Pre-Conscious) อยู่กึ่งกลางระหว่างความสำนึกรู้กับความไม่สำนึกรู้ต่าง ๆ เป็นสถานะอาจที่จะไม่รู้ตัวในช่วงขณะหนึ่ง เช่น ฮัมเพลงโดยที่ไม่รู้ตัว การกระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งโดยที่ไม่ได้ตั้งใจ และประสบการณ์ที่ถูกเก็บไว้ในรูปแบบของความทรงจำ 3. ภาวะไม่สำนึก (จิตใต้สำนึก (Unconscious) ส่วนที่ใหญ่ที่สุดของจิตมนุษย์ เป็นส่วนที่เราไม่สามารถควบคุมได้ถูกหล่อหลอมมาจากประสบการณ์ในอดีตหรือสถานการณ์ในปัจจุบันที่สะสมเพื่อรอการแสดงตัวออกมา บางเหตุการณ์อาจเป็นสิ่งที่ฝังใจในอดีตถึงแม้จะเหมือนลืมไปแล้ว แต่ความเป็นจริงยังคงฝังติดอยู่ในจิตใต้สำนึกไม่ได้หายไปไหน อาจจะแสดงออกมาในรูปแบบของความฝัน ฟรอยด์ เปรียบเทียบเพื่อให้เห็นภาพว่าจิตใต้สำนึกมีสภาพคล้ายภูเขาน้ำแข็งที่ลอยอยู่ในมหาสมุทร มีเพียงส่วนน้อยเท่านั้นที่จะลอยอยู่เหนือผิวน้ำ แต่ยังปรากฏฐานของภูเขาน้ำแข็งเป็นส่วนมากที่ยังคงอยู่ใต้ผิวน้ำ ดังนั้นจิตสำนึกก็เหมือนส่วนที่อยู่เหนือผิวน้ำ ส่วนที่อยู่ใต้ผิวน้ำก็เหมือนจิตใต้สำนึก จิตระดับใต้สำนึกนี้มีองค์ประกอบอยู่หลากหลายประเภท เช่น อารมณ์ที่ถูกเก็บกด, ความรู้สึกนึกคิด, ความฝัน, ความทรงจำ ฯลฯ

การที่ฟรอยด์เปรียบเทียบ จิตสำนึกและจิตกึ่งสำนึกเป็นเพียงส่วนน้อยนิดของภูเขาน้ำแข็งนั้น เนื่องจากมนุษย์ใช้สองส่วนนี้ในการดำรงชีวิตประจำวันเพียงแค่ 8% เท่านั้น ส่วนอีก 92% ที่เหลือนั้นก็คือ ถูกขับเคลื่อนจากการทำงานของจิตใต้สำนึกทั้งหมด (ThaiHypnosis, 2564) ทำให้พลังของจิตใต้สำนึกมีอิทธิพลเหนือจิตสำนึกรวมไปถึงยังกระตุ้นให้เกิดพฤติกรรมที่ไร้เหตุผลและผิดปกติใน

ลักษณะต่าง ๆ การที่จะทำให้เห็นภาพความจริงทั้งหมดได้นั้น จึงต้องสำรวจอย่างรอบด้านด้วยการมองลึกลงไปในพฤติกรรมและยังต้องพิจารณาถึงความรู้สึกทางด้านอื่น ๆ อีกด้วย เช่น ทักษะจิตความรู้สึกที่มีข้อจำกัดบางอย่าง ทั้งความรู้สึกทางกายหรือแม้กระทั่งความรู้สึกทางใจและพฤติกรรมบางอย่างถูกกระตุ้นโดยจิตสำนึกแต่เพียงอย่างเดียว เช่น การพูดอย่างระมัดระวัง แต่ส่วนมากจิตทั้งสองส่วนนี้จะปะปนกันอยู่เสมอ ทำให้บางครั้งเผลอพูด คิด ทำไปก่อนแล้ว ถึงจะระลึกได้ว่าควรหรือไม่ควร แต่ถึงอย่างนั้นพฤติกรรมบางประเภทก็ถูกกระตุ้นโดยจิตใต้สำนึกเพียงอย่างเดียว เช่น ความฝัน การปลั่งปากพูด หรือการกระทำอย่างหนึ่งอย่างใดโดยไม่รู้ตัว

ดังนั้นจึงอธิบายหรือทำความเข้าใจได้ว่า ภูเขาน้ำแข็ง 1 ลูกนั้น เปรียบเสมือนคน 1 คน คนแต่ละคนแตกต่างกันเพราะจิตสำนึกและจิตใต้สำนึก คนแต่ละคนจึงมีบุคลิกภาพที่ไม่เหมือนกัน ซึ่งเนื้อหาของสาระแนวความคิดดังกล่าวเป็นแนวคิดหลักสำคัญที่นำมาใช้ในการสร้างสรรค์ให้ก่อเกิดเป็นรูปแบบของผลงานชุดวิทยานิพนธ์ โดยการตีความวิเคราะห์จิตใต้สำนึกในรูปแบบของตนเองให้สะท้อนความคิดและความรู้สึกที่เกิดขึ้นในช่วงเหตุการณ์หรือประสบการณ์ในขณะนั้น จากรูปแบบนี้สามารถให้กลับกลายเป็นรูปธรรม ด้วยกลวิธีเชิงเครื่องมือทางทัศนศิลป์ผลงานศิลปะภาพพิมพ์

แนวคิดของซิลเวีย โลเคน (Sylvia Loehken)

บุคลิกแบบเก็บตัว (Introvert)

ซิลเวีย โลเคน (Sylvia Loehken) (1965-ปัจจุบัน) ชาวเยอรมัน เป็นนักพูดและผู้ให้คำปรึกษาด้านการทำงานร่วมกันระหว่างคนชอบเข้าสังคมและคนเก็บตัว จบการศึกษาระดับปริญญาเอกด้านภาษาศาสตร์และการสื่อสาร ทั้งยังทำงานร่วมกับบริษัทและมหาวิทยาลัยชั้นนำหลายแห่งในยุโรป ซึ่งลักษณะนิสัยเดิมเธอเป็นคนเก็บตัวและกลัวการพูดในที่สาธารณะเป็นอย่างมาก แต่ในปี 2012 เธอได้รับรางวัล “นักพูดแห่งปี” ในประเทศเยอรมนี (Sylvia Loehken, 2019) โลเคนเขียนหนังสือหลายเล่มที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับบุคลิกแบบเก็บตัว โดยหนังสือที่สร้างชื่อให้เธออย่างมากเล่มหนึ่งคือ Quiet Impact

มนุษย์สามารถแบ่งได้สองกลุ่มตามบุคลิกภาพนั้นคือ คนเก็บตัวและคนชอบเข้าสังคม ขึ้นอยู่กับปัจจัยหลัก ๆ 4 ประการ (Sylvia Loehken, 2019) ปัจจัยแรกติดตัวมาตั้งแต่เกิด คือ มีแนวโน้มที่จะเป็นบุคลิกใดบุคลิกหนึ่งและพ่วงด้วยนิสัย หรือความต้องการที่หล่อหลอมมาเป็นตัวเรา โดยแต่ละบุคลิกจะสามารถสังเกตได้ตั้งแต่เด็ก ปัจจัยที่สองมักขึ้นอยู่กับสถานการณ์ ด้วยเพราะมนุษย์เราสามารถปรับตัวให้สอดคล้องกับสถานการณ์ได้ สามารถปรับความคิดและการกระทำให้เข้ากับ

สถานการณ์หนึ่ง ๆ รวมไปถึงสามารถเลือกได้ว่าจะปฏิบัติตัวอย่างไรในทุกช่วงเวลาของชีวิต ปัจจัยที่สาม วัฒนธรรม สิ่งแวดล้อมที่อยู่รอบตัวเราสามารถบังคับให้เราต้องปรับตัวไปในทิศทางของบุคลิกแบบเก็บตัวหรือแบบชอบเข้าสังคมได้ ตัวอย่างเช่น ประเทศญี่ปุ่นมองว่าการอยู่เงียบๆอยู่กับความคิดเพียงลำพังเป็นสิ่งที่สำคัญจนถือเป็นเรื่องปกติ ซึ่งต่างจากประเทศสหรัฐอเมริกา ซึ่งมีวัฒนธรรมที่ชอบเข้าสังคมการเก็บตัวในประเทศนี้จึงต้องพยายามอย่างหนักเพื่อปรับตัวให้เข้ากับสภาพแวดล้อมและการทำตัวเป็นคนชอบเข้าสังคมมากกว่าที่จะต้องทำในเวลาที่อยู่ในประเทศญี่ปุ่นซึ่งมีวัฒนธรรมเป็นมิตรต่อคนเก็บตัว (Sylvia Loehken, 2019) ปัจจัยที่สี่ ด้านเวลา มนุษย์เรามีความคิดและมีวิสัยทัศน์ที่เปลี่ยนแปลงไปตามกาลเวลา เมื่อผู้คนอายุมากขึ้นย่อมมีแนวโน้มจะเข้าใจถึงจุดกึ่งกลางระหว่างการเป็นคนเก็บตัวและคนชอบเข้าสังคมมากขึ้น แม้บุคลิกภาพแบบเก็บตัวและบุคลิกภาพแบบชอบเข้าสังคมจะขึ้นอยู่กับสถานการณ์ วัฒนธรรม หรือแม้แต่กระทั่งอายุ แต่ทว่ามันก็ยังเป็นบุคลิกภาพที่ค่อนข้างคงเส้นคงวา

เหนือสิ่งอื่นใดสิ่งที่แตกต่างกันอย่างเห็นได้ชัดของ 2 บุคลิกภาพนี้ก็คือ การฟื้นฟูสภาพจิตใจหรือความรู้สึกของตนเองหลังจากมีความเครียด หรือมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น บุคลิกแบบเก็บตัวจะเติมพลังงานให้ตนเองเพียงลำพังโดยหลีกเลี่ยงที่ที่มีสิ่งเร้าและลดการพูดคุยให้น้อยที่สุด สำหรับคนเก็บตัวสิ่งเร้าที่มากเกินไปจะทำให้สูญเสียพลังงานมาก ทำให้พวกเขาปลีกตัวออกมาจากสถานะเหล่านี้หรือกิจกรรมใด ๆ ในระหว่างนั้น เนื่องจากพวกเขาจะต้องใช้เวลาในการฟื้นฟูหรือเติมพลังนานกว่าคนปกติจะเห็นได้ว่าสำหรับคนเก็บตัวแล้วการได้อยู่ตามลำพังเป็นสิ่งที่ขาดไม่ได้ หลังจากผ่านความเครียดและการเข้าสังคม พวกเขาเรียนรู้ต่อสิ่งเร้าภายนอกได้มากกว่าคนชอบเข้าสังคม โดยจะตอบสนองต่อสิ่งเร้าจากโลกรอบตัวได้ไวกว่า ตื่นตัวเกินเหตุง่ายกว่า การที่ได้อยู่ตามลำพังเป็นระยะ ๆ เพื่อประมวลสิ่งต่าง ๆ ที่พบเจอ และฟื้นฟูพลังงาน ด้วยวิธีนี้จะสามารถหลีกเลี่ยงการตื่นตัวเกินเหตุ ความเหนื่อยล้า และการอยากหนีกลางคันระหว่างการสนทนา ความต้องการที่จะอยู่ตามลำพังไม่ใช่การต่อต้านสังคมอย่างที่ถูกลกล่าวหาในทางตรงกันข้ามคนเก็บตัวอยากจะทำให้สิ่งที่เกิดขึ้นรอบตัวให้ถูกต้องพวกเขาจึงจำเป็นต้องยอมมันให้ละเอียด เนื่องจากสิ่งต่าง ๆ ที่เข้ามากระทบต่อความรู้สึกหรือความคิดของคนเก็บตัวจะมากกว่าคนชอบเข้าสังคม (Sylvia Loehken, 2019) การปลีกตัวของคนเหล่านี้คือช่วงเวลาที่เขาจัดหา “ปลีกวิเวก” ให้กับตนเอง เพื่อให้เขาได้อยู่ตามลำพังอย่างแท้จริง

อิทธิพลด้านรูปแบบทางศิลปกรรมจากศิลปะป๊อป

ศิลปะลัทธิเหนือจริง (Surrealism) เกิดขึ้นในช่วงคริสต์ศตวรรษที่ 20 ประเทศฝรั่งเศส ศิลปะลัทธิเหนือจริงนี้เป็นศิลปะรูปแบบหนึ่งที่แยกตัวออกมาจากศิลปะลัทธิดาดา (Dada) ในช่วงต้นคริสต์ศตวรรษที่ 20 โดย อ็องเดร เบรอตง (Andre Breton) โดยศิลปะในลัทธินี้จะให้ความสำคัญต่อทฤษฎี "จิตไร้สำนึก" ของ ซิกมันด์ ฟรอยด์ (Sigmund Freud) และนำวิธี "การเชื่อมโยงเสรี" (Free Association) เข้ามาใช้กับงานศิลปะโดยที่ไม่ต้องสนใจเรื่องเหตุผลหรือตรรกะความเป็นจริงใดบนโลกทั้งสิ้น ซึ่งเป็นการใช้ความคิดสร้างสรรค์ในสิ่งที่ยอยู่นอกเหนือโลกทางกายภาพ จุดเด่นของผลงานจะมุ่งเน้นไปที่ "ความเพ้อฝันที่เหนือความเป็นจริง" โดยได้หยิบยกเอา "ความบังเอิญ" (Chance) มาเป็นส่วนหนึ่งในการสร้างผลงาน ด้วยแนวคิดที่ว่า "ทุกสรรพสิ่งที่ได้มาพบกันด้วยความบังเอิญจะก่อให้เกิดความหมายบางอย่าง แม้สิ่งต่าง ๆ เหล่านั้นไม่ได้มีความสัมพันธ์อะไรต่อกันเลย" สิ่งที่ทำให้ศิลปินกลุ่มนี้แยกตัวออกมาเพื่อสร้างค่านิยมใหม่เนื่องจากพวกเขาต่อต้านการคิดแบบวิทยาศาสตร์ การหาเหตุผลหรือปรัชญาแนวปฏิฐานนิยม เพราะเหตุที่ว่าเหล่านี้เป็นสิ่งที่ไม่สำคัญ และไม่สามารถแก้ไขปัญหาหรือเปลี่ยนแปลงโลกและมนุษย์จากสิ่งที่กำลังเผชิญอยู่ได้ จุดประสงค์ของความคิดสร้างสรรค์คือการปลดปล่อยจิตใต้สำนึก ปลดปล่อยความคิด และประสบการณ์ของมนุษย์จากการที่ต้องอยู่ในกรอบของการใช้เหตุผล พวกเขาเชื่อว่าสงครามเป็นผลมาจากระบบความคิดในจิตสำนึกที่เป็นใหญ่เหนือมนุษย์ จึงได้เริ่มสำรวจเส้นทางใหม่ต่อจากที่ดาดาได้เริ่มต้นไว้ ซึ่งเซอร์เรียลพบว่าสิ่งนั้นอยู่ในห้วงแห่งความฝันภายใต้จิตสำนึก (Arkat Vinyapiroath, 2564)

ข้าพเจ้าได้รับแรงบันดาลใจเชิงอิทธิพลมาจากหลักความคิดในการนำเสนอของศิลปะลัทธิเหนือจริง ที่สร้างรูปแบบของผลงานให้ดูขัดแย้งกับความเป็นจริง เพื่อกระตุ้นเร้าให้ผู้ชมเกิดการจินตนาการตามหรือต่อยอดความรู้สึกที่แปลกใหม่ที่สัมพันธ์กับจิตใต้สำนึก ความฝันหรือความถวิลหารวมทั้งไม่คำนึงถึงตรรกะเหตุผล ซึ่งโดยนัยนี้จึงเจตนาเลือกใช้สัญลักษณ์ที่ดูไม่เข้ากันมาประกอบให้ผสมผสานกลมกลืนรวมไปถึงเพื่อให้ผลงานมีความเชื่อมโยงกับความรู้สึกที่สอดคล้องกับเจตนาของแนวความคิดด้วย

ไมล์ จอห์นสตัน (Miles Johnston)

ไมล์ จอห์นสตัน เกิดในปี 1993 ที่สหราชอาณาจักร เป็นจิตรกรชาวอังกฤษ ในช่วงวัยเด็กเขาต้องไปอาศัยที่ประเทศบรูไน เมืองบอร์เนียว ซึ่งการย้ายถิ่นฐานในครั้งนี้เป็นสิ่งที่ส่งผลกระทบต่อตัวจอห์นสตัน ประกอบกับสภาพแวดล้อมที่แตกต่างกันโดยสิ้นเชิงทำให้เขาตระหนักได้ว่าภายใน

ลึก ๆ ของเขานั้นได้เปลี่ยนไปแล้ว หลังจากนั้นจะไม่มีคำว่า 'ปกติ' อีกแล้ว เมื่อมองย้อนกลับไปไมล์ มักจะสนใจในสิ่งใดก็ตามที่ช่วยเปลี่ยนการรับรู้ของเขาที่มีต่อโลก ไม่ว่าจะจากคณิตศาสตร์ ฟิสิกส์ ปรัชญา หรือศิลปะ จอห์นสตันอยากจะสร้างสรรค์โลกในรูปแบบของตนเอง โลกที่เขาค้นพบเป็นคนแรกด้วยตัวเอง เขามักจะนำความรู้สึกที่มีต่อสิ่งรอบข้างแสดงออกมาให้เป็นรูปธรรมไม่ว่าจะเป็นความศรัทธา ความกลัว ความแปลกประหลาดที่สามารถถ่ายทอดออกมาให้ผู้อื่นรับรู้ได้โดยง่ายมาสร้างเป็นแรงบันดาลใจ หลังจากนั้นเขาจึงได้ย้ายกลับมาที่อังกฤษในช่วงวัยรุ่น และได้เข้ามหาวิทยาลัยทางด้านศิลปะ Academy of Realist Art แห่งสวีเดนตอนอายุ 18 ปี ในขณะที่กำลังศึกษาอยู่เขาก็ได้ทำงานเป็นอาจารย์พิเศษไปด้วยในมหาวิทยาลัยเดียวกัน ในช่วงสองสามปีที่ผ่านมาผลงานของจอห์นสตัน ได้โพสต์ลงในอินเทอร์เน็ตมีผู้ชมออนไลน์จำนวนมากและเริ่มที่จะแสดงในระดับสากล รวมทั้งยังมีการแสดงเดี่ยวเป็นครั้งแรกของเขาในนิวยอร์กที่ Last Rites Gallery ในปี 2018 ผลงานส่วนใหญ่เป็นการวาดเส้นด้วยดินสอ แกรไฟต์และสีน้ำมัน บนระนาบ 2 มิติ โดยใช้ร่างกายของมนุษย์เป็นสื่อในการนำเสนอความรุนแรง ความแปลกประหลาดของความรู้สึกที่ลึกซึ้งที่มาจากประสบการณ์ของมนุษย์ โดยสร้างความผิดเพี้ยนและการเปลี่ยนแปลงของรูปร่างมนุษย์ เพื่อเป็นตัวแทนประสบการณ์ของสภาวะภายในของเราในช่วงเวลาสำคัญในชีวิตของเรา แทนที่จะมุ่งเน้นไปที่การสร้างสรรค์ผลงานในรูปแบบที่เหมือนจริงตามปกติ เขาได้แสดงให้เห็นถึงคุณสมบัติของงานศิลปะในรูปแบบเหนือจริงที่สามารถถ่ายทอดความเป็นนามธรรม เพื่อเป้าหมายในการสร้างผลงานประหนึ่งเป็นภาพสะท้อนเชิงรูปธรรมทางอารมณ์ที่ลึกซึ้ง

กล่าวคืออิทธิพลด้านรูปแบบทางศิลปกรรมจาก ไมล์ จอห์นสตันเป็นผลงานของศิลปินอีกคนหนึ่งที่มีการนำรูปทรงของมนุษย์มาใช้สื่อสัญลักษณ์เนื้อหาความหมายทางด้านนามธรรมที่ซึ่งส่วนใหญ่ศิลปินมักหลีกเลี่ยงเอารูปทรงของหญิงสาวมาใช้เป็นส่วนร่วมสำคัญในการสร้างสรรค์ โดยสิ่งที่น่าสนใจหลักในผลงานของศิลปินย่อมคือ การถ่ายทอดอารมณ์ความรู้สึกผ่านความผิดปกติรูปทรงของมนุษย์ ซึ่งถือเป็นการสื่อสัญลักษณ์เชิงกลวิธีที่สามารถแสดงออกทางความคิดของตนเองให้ผู้อื่นรับรู้และเข้าใจได้โดยง่าย ศิลปินนำเสนออารมณ์ความรู้สึกและทัศนคติของตนที่มีต่อเรื่องราวที่เกิดขึ้นรวมถึงสิ่งรอบข้าง ผวนวกเข้ากับรูปแบบที่มีเป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัวจึงทำให้ผลงานมีความน่าสนใจเป็นอย่างมาก โดยเฉพาะการใช้พื้นที่เฉพาะหรือพื้นที่สมมติอันโดดเด่นเดี่ยวให้ปรากฏขึ้นในผลงาน รวมทั้งได้สร้างสภาวะแวดล้อมใหม่หรือสถานที่ให้มีส่วนช่วยสนับสนุนแนวความคิดให้มีความชัดเจนมากยิ่งขึ้น เพื่อขบเน้นอารมณ์ความรู้สึกถึงความอ้างว้าง หากทว่าเมื่อเปรียบเทียบกับผลงานชุดวิทยานิพนธ์ จะเห็นได้ว่ารูปแบบผลงานของจอห์นสตันนั้นได้ให้อิทธิพลอย่างมากกับข้าพเจ้า โดยเฉพาะในด้าน การแสดงออกทางรูปทรงหลักที่ให้ความหมายอย่างตรงไปตรงมาในแบบที่โดดเด่น และลดหลั่นระดับความสำคัญของรูปทรงรอง รวมไปถึงการสื่อผ่านภาษาของศิลปะต่าง ๆ เช่น เส้น น้ำหนัก สี พื้นผิว

เป็นต้น ซึ่งเป็นการแสดงออกทางทัศนธาตุที่มีความหมายใกล้เคียงกัน สอดคล้องกับเจตนาของแนวความคิดในการสร้างสรรค์ผลงานที่อาศัยใช้อารมณ์ความรู้สึก เป็นนัยแห่งภาษาที่สื่อแทนถึงความผิดปกติในจิตใจของตนเองอันเป็นแรงขับเคลื่อนในการถ่ายทอดผ่านรูปแบบ อันเป็นนัยแห่งการสร้างเอกภาพทางสุนทรียภาพหรือเป็นสัมฤทธิผลของการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะภาพพิมพ์

ภาพที่ 1

ผลงานของไมล์ จอห์นสตัน (Miles Johnston)

เข้าถึงเมื่อ 22 มีนาคม 2565

เข้าถึงได้จาก <https://www.milesjohnstonart.com/2017/k0nt2np253>

nosw5hciaq8xki8uidobt

ชื่อผลงาน

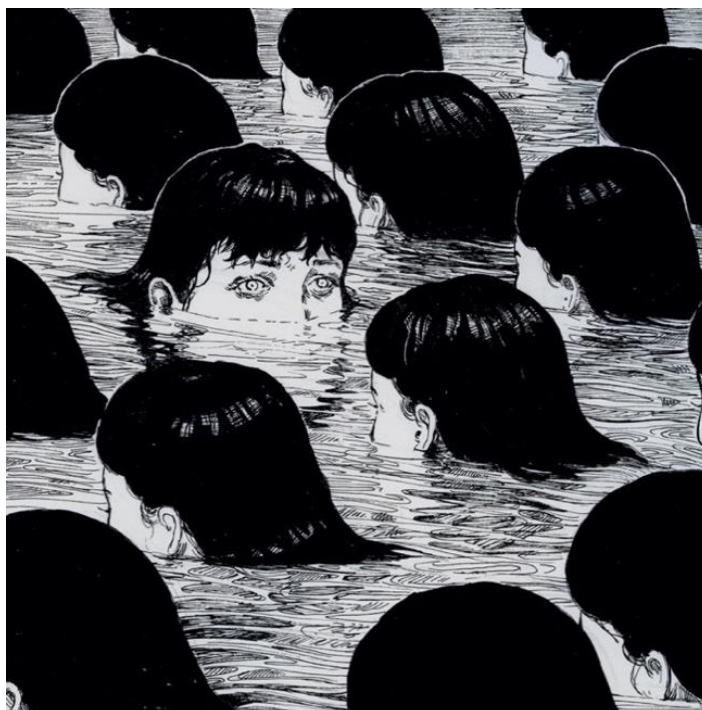
Surrenderweb

เทคนิค

วาดเส้นดินสอบนกระดาษ

ปีที่สร้าง

ค.ศ. 2017

ภาพที่ 2 ผลงานของไมล์ จอห์นสตัน (Miles Johnston)
 เข้าถึงเมื่อ 22 มีนาคม 2565
 เข้าถึงได้จาก <https://www.milesjohnstonart.com/2018/tdl0pqmsowf9q2j7qkfo8who1iwcaiki8uidobt>
 ชื่อผลงาน Countercurrent
 เทคนิค วาดเส้นดินสอบนกระดาษ
 ปีที่สร้าง ค.ศ. 2018

มิโฮะ ฮิราโนะ (Miho Hirano)

มิโฮะ ฮิราโนะ เป็นจิตรกรหญิงชาวญี่ปุ่น จบการศึกษาด้านศิลปะจาก Musashino Art University เป็นมหาวิทยาลัยเอกชนใน Kodaira ทางตะวันตกของโตเกียวในปี 2008 เธอเริ่มอาชีพการทำงานในไม่ช้าหลังจากสำเร็จการศึกษา ฮิราโนะเริ่มต้นจากการสร้างภาพเขียนฐานะของผู้ที่ชื่นชอบมังงะและการ์ตูน ฮิราโนะมักสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรมในรูปแบบการ์ตูนญี่ปุ่น ด้วยเทคนิคสีน้ำบนผืนผ้าใบบนระนาบ 2 มิติ ที่มีความประณีตละเอียดอ่อนและนุ่มนวล กอปรกับรูปลักษณ์ของผลงานเป็นการวาดภาพหญิงสาวสวยที่บอบบางแฝงไว้ด้วยความมีเสน่ห์ ซึ่งรายละเอียดทางเรื่องราวมักปรากฏใช้สภาพแวดล้อมที่เกี่ยวข้องกับธรรมชาติ โดยผสมกับการใช้รูปลักษณ์ของเส้นผมในแบบที่เลื่อนไหลผ่านรูปทรงของกิ่งไม้ พุ่มดอกไม้ที่เต็มไปด้วย ปลาและสาหร่ายที่ลอยอยู่ ผลงานแสดงออก

ถึงสุนทรียภาพแห่งความอ่อนเยาว์ผ่านงามผ่านจังหวะลีลาของเส้นผมและธรรมชาติบริบททางรูปทรงต่าง ๆ อันเป็นสื่อสัญลักษณ์ ซึ่งนัยของเส้นผมมีบทบาทสำคัญเชิงสัญลักษณ์ในชีวิตของผู้หญิงทุกคนและเป็นสื่อกลางการแสดงออกในผลงานของศิลปินด้วย และนัยนี้เองที่เธอใช้มันเพื่อการสื่อถึงทัศนคติและการตีความทางอารมณ์ของผู้หญิงรวมถึงอัตตาของตัวเองด้วย ซึ่งใช้ในรูปแบบลักษณะที่มีความเหนือจริงทำให้เห็นเจตนาของการแฝงนัยที่นอกเหนือไปจากความงามแล้วผลงานของเธอยังมีรูปแบบความโดดเด่นในการนำเสนอผ่านการใช้สีที่มีความสดใสอันสอดคล้องเชื่อมโยงกับรูปแบบของการตกแต่งแต่ทว่าแฝงไว้ด้วยความลึกซึ้งที่น่าค้นหา กอปรกับยังได้รับแรงบันดาลใจส่วนหนึ่งจากความรักของแม่ที่มีต่อธรรมชาติ โดยการสังเกตเห็นแม่ของเธอในขณะที่ดูแลพืชพรรณไม้และสัตว์ ภาพแห่งรอยประทับความทรงจำเหล่านั้นส่งผลต่อรูปแบบของผลงานด้วย ซึ่งนัยนี้เธอยังคงเลือกใช้อุปกรณ์ประกอบจากธรรมชาติเพราะต้องการเน้นความงามของพืชพรรณและสิ่งมีชีวิต เนื่องจากอิราโนะรู้สึกถึงความเชื่อมโยงกันของทั้งมนุษย์ สัตว์และพืช ที่ต้องอาศัยระยะเวลาในการบ่มเพาะความดีงามและการเติบโตที่งดงามรวมไปถึงประสบการณ์ในแต่ละวันที่ไม่แตกต่างกัน สารสำคัญนี้ถูกถ่ายทอดโดยการอาศัยใช้รูปทรงของคนและสิ่งมีชีวิตที่มีความเชื่อมโยงเกี่ยวข้องกับตัวศิลปิน ผนวกกับเพื่อแสดงสถานะของผู้หญิงที่ประณีตงดงามระคนผสมผสานไว้ด้วยความซับซ้อนและลึกซึ้งทางความคิดในประเด็นสาระของความรักและความผูกพัน อิราโนะยังคงทำงานในลักษณะนี้ต่อไปแม้ว่าเธอจะไม่ได้พักอาศัยอยู่ในบริบทแห่งสถานที่ที่โอบล้อมเต็มไปด้วยธรรมชาติแล้วก็ตาม

รูปแบบการแสดงออกซึ่งผลงานของอิราโนะมีความน่าสนใจเป็นของการใช้อย่างมาก โดยเฉพาะการนำรูปทรงของหญิงสาวมาสร้างสรรค์ด้วยกลวิธีการเปลี่ยนแปลงลักษณะทางกายภาพ คือ กลวิธีส่วนของมวลรูปร่างเส้นผม เพื่อสื่อสารสาระถ่ายทอดแง่มุมและทัศนคติของตัวศิลปิน รวมทั้งยังเน้นการแสดงออกทางอารมณ์ความรู้สึกภายในจิตใจผ่านสีหน้า ท่าทางและแววตาอันไร้เดียงสาที่สามารถสื่อความหมายทางนามธรรมสะท้อนเรื่องราวเนื้อหาตามที่ศิลปินต้องการได้ผสมผสานกับการใช้ความหมายทางสัญลักษณ์ของพืชพรรณไม้และสัตว์ชนิดต่าง ๆ ที่เธอเลือกใช้และปรับบริบทใหม่ด้วยจินตนาการให้ปรากฏขึ้นในผลงาน รวมไปถึงการสร้างสภาวะแวดล้อมใหม่ที่มีความเหนือจริง ทำให้บรรยากาศมีส่วนช่วยสนับสนุนเจตนาของแนวความคิดให้มีความชัดเจนมากยิ่งขึ้น รวมทั้งยังโน้มน้าวความรู้สึกถึงการเคลื่อนไหวของรูปทรงที่ขัดแย้งกันบริเวณพื้นหลังของผลงานด้วย ข้าพเจ้าได้รับอิทธิพลเชิงแรงบันดาลใจจากการใช้รูปเหมือนของมนุษย์เป็นรูปสัญลักษณ์ในการแสดงออกของภาษาแห่งจิตใจผ่านทางสีหน้าที่สงบนิ่งเรียบเฉย แต่ทว่าแฝงไปด้วยอารมณ์ความรู้สึกที่เก็บซ่อนเอาไว้ภายใน รวมไปถึงการนำเอาลักษณะพิเศษอื่น ๆ มาใช้ในผลงานของตนเองด้วย เช่น การสร้างพื้นที่เชิงสภาวะสิ่งแวดล้อมในบริบทใหม่ เพื่อสื่อความหมายทางนามธรรมถึงความอึดอัดและความกดดันจากสภาพปัญหาที่เกิดขึ้นกับตนเอง ซึ่งนั่นคือการเป็นเสมือนการสร้างพื้นที่จำลอง “พื้นที่สมมติ” ของจินตนาการเชิงอุดมคติ โดยใช้ลักษณะของเส้นผมเป็นสื่อกลางในการ

นำเสนอ อันเป็นสภาวะที่ไม่ชี้เฉพาะเจาะจงถึงความรู้สึกในเชิงลบหรือในเชิงบวกเพียงอย่างเดียวอย่างหนึ่ง

ภาพที่ 3

ผลงานของมิโฮะ ฮิราโนะ (Miho Hirano)

เข้าถึงเมื่อ 20 มีนาคม 2565

เข้าถึงได้จาก <https://beinart.org/collections/miho-hirano/products/miho-hirano-rest-oil-on-canvas?variant=39535145746531#mz-expanded-view-673214938946>

ชื่อผลงาน

Rest

เทคนิค

สีน้ำมันบนผ้าใบ

ขนาด

41 x 32 เซนติเมตร

ปีที่สร้าง

ค.ศ. 2021

ภาพที่ 4

ผลงานของมิโฮะ ฮิราโนะ (Miho Hirano)

เข้าถึงเมื่อ 20 มีนาคม 2565

เข้าถึงได้จาก <https://www.instagram.com/p/BkOoulTYhp/?igshid=d2sv8aliggsi>

ชื่อผลงาน

Countercurrent

เทคนิค

สีน้ำมันบนผ้าใบ

ขนาด

45.5 x 38 เซนติเมตร

ปีที่สร้าง

ค.ศ. 2018

สรุปผลที่ได้จากการศึกษา

จากประสบการณ์ชีวิต สิ่งแวดล้อม และบุคคลรอบข้างเป็นความสัมพันธ์ที่โน้มไปสู่การกระตุ้นความทรงจำทั้งในอดีตและปัจจุบัน ผนวกเข้ากับบุคลิกภาพแบบเก็บตัว (Introvert) ของข้าพเจ้าอันเป็นปัจจัยที่ส่งผลให้เกิดการแสดงออกทางอารมณ์ในด้านลบ ความรู้สึกขุ่นมัวที่เคร่งเครียดเหล่านั้นล้วนเป็นแรงผลักดันให้ต้องแสวงหาวิธีการสร้างพื้นที่จำลอง “พื้นที่สมมติ” ของจินตนาการเพื่อใช้ลบเลือนความทุกข์ใจ ปล่อยวางแล้วให้สามารถสร้างความสุขขึ้นมาได้อีกครั้ง ซึ่งนับนี้ได้กลับกลายเป็นแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์ผลงาน ผนวกกับการศึกษาและวิเคราะห์ตีความข้อมูลอิทธิพลจากบริบทช่องทางต่าง ๆ ทั้งอิทธิพลจากทฤษฎีจิตวิทยา นั่นคือ แนวคิดเกี่ยวกับจิตใต้สำนึก ซึ่งถือเป็นส่วนหลักที่ใหญ่ที่สุดของจิตใจของมนุษย์ที่สามารถส่งผลต่อพฤติกรรมและบุคลิกภาพของแต่ละบุคคลได้ ผนวกกับทฤษฎีจิตวิทยาบุคลิกภาพ เพื่อใช้ค้นหาทำความเข้าใจทั้งตัวตนของตนเองและผู้อื่น ว่าแต่ละคนนั้นล้วนมีกลวิธีการรับมือต่อสถานการณ์และปัญหาที่แตกต่างกันไปตามแต่ละบุคคลในรูปแบบใดบ้าง โดยมุ่งเน้นไปที่บุคลิกภาพแบบเก็บตัวที่มีความเชื่อมโยงกับตัวตนและกลวิธีการรับมือต่อปัญหาของข้าพเจ้า ซึ่งต้องการจะปลีกตัวออกจากเรื่องราวที่กำลังเผชิญในขณะที่ให้จิตใจได้ทบทวนเรื่องราวของตนเองด้วยตนเอง อีกส่วนคืออิทธิพลด้านรูปแบบทางศิลปกรรมและจากศิลปิน โดยการนำเสนอเนื้อหาเรื่องราวที่สื่อความหมายทางนามธรรมเชื่อมโยงกับความเป็นปัจเจกและอารมณ์ความรู้สึกอันลึกซึ้งของสภาวะจิตใจ ที่มุ่งเน้นการแสดงอารมณ์และความรู้สึกภายในที่เป็นรูปแบบของนามธรรมสู่การถ่ายทอดเป็นรูปธรรม และสร้างรูปแบบของผลงานให้เกิดความขัดแย้งกับสภาพความเป็นจริงที่ควรจะเป็น โดยอิทธิพลต่าง ๆ เหล่านี้ เชื่อมโยงกับเจตนาของแนวความคิดด้วย และให้ผลลัพธ์แห่งความสัมฤทธิ์โดยกระบวนการทางทัศนศิลป์ ผลงานศิลปะภาพพิมพ์ ผ่านลายเส้นสีและบรรยากาศ ที่บอกเล่าเรื่องราวความรู้สึกที่อยู่ภายใน ซึ่งวิเคราะห์ตีความข้อมูลต่าง ๆ อันเป็นส่วนสำคัญที่ต้องศึกษาค้นคว้า เพื่อสร้างความเข้าใจถึงความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา รวมถึงย้ำเตือนให้มีสติและมองเห็นด้านบวกของตนเอง ความคิดเหล่านี้ได้โน้มนำไปสู่ความฉุกคิดถึงการทบทวนบำบัดฟื้นฟูและเยียวยาจิตใจของตนเองไปพร้อม ๆ กัน

กล่าวได้ว่าจากการค้นคว้าและศึกษาข้อมูลเพื่อการสร้างสรรค์ผลงานชุดวิทยานิพนธ์ เป็นปัจจัยที่สำคัญนำไปสู่ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาในหลักสูตรศิลปมหาบัณฑิต สาขาวิชาทัศนศิลป์ ของงานวิจัยสร้างสรรค์ภายใต้หัวข้อ “ภาพเหมือนในใจของฉัน” โดยคำนึงถึงความรู้สึกของตนเองเป็นสำคัญ ณ ช่วงเวลาแห่งสภาวะการณ์รวมทั้งการอยู่กับตัวเองจึงเป็นเหมือนการรับรู้และติดตามเรื่องราวในบริบทรอบ ๆ ตัวที่ปรับเปลี่ยนไปตลอดเวลา

บทที่ 3

ขั้นตอนการศึกษาและกระบวนการสร้างสรรค์

การดำเนินการสร้างสรรค์ผลงานทัศนศิลป์ในชุดวิทยานิพนธ์หัวข้อ “ภาพเหมือนในใจของฉัน” มีแรงบันดาลใจมาจากสภาวะอารมณ์ความรู้สึกขุนม้าที่เคร่งเครียด กดดันภายในจิตใจ อันมีผลมาจากการมีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลรอบข้างในชีวิตประจำวัน โดยได้นำเอาความรู้สึกจากประสบการณ์ขณะนั้น ถ่ายทอดออกมาเป็นผลงานในรูปแบบเฉพาะตน ด้วยกลวิธีการแสดงออกในแบบที่อาศัยใช้ลักษณะท่าทางของตนเองอยู่ท่ามกลางสภาวะแวดล้อมใหม่ อันเป็นเจตนาของแนวความคิดที่ก่อให้เกิดพื้นที่สมมติภายในจิตใจ ซึ่งเปรียบเสมือนเป็นพื้นที่ของการปลีกตัว หลบซ่อนออกจากโลกของความเป็นจริง เป็นจินตนาภาพที่นำเสนอผ่านจินตนาการและกระบวนการทางความคิดด้วยวิจรรณญาณและความรู้สึก ก่อเกิดเป็นรูปแบบของสัญลักษณ์ทางเนื้อหาที่ให้ความหมายทางนามธรรม ประกอบกับการใช้สัญลักษณ์อื่น ๆ เช่น หนังสือ เรือห่วย่าง เป็นต้น เพื่อสร้างความหมายใหม่ทางเรื่องราวเนื้อหา ที่สื่อความหมายผ่านสัญลักษณ์ทางความคิดและอารมณ์ความรู้สึกอันเป็นภาษาของจิตใจ โดยกำหนดรูปแบบการสร้างสรรค์เป็นผลงานศิลปะภาพพิมพ์เทคนิคภาพพิมพ์หิน 2 มิติ ที่สามารถนำเสนอและตอบสนองอารมณ์ความรู้สึกที่ข้าพเจ้าต้องการ โดยนัยเหล่านี้สามารถลำดับกระบวนการและขั้นตอนการศึกษาหรือการปฏิบัติสร้างสรรค์ผลงาน ดังต่อไปนี้

การศึกษาค้นคว้าข้อมูลและประมวลความคิดในการสร้างสรรค์

กล่าวคือข้าพเจ้าได้ศึกษาค้นคว้าและรวบรวมข้อมูลในบริบทต่าง ๆ ทั้งข้อมูลเอกสาร ข้อมูลจากทางอินเทอร์เน็ตรวมถึงการเรียบเรียงและตีความวิเคราะห์ความเป็นไปได้ที่นำมาใช้ในการสื่ออารมณ์ความรู้สึกของผลงาน หรือสรุปประเด็นอันเป็นสาระสำคัญที่สัมพันธ์ต่อแนวความคิดและการแสดงออกในการสร้างสรรค์ ทั้งด้านเนื้อหาและเทคนิควิธีการ เพื่อนำไปสู่สัมฤทธิ์ผลของการสร้างสรรค์ผลงานชุดวิทยานิพนธ์ โดยเริ่มต้นจากการพิจารณาสังเกตการนำเสนอความคิดเกี่ยวกับประเด็นเรื่องจิตใต้สำนึกของมนุษย์ โดยการอาศัยประสบการณ์ตรงที่สัมผัสรับรู้แต่ทว่าต้องการเก็บซ่อนความรู้สึกบางส่วนของตนเอาไว้ภายใน โดยปฏิเสธการแสดงออกอย่างตรงไปตรงมา เนื่องจากการมีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลรอบข้างที่มักจะสร้างความไม่พอใจ ความอึดอัด ความสงสัยแคลงใจ ซึ่งผลจากการกระทำเหล่านี้ล้วนส่งผลต่อสภาพจิตใจ อันเป็นสภาวะแห่งทุกข์ และเป็นสาเหตุที่นำมาซึ่งการแสดงออกในวิถีทางของอิริยาบถต่าง ๆ จากสภาวะกดดันในการดำเนินชีวิตจึงสร้าง “พื้นที่สมมติ” ในจินตนาการของตนเองขึ้นมา เป็นเสมือนการได้หลุดเข้าไปในห้วงแห่งความคิด เพื่อระบายความอัดอั้น ความกดดันต่าง ๆ ให้สามารถปลดปล่อยอารมณ์และความคิดให้ค่อย ๆ ไหลรินระบายออกไป

โดยนัยเหล่านี้ให้ออกมาเป็นแรงผลักดันเพื่อนำเสนอจินตนาการที่เกิดขึ้นจากความทุกข์ส่วนตนที่ถ่ายทอดอารมณ์และความรู้สึกผ่านรูปทรงให้ปรากฏแสดงความหมายในผลงาน โดยใช้รูปทรงร่างกายของตนเองเป็นหลัก ผ่านอากัปกริยาท่าทางในรูปแบบต่าง ๆ ที่สะท้อนให้เห็นถึงความหมายทางอารมณ์ความรู้สึกขณะนั้น ๆ ที่อุปมาเปรียบเป็นเสมือนการใช้ภาษากายสื่อแทนความคิด ทั้งนี้ได้กำหนดพื้นที่สภาวะแวดล้อมขึ้นมาใหม่ ทั้งที่มีอยู่จริงหรือเป็นพื้นที่ในจินตนาการ ประกอบกับการใช้ภาษาของศิลปะหรือทัศนธาตุ เช่น เส้น รูปทรง สี พื้นที่ว่าง พื้นผิวผสมผสานให้อารมณ์รูปแบบหรือกายภาพผลงานสร้างสรรค์ เพื่อสะท้อนสภาวะจิตใจที่เกิดขึ้นจากความทุกข์ของตนเอง

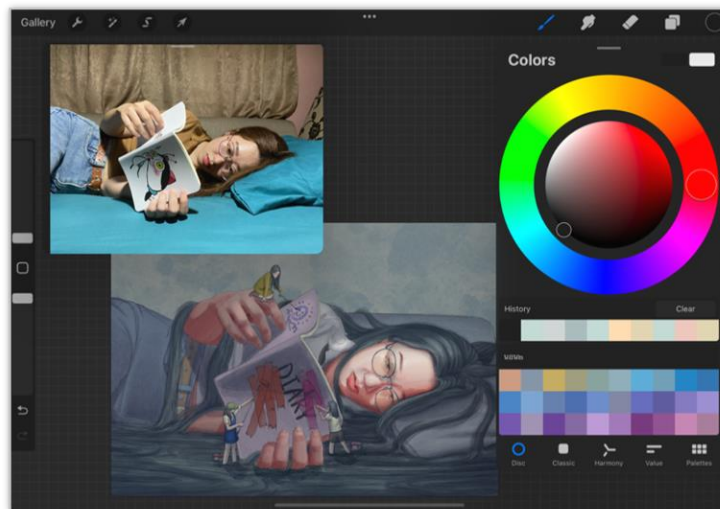
ภาพที่ 5 ภาพแสดงพื้นที่สภาวะแวดล้อมต้นแบบ “พื้นที่สมมติ”
ที่มา : ถ่ายโดยผู้วิจัยสร้างสรรค์

วิธีการและเทคนิคในการสร้างสรรค์

ในการสร้างสรรค์ผลงานชุดวิทยานิพนธ์เลือกใช้กระบวนการพิมพ์ภาพพิมพ์หน้าราบ เทคนิคภาพพิมพ์หิน (Lithograph) ที่สามารถตอบสนองความคิด สื่ออารมณ์ความรู้สึกให้เป็นไปตามที่ต้องการ โดยส่วนใหญ่จะใช้วิธีการวาดเส้นด้วยดินสอไขเขียนลงบนแผ่นแม่พิมพ์ เนื่องจากต้องการสร้างความเสมือนจริงที่สามารถรับรู้ได้โดยตรง ประกอบกับการสร้างพื้นผิวลวดตาบนพื้นระนาบ 2 มิติ ด้วยหมึกไข (Tusche) ซึ่งให้คุณลักษณะที่มีความพิเศษในทางเทคนิควิธีการนี้ และยังมีกรรมวิธีการกระบวนการอื่น ๆ ผสมผสานด้วย เช่น การใช้เทคนิคภาพพิมพ์ลายฉลุ (Stencil) ในรายละเอียดเฉพาะส่วน ที่สามารถตอบสนองความต้องการได้อย่างรวดเร็ว

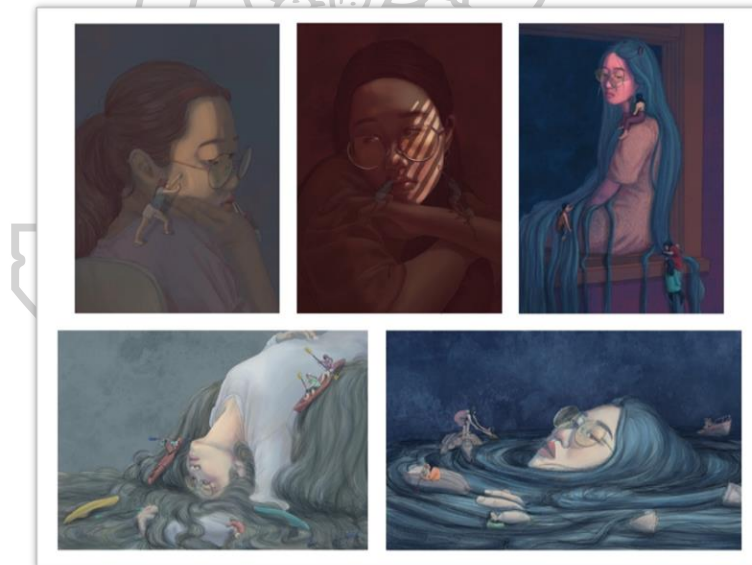
ขั้นตอนการสร้างภาพร่างต้นแบบ (Sketch)

จากแนวความคิดที่ต้องการแสดงออกผ่านผลงานชุดวิทยานิพนธ์ มุ่งเน้นการใช้รูปทรงหลัก เป็นสื่อสาระทางความคิดอารมณ์ความรู้สึกผ่านภาพใบหน้าและร่างกายของตนเอง ที่วิเคราะห์และตัดทอนปรับเปลี่ยนบริบทใหม่ รวมไปถึงการแสดงท่าทางและสีหน้าที่สะท้อนอารมณ์ความรู้สึกเศร้า เหงา เดียวดายตามบุคลิกภาพเฉพาะตน โดยนัยนี้เริ่มจากการบันทึกภาพตนเองในสถานที่ต่าง ๆ ตามเจตนาให้สอดคล้องเชื่อมโยงกับแนวความคิด เช่น การบันทึกภาพตนเองภายในห้องมืด ซึ่งมีแสงสว่างเพียงน้อยนิด ภาพตนเองขณะนอนอยู่บนที่นอนหรือโซฟา ซึ่งจะส่งผลต่อความรู้สึกรับรู้ที่ไม่เหมือนกัน หลังจากนั้นนำภาพถ่ายเหล่านั้นมาสร้างสรรค์ผ่านกระบวนการทางคอมพิวเตอร์อีกครั้งหนึ่ง ด้วยโปรแกรม Procreate และปรับเพิ่มเติมจินตนาการ บรรยากาศ พื้นผิว ให้ทับซ้อนกับภาพถ่ายเหล่านั้น ตามความรู้สึกส่วนตัว รวมไปถึงการนำสภาวะพื้นที่ของ “น้ำ” ให้เข้ามามีส่วนร่วมสำคัญ เพื่อเพิ่มความหมายที่มีความเชื่อมโยงกับสภาวะของจิตใจ ประการสำคัญได้นำเอาสัญลักษณ์ของตนเองมาปรับย่อส่วนให้มีขนาดเล็กกว่าแตกต่างออกไปอีก ซึ่งนัยแห่งตัวตนของตนเองในขนาดที่ย่อส่วนนี้จะเป็นนัยแห่งการกำหนดบทสนทนาในบริบทของสภาวะจิตใจให้มีความแตกต่างกัน

ภาพที่ 6

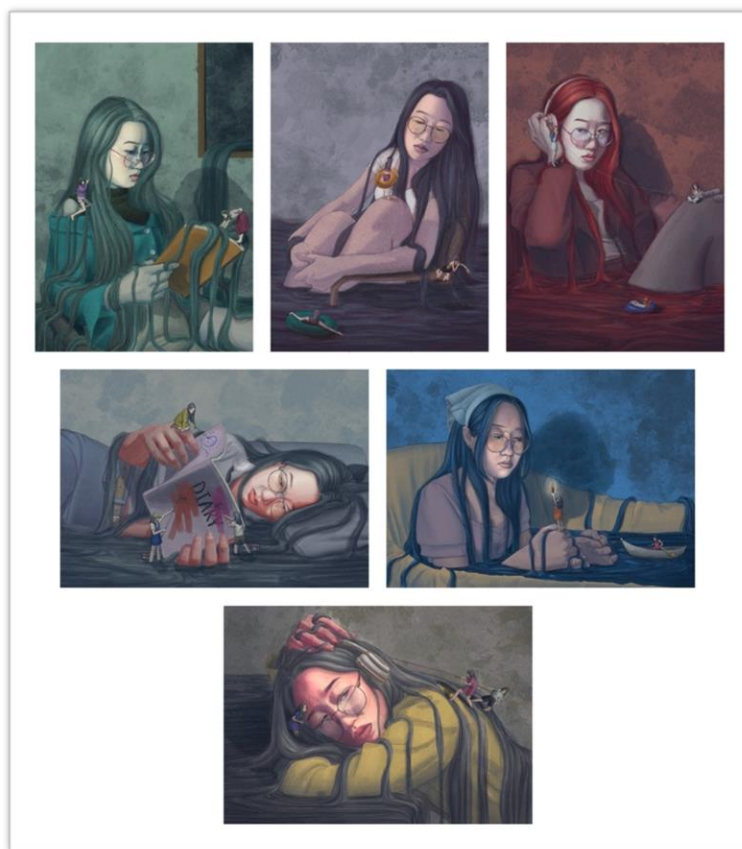
ภาพแสดงขั้นตอนการจัดวางองค์ประกอบและการลงสีภาพของภาพร่างต้นแบบ โดยอาศัยโปรแกรมคอมพิวเตอร์

ภาพที่ 7

ภาพแสดงตัวอย่างภาพร่างต้นแบบผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ ปีการศึกษา 2562-2563

ภาพที่ 8 ภาพแสดงร่างต้นแบบผลงานวิทยานิพนธ์ ปีการศึกษา 2563-2565

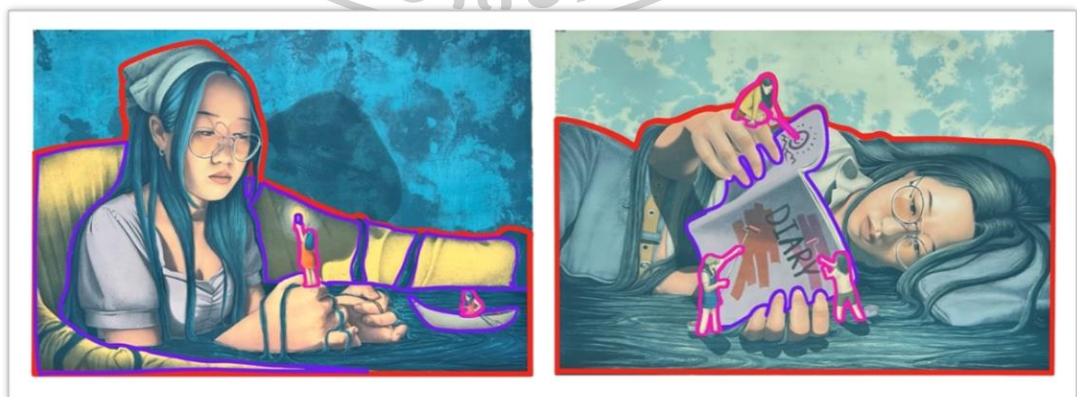
องค์ประกอบในการสร้างสรรค์

เส้น (Line) กล่าวได้ว่าเส้นเป็นพื้นฐานของโครงสร้างของทุกสิ่ง ที่สามารถแสดงความรู้สึกได้ด้วยตัวเองจากคุณลักษณะของเส้น ทิศทาง รูปแบบการจัดวางและขนาด รวมถึงใช้ในการกำหนดรูปร่างรูปทรงต่าง ๆ การสร้างสรรค์ผลงานศิลปะของข้าพเจ้าส่วนใหญ่มักจะใช้การจัดวางลักษณะและทิศทางของเส้นถ่ายทอดอารมณ์ความรู้สึกที่ต้องการจะสื่อสารผ่านลักษณะเส้นของเส้นผม โดยการใช้เส้นที่มีความโค้งหรือเส้นแบบคลื่นที่มี ความต่อเนื่อง เลื่อนไหล นอกจากจะให้ความรู้สึกที่ผ่อนคลายสบาย อ่อนนุ่ม และสื่อถึงความเป็นผู้หญิง แต่ทว่าหากใช้เส้นในลักษณะนี้มากจนเกินไปจะส่งผลให้เกิดความรู้สึกกังวล หรือขาดจุดหมายได้อีกด้วย รวมทั้งยังมีการใช้เส้นโดยนัยอื่น ๆ คือ เส้นที่มองไม่เห็นได้ด้วยตา อันเป็นเส้นในจินตนาการที่เกิดจากความรู้สึกไม่ใช่ด้วยการมองเห็น ในที่นี้จะแสดงให้เห็นเป็นเส้นของสายตาที่เชื่อมโยงจากจุดเด่นไปยังจุดรอง ซึ่งทำหน้าที่ให้ผลงานมีปฏิสัมพันธ์กันระหว่างรูปทรงหรือให้เป็นไปตามเจตนาของแนวความคิดนั่นเอง

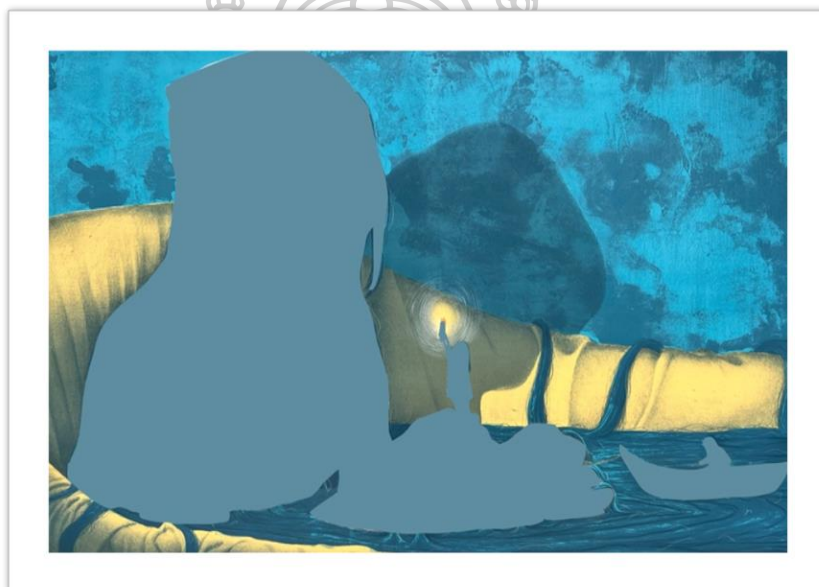
ภาพที่ 9 ภาพแสดงทัศนธาตุเส้น (Line)

รูปทรง (Form) ที่ปรากฏในผลงานมุ่งเน้นการใช้ภาพเหมือนของตนเอง (Self-Portrait) รวมไปถึงการใช้เรื่อรปร่างที่ผ่านการออกแบบท่าทางให้ตรงตามเจตนาความต้องการและสอดคล้องเชื่อมโยงกับเนื้อหานั้น ๆ โดยนัยนี้สิ่งที่มีความสำคัญมากที่สุดคือ การใช้รูปทรงของตนเองที่มีขนาดแบบย่อส่วนให้เล็กลง เพื่อร่วมสร้างความหมายใหม่ให้แตกต่างกันออกไปหรือให้เป็นไปตามสถานการณ์แห่งเจตนาที่ตนเองเป็นผู้กำหนด ทั้งนี้ยังสอดแทรกรูปทรงที่ใช้เป็นสัญลักษณ์ทางอารมณ์ความรู้สึกเชิงการเล่าเรื่อง เช่น เรือพาย หนังสือ สมุดจดบันทึก หูฟัง เป็นต้น อีกทั้งยังได้นำแนวความคิดที่เกี่ยวข้องกับสภาวะของจิตใจที่สื่อผ่านสภาวะของน้ำซึ่งอาจหมายถึงพื้นที่ที่สร้างความอึดอัด ความทุกข์ ความกังวลใจ ความลึกลับใจ อันเป็นการนำเอาความรู้สึกที่อยู่ภายใน นำเสนอผ่านผลงานให้เป็นรูปธรรมเชิงสัญลักษณ์ของน้ำ

ภาพที่ 10 ภาพแสดงรูปทรงสัญลักษณ์ทางเนื้อหา

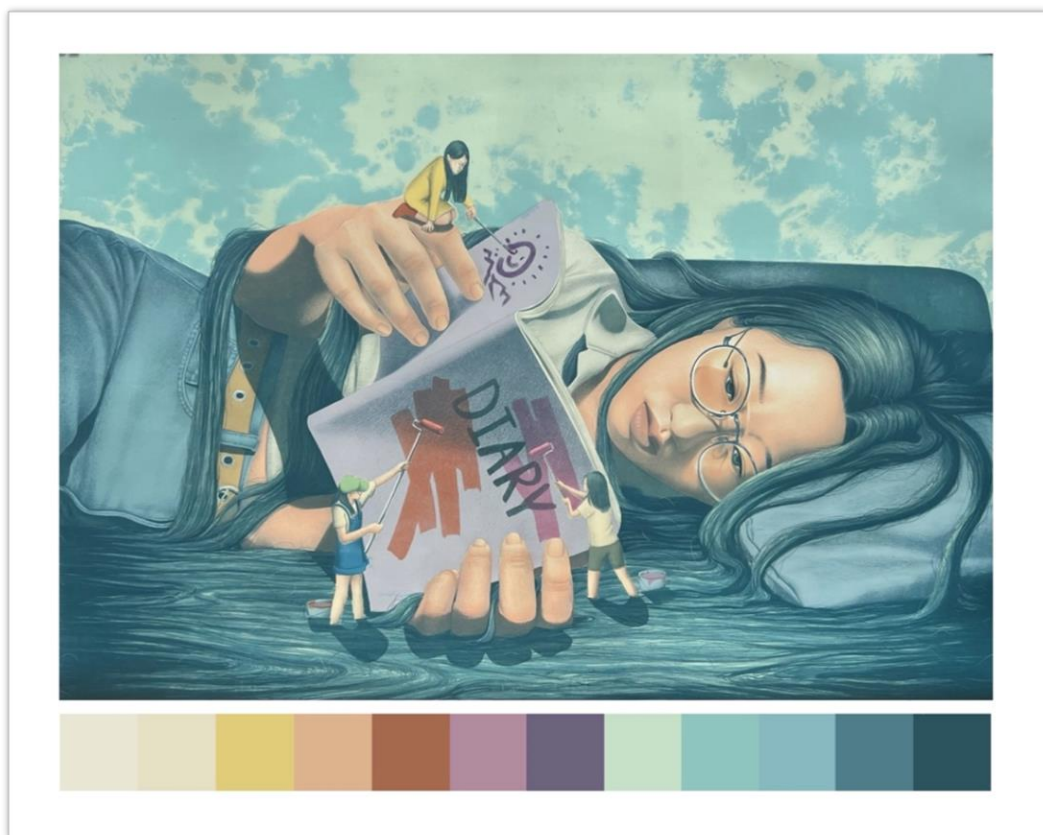
พื้นที่ว่าง ที่ปรากฏในผลงานเป็นพื้นที่ที่สื่อแสดงความหมายถึงความอ้างว้าง ความเหงา ซึ่ง จะเห็นได้จากการใช้ปริมาณของพื้นที่ว่างให้มีความสำคัญเท่า ๆ กับรูปทรงหลัก พื้นที่ว่างโดยนัยนี้จะ โอบล้อมรูปทรงกอปรทั้งสร้างความอึดอัด ความกดดันต่อรูปทรงนั้น ๆ ด้วย กล่าวคือ การกำหนด พื้นที่ว่างในผลงานจะเป็นไปตามสภาวะอารมณ์ต่อแนวความคิดในแต่ละชิ้นผลงาน พื้นที่ว่างจะแสดง ตามความหมายเชิงรูปธรรมร่วมกับพื้นผิวที่ถูกจำลองขึ้นจากสภาวะอารมณ์เช่นเดียวกัน โดยเทคนิค วิธีการที่อาศัยใช้หมึกไขผสมกับน้ำหรือน้ำมันเพื่อสร้างให้เกิดคุณลักษณะพิเศษของพื้นผิวตามที่ ต้องการ นอกจากนี้ยังสามารถใช้ผงหมึกสำหรับเครื่องพิมพ์เอกสารผสมกับแอลกอฮอล์ในการสร้าง พื้นผิวได้อีกวิธีการหนึ่งด้วย อีกทั้งพื้นที่ว่างที่ปรากฏเป็นพื้นที่ที่เกิดขึ้นจากจินตนาการของจิตใต้สำนึก ในช่วงขณะนั้น ๆ และพื้นที่ว่างเหล่านี้อาจมีอยู่จริงหรือไม่อยู่จริงก็ย่อมได้

ภาพที่ 11 ภาพแสดงลักษณะการใช้พื้นที่ว่างในผลงาน

สีและบรรยากาศ คือ องค์ประกอบหลักที่สำคัญอย่างยิ่ง เนื่องจากสีและบรรยากาศที่ปรากฏ ขึ้นในผลงาน มักมีส่วนช่วยสนับสนุนให้เนื้อหาและแนวความคิดที่ต้องการแสดงออกมีความสมบูรณ์ มากยิ่งขึ้น อาจกล่าวได้ว่าสีและบรรยากาศในผลงานศิลปะเป็นเสมือนหน้าต่างบานแรกที่จะทำให้ ศิลปินและผู้ชมสามารถสื่อสารเข้าใจกันได้ เนื่องจากสีทำหน้าที่ในลักษณะเดียวกันกับน้ำหนัก แต่ทว่า หน้าที่สำคัญที่สุดของสี คือ การสื่อสารระเชิงการรับรู้อารมณ์ความรู้สึกได้โดยตรง ผลงานวิทยานิพนธ์ ชุดนี้มุ่งเน้นให้สีและบรรยากาศสื่อสารถึงปมปัญหาที่พยายามแสดงออกให้เป็นรูปธรรม ตัวอย่างเช่น

ภาพประกอบที่ 12 มีการใช้กลุ่มสีโทนเย็นที่เป็นกลุ่มเดียวกันประมาณ 70 ส่วน ประกอบด้วยกลุ่มสีน้ำเงิน เทา ฟ้ำ เขียวและกลุ่มสีโทนร้อนอีก 30 ส่วน เพื่อต้องการสื่อสารระนามธรรมถึงความทุกข์ ความเหนื่อยล้า ความท้อแท้ที่จิตใจ บรรยากาศของงานต้องการให้รับรู้ได้ถึงสาระเชิงนามธรรมแห่งความหม่นหมอง ที่อึดอัด ผลงานบางชิ้นนำเสนออารมณ์ที่แตกต่าง เช่น การใช้สีโทนร้อนเป็นหลัก ซึ่งความรู้สึกที่ปรากฏในผลงานจะสะท้อนสภาวะที่กระวนกระวายใจ ร้อนรนและตึงเครียด

ภาพที่ 12 ภาพแสดงลักษณะโครงสร้างของชุดสีที่ปรากฏในผลงาน

วิธีการและขั้นตอนในการสร้างสรรค์

การสร้างสรรค์ผลงานชุดวิทยานิพนธ์ที่ต้องการถ่ายทอดสภาวะของอารมณ์และความรู้สึกที่หลบเร้นซ่อนอยู่ภายในจิตใจ ซึ่งเป็นผลมาจากการมีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลรอบข้างผ่านบทสนทนาอันเป็นสาเหตุทำให้เกิดความอึดอัด ความตึงเครียดจนเกิดเป็นความทุกข์ที่ส่งผลกระทบต่อการดำเนินชีวิตประจำวัน จากความรู้สึกเหล่านี้ที่โน้มไปสู่การสร้างสรรค์ผลงานให้แสดงออกด้วยรูปแบบที่สามารถสื่อสารรับรู้ได้โดยง่าย หรือเพื่อระบายความรู้สึกเอออกมาให้กลายเป็นรูปธรรม ซึ่งเกี่ยวเนื่องกับประสบการณ์ที่ผ่านมาในอดีต เริ่มตั้งแต่การประมวลผลทางความรู้สึก เช่น การสำรวจสภาวะอารมณ์ของตนเอง สู่การแลกเปลี่ยนบทสนทนากับบุคคลในครอบครัว การถามและตอบต่อปัญหาที่เกิดขึ้นกับตัวตน เพื่อนำมาซึ่งแหล่งข้อมูลพื้นฐานหรือให้ทราบถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล ซึ่งล้วนแล้วแต่เป็นสภาวะอารมณ์ที่อยากจะหาเหตุผลมาอธิบายให้เข้าใจได้โดยง่าย โดยนัยนี้จึงเลือกนำเอาความรู้สึกต่อสภาวะดังกล่าวเหล่านั้น มาเป็นสื่อแสดงออกเพื่อสะท้อนแนวความคิดผ่านผลงานศิลปะภาพพิมพ์ เทคนิคภาพพิมพ์หิน “ลิโธกราฟ” บนพื้นระนาบ 2 มิติ

กล่าวได้ว่าการสร้างสรรค์ผลงานด้วยเทคนิคภาพพิมพ์หิน เป็นกระบวนการทางภาพพิมพ์ที่สามารถสอดประสานระหว่างเทคนิควิธีการ และการถ่ายทอดอารมณ์ความรู้สึกอันเป็นภาษาของจิตใจได้ตรงตามเจตนาความต้องการ กล่าวคือคุณลักษณะธรรมชาติทางเทคนิควิธีการที่อาศัยใช้การวาดเส้นด้วยวัสดุไขลงบนแผ่นแม่พิมพ์ ก่อนจะนำไปผ่านขั้นตอนการกัดกรดและการพิมพ์ อีกทั้งทั้งกระบวนการเทคนิคนี้ยังช่วยสร้างบรรยากาศ และพื้นผิวลวดลายบนพื้นระนาบสองมิติให้ปรากฏในผลงานซึ่งเป็นไปตามเจตนาความต้องการตรงกับเนื้อหาและการแสดงออกมากที่สุด

ขั้นตอนการเตรียมแม่พิมพ์

ในการเตรียมแม่พิมพ์แผ่นอลูมิเนียม (Aluminum Plate) การที่จะนำแม่พิมพ์มาใช้ในการสร้างสรรค์ผลงาน จำเป็นที่จะต้องล้างทำความสะอาดด้วยกรดซัลฟูริก (Sulfuric Acid) เจือจาง (อัตราส่วนกรดซัลฟูริก 2 ออนซ์ ต่อน้ำ 20 ลิตร) เพื่อล้างทำความสะอาดเศษของฝุ่นหรือคราบไขให้หลุดออกจากรูพรุนเล็ก ๆ บริเวณผิวหน้าแผ่นแม่พิมพ์ การทำความสะอาดจะช่วยให้ผิวของแผ่นอลูมิเนียมมีความไวต่อไขยิ่งขึ้น โดยจะทำความสะอาด 2 ครั้ง เริ่มจากการฉีดย้ำสะอาดลงบนแผ่นแม่พิมพ์ให้ชุ่ม แล้วจึงใช้ผ้าสะอาดชุบน้ำกรดเจือจาง ลูบวนให้ทั่วประมาณ 2 นาที แล้วล้างออกด้วยน้ำสะอาด ทำซ้ำแบบเดิมจนครบ 3 ครั้ง เมื่อครบตามรอบที่กำหนดแล้ว นำแผ่นแม่พิมพ์ชับน้ำออกให้แห้งด้วยกระดาษปูลู่วางทาบทับลงบนผิวหน้าที่เปียกชื้น ลูบกระดาษให้ชับน้ำให้ได้มากที่สุด หลังจากนั้นนำ

แผ่นแม่พิมพ์ไปฝังลมให้แห้งสนิท สามารถนำมาใช้งานได้ทันที หากยังไม่ต้องการเขียนแม่พิมพ์ควรห่อด้วยกระดาษสะอาดไม่ให้ฝุ่นละอองมาจับผิวหน้าแม่พิมพ์ ทั้งนี้ต้องมีความมั่นใจด้วยว่าด้านหลังของแผ่นแม่พิมพ์นั้นแห้งสนิทแล้วเช่นกัน (กัญญา เจริญศุภกุล, 2550)

ขั้นตอนกลางสร้างสรรค์ด้วยกรรมวิธีต่าง ๆ บนแม่พิมพ์

ขั้นตอนการขยายแบบร่าง แบบร่างที่ข้าพเจ้าได้สร้างสรรค์ขึ้นจากการเขียนลงบนโปรแกรมทางคอมพิวเตอร์ออกมาเป็นภาพร่างดิจิทัล (Procreate) จึงสามารถปรับและเลือกรายละเอียดให้เหลือเพียงเส้นโครงสร้างเฉพาะส่วนที่ต้องการและปรับขนาดของภาพให้เหมาะสม หลังจากนั้นนำไปขยายให้ได้ขนาดที่ต้องการด้วยเครื่องถ่ายเอกสาร เพื่อให้ได้ภาพลายเส้นโครงสร้างของผลงานทั้งหมด ทั้งนี้ควรกำหนดขนาดของผลงานให้มีความสัมพันธ์กับขนาดของแผ่นแม่พิมพ์ รวมทั้งควรคำนึงถึงขนาดของกระดาษที่พิมพ์ภาพผลงานด้วย

สิ่งสำคัญลำดับแรกก่อนการสร้างสรรค์ผลงานลงบนแผ่นแม่พิมพ์ ควรคิดวิเคราะห์จากภาพแบบร่างเพื่อการวางแผนการเขียนแม่พิมพ์ด้วยวิธีการแยกสี แยกแม่พิมพ์ หรือเพื่อให้เกิดผลลัพธ์แห่งความสัมฤทธิ์ของผลงานที่สมบูรณ์ รวดเร็วและมีความผิดพลาดน้อยที่สุด เนื่องจากกระบวนการของภาพพิมพ์หินนั้น อาศัยหลักการแยกการกลิ้งหมึกอย่างเป็นระบบ โดยกำหนดให้หนึ่งสีเท่ากับหนึ่งแม่พิมพ์ ซึ่งจะทำให้ขั้นตอนเหล่านี้มีความง่ายและคล่องตัว หากพื้นที่ในการกลิ้งสีอยู่แยกออกจากกันจนสามารถแยกการกลิ้งสีที่มีความหลากหลายสีได้ก็จะทำให้ประหยัดทั้งเวลาและแม่พิมพ์ โดยนับดังกล่าวผลงานวิทยานิพนธ์นี้กำหนดการพิมพ์แยกแม่พิมพ์ไว้ประมาณ 9 – 12 แม่พิมพ์ / ชิ้นผลงาน เพื่อผลสัมฤทธิ์การทับซ้อนของสีในแต่ละแม่พิมพ์จะสามารถสร้างรายละเอียดที่เป็นลักษณะพิเศษของภาพพิมพ์หินให้ใกล้เคียงกับความต้องการมากที่สุด

การคัดลอกถอดแบบลายเส้นลงบนแผ่นแม่พิมพ์ นำภาพร่างต้นแบบที่ผ่านการขยายขนาดให้ใหญ่มาคัดลอกลงบนแผ่นไซฟิล์ม (Drafting Film) เนื่องจากไซฟิล์มชนิดนี้มีความคงทนไม่ยืดหดได้ง่ายเหมือนกระดาษชนิดอื่น ๆ ทำให้สามารถเก็บรายละเอียดของภาพได้ครบถ้วนไม่ผิดเพี้ยนไปตามความชื้นของสภาพอากาศที่เข้ามากระทบกับแผ่นกระดาษไซ อีกทั้งยังมีความคงทนต่อแรงกดของปากกา ลูกกลิ้ง ในขณะที่คัดลอกถอดแบบลายเส้นเหล่านั้นลงบนแผ่นแม่พิมพ์ เมื่อคัดลอกภาพแบบร่างลงบนแผ่นไซฟิล์มเสร็จเรียบร้อยแล้ว จึงนำมาคัดลอกลายเส้นลงบนแผ่นแม่พิมพ์ตามจำนวนที่กำหนดไว้ โดยมีกระดาษลอกแบบเป็นสื่อกลางในการนำภาพลายเส้นให้ปรากฏลงบนแผ่นแม่พิมพ์ (กระดาษลอกแบบทำมาจากการนำผงสนิมเหล็ก (Ferric Oxide) ผสมกับแอลกอฮอล์ (Alcohol) ให้เข้ากัน

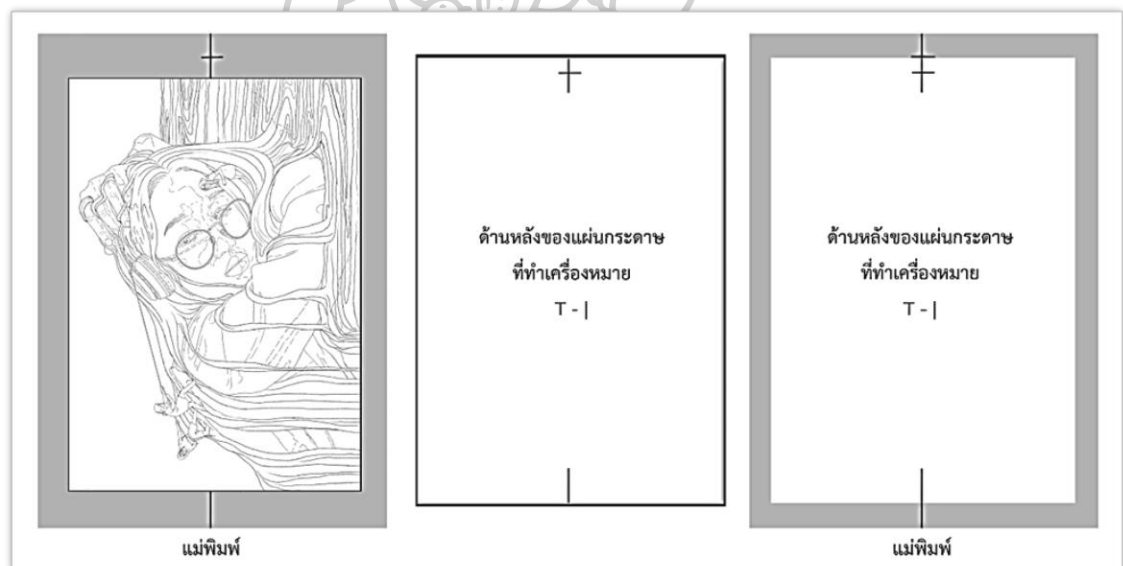
แล้วจึงระบายด้วยแปรงขนกระต่ายให้ทั่วแผ่นกระดาษขก(กะจอก)ที่ซึ่งตั้งไว้บนแผ่นไม้กระดาน เมื่อแห้งสนิทแล้วสามารถนำมาใช้งานได้ทันที) ขั้นตอนการใช้งานแผ่นกระดาษลอกแบบให้นำมาคว่ำปิดทับลงบนผิวหน้าแม่พิมพ์แล้วจึงนำแผ่นไซฟิล์มที่ปรากฏลายเส้นวางทาบทับอีกครั้งหนึ่ง ข้อสำคัญก่อนที่จะทำการคัดลอกถอดแบบลายเส้นรายละเอียดทั้งหมดลงบนแผ่นแม่พิมพ์รวมถึงเครื่องหมายตำแหน่งการวางกระดาษ (Registration Mark) หรือที่นิยมเรียกว่า ที - บาร์ (T - I) ด้วยซึ่งในขั้นตอนนี้ ควรกลับด้านแผ่นไซฟิล์มให้เป็นด้านตรงกันข้ามกับภาพร่างต้นแบบเสียก่อนด้วย เพราะเมื่อผ่านขั้นตอนการพิมพ์เป็นที่เรียบร้อยแล้วหรือเมื่อถอนกระดาษออกจากแผ่นแม่พิมพ์ก็จะได้ภาพผลงานที่เป็นด้านเดียวกันกับภาพร่างต้นแบบ กล่าวคือ ในการเขียนแม่พิมพ์จำเป็นต้องเขียนภาพกลับด้านให้ตรงกันข้ามกับภาพแบบร่าง โดยให้ลอกลายถอดแบบลายเส้นของผลงานจนครบตามจำนวนแม่พิมพ์ที่กำหนดไว้เพื่อความสะดวกและรวดเร็ว

ภาพที่ 13 ภาพแสดงการกำหนดเครื่องหมายสำหรับวางกระดาษ (Registration Mark) “T” และ “I” (ที - บาร์) ลงบนแผ่นไซฟิล์ม เพื่อเป็นแนวทางในการคัดลอกแบบร่าง ให้ปรากฏบนแผ่นแม่พิมพ์

ภาพที่ 14 ภาพแสดงการคัดลอกออกแบบกลายเป็นเส้นโครงสร้างหลักของผลงานลงบนแผ่นแม่พิมพ์

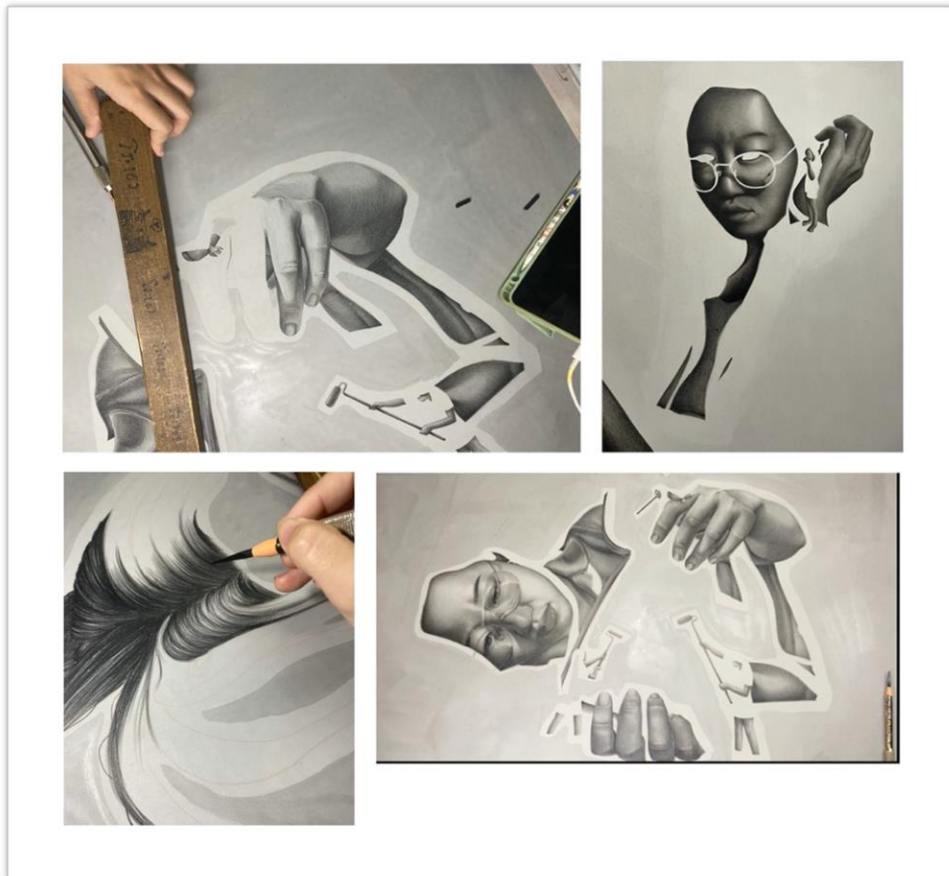
ภาพที่ 15 ภาพแสดงขั้นตอนการทำเครื่องหมายสำหรับวางกระดาษพิมพ์ (Registration Mark) “T” และ “|” (ที - บาร์) ลงบนแม่พิมพ์และที่บริเวณด้านหลังของแผ่นกระดาษเพื่อเตรียมไว้สำหรับพิมพ์

ที่มา : ภาพกราฟิกโดยผู้วิจัยสร้างสรรค์

ขั้นตอนการเขียนแม่พิมพ์ด้วยวัสดุไซ

การสร้างสรรค์ผลงานลงบนแผ่นแม่พิมพ์ก่อนที่จะเริ่มทำการเขียนด้วยวัสดุชนิดต่าง ๆ ควรกันการกระเด็นบริสุทธิ์ลงบริเวณที่เราไม่ต้องการ ซึ่งหมายรวมถึงขอบเขตพื้นที่รอบนอกของภาพด้วย เพื่อป้องกันความผิดพลาดและเป็นการรักษาความสะอาดจากเศษไซและคราบไขมันชนิดต่าง ๆ ในขณะที่เขียนแม่พิมพ์ โดยหลักการแล้วมักเลือกใช้วัสดุไซประเภทดินสอไซสีดำ และน้ำมันวานิชดำ เป็นกระบวนการหลักในการสร้างรูปทรงและรายละเอียดผลงานให้ปรากฏบนแผ่นแม่พิมพ์ ด้วยการคำนึงถึงเส้นโครงสร้างหลักที่ผ่านขั้นตอนการลอกแบบ โดยในแต่ละแม่พิมพ์นั้นจะกำหนดบริเวณพื้นที่ที่ต้องการวาดเส้นให้มีความแตกต่างกันออกไปตามขั้นตอนและแผนงานที่กำหนดไว้อย่างชัดเจน ข้าพเจ้าจะกำหนดรายละเอียดที่มีความสำคัญ โดยการสร้างน้ำหนักของภาพให้มีความเข้มจัดหรือแสดงความประณีตของรายละเอียดผลงาน ที่เกิดจากการวาดเส้นให้ปรากฏในแผ่นแม่พิมพ์หลัก (Key Plate) ส่วนแม่พิมพ์อื่น ๆ จะเน้นเรื่องการสร้างน้ำหนักโดยรวมของภาพ เช่น การสร้างพื้นที่ระนาบทึบ (Solid Area) และสร้างบรรยากาศในผลงาน จึงกำหนดให้ในแต่ละแม่พิมพ์มีค่าน้ำหนักที่แตกต่างกัน ประการสำคัญคือการสร้างพื้นผิวลวดตา ให้มีลักษณะที่สอดคล้องประสานไปกับเรื่องราวเนื้อหาที่ต้องการแสดงออกด้วยการใช้หมึกไซชนิดเหลว (Liquid Tusche) และหมึกไซชนิดแท่ง (Stick Tusche) โดยใช้วิธีการทำละลายกับน้ำ ทินเนอร์หรือน้ำมันสนอย่างใดอย่างหนึ่ง เพื่อสร้างคุณลักษณะพิเศษที่เป็นเอกลักษณ์เชิงธรรมชาติเฉพาะของเทคนิคให้ปรากฏลักษณะเกิดเป็นคราบ ร่องรอยและพื้นผิวลวดตาในรูปแบบที่ต่างกันบนแผ่นแม่พิมพ์ นอกจากนี้ยังมีอีกวิธีการในการสร้างพื้นผิวให้เกิดขึ้นในผลงานที่นำมาใช้ในช่วงผลงานชุดวิทยานิพนธ์ด้วยการใช้ผงหมึกสำหรับเครื่องพิมพ์ (Toner) ซึ่งให้ผลลัพธ์ที่มีความใกล้เคียงกันกับวิธีการข้างต้น แต่ทว่ามีขั้นตอนที่แตกต่างกัน คือ การนำผงหมึกสำหรับเครื่องถ่ายสำเนา มาทำละลายกับแอลกอฮอล์ ลงไปบนแม่พิมพ์ตามความต้องการ เมื่อแห้งสนิทแล้วจึงค่อยนำไฟไปเผาที่บริเวณด้านหลังของแผ่นแม่พิมพ์ โดยในช่วงเวลานี้ให้เคลื่อนย้ายอย่างระมัดระวังเนื่องจากอาจทำให้ผงของหมึกพิมพ์เคลื่อนตัวออกจากตำแหน่งที่เราตั้งใจเอาไว้ ระหว่างเผาไฟให้เน้นไปที่บริเวณที่ได้ลงผงหมึกพิมพ์จนสีของผงหมึกบนแม่พิมพ์เปลี่ยนจากสีดำเป็นสีเทาซึ่งหมายความว่าตัวผงหมึกพิมพ์ได้ผนึกลงบนแผ่นแม่พิมพ์ได้อย่างสมบูรณ์แล้ว จากนั้นจึงเคลื่อนภาวกระเด็นบริสุทธิ์และรอดำเนินการตามกระบวนการขั้นตอนอื่น ๆ ต่อไป

ภาพที่ 16

ภาพแสดงขั้นตอนการเขียนแม่พิมพ์ด้วยดินสอ

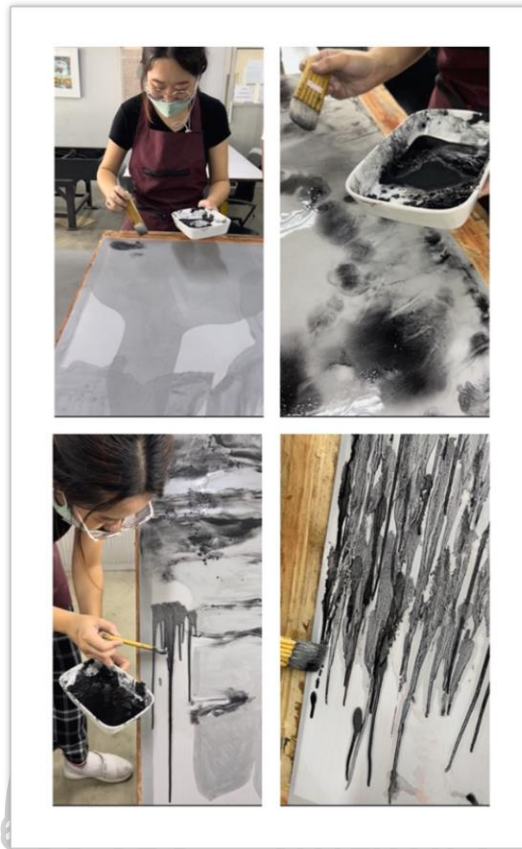

ภาพที่ 17 ภาพแสดงขั้นตอนการสร้างค่าน้ำหนักต่าง ๆ ด้วยวิธีการเขียนไข การลงวานิช และการกันกาวกระดาษ

ภาพที่ 18 ภาพแสดงตัวอย่างการใช้หมึกไขชนิดแห้ง (Stick Tusche) ละลายกับน้ำมันสน และการเขียนลงบนแผ่นแม่พิมพ์ที่นำมาใช้ในผลงานชุดก่อนวิทยานิพนธ์

ภาพที่ 19

ภาพแสดงขั้นตอนการใช้ผงหมึกสำหรับเครื่องพิมพ์ (Toner) ละลายกับแอลกอฮอล์ และการเขียนลงบนแผ่นแม่พิมพ์ที่นำไปใช้ในผลงานชุดวิทยานิพนธ์

ภาพที่ 20

ภาพแสดงขั้นตอนการเผาไฟ เพื่อผนึกผงหมึกสำหรับเครื่องพิมพ์ (Toner) ลงบนแม่พิมพ์

ขั้นตอนการเคลือบกาวแม่พิมพ์ (Gum Plate) เมื่อเขียนแม่พิมพ์เสร็จสมบูรณ์แล้วควรตรวจสอบรายละเอียดต่าง ๆ ของผลงานให้ตรงตามเจตนาความต้องการ จึงนำสู่ขั้นตอนการเคลือบกาวกระถินบริสุทธิ์ โดยการนำแผ่นแม่พิมพ์ที่เขียนเสร็จสมบูรณ์แล้ว วางลงบนแผ่นรองแม่พิมพ์ (Press Bed) พรมน้ำเล็กน้อยใต้แผ่นแม่พิมพ์ เพื่อไม่ให้เกิดสุญญากาศหรือป้องกันไม่ให้แม่พิมพ์เกิดการขยับตัว นำแป้งฝุ่น (Talcum) โรยและลูบวนด้วยฟองน้ำที่ห่อหุ้มด้วยผ้าเนื้อนุ่มให้ทั่วแผ่นแม่พิมพ์ เพื่อดูดซับความชื้นตามรูพรุนและวัสดุที่ใช้เขียนลงบนแผ่นแม่พิมพ์ นำกาวกระถินบริสุทธิ์เทลงบนแผ่นแม่พิมพ์ใช้มือวนลูบกาวกระถินบริสุทธิ์ให้ทั่วทั้งแผ่นแม่พิมพ์เพื่อให้วัสดุชิ้นนั้นผนึกติดกับแผ่นแม่พิมพ์ได้ดียิ่งขึ้น จากนั้นใช้ฟองน้ำใยพีซีเช็ดวนให้ทั่วแผ่นแม่พิมพ์ ในลักษณะการลูบวน ขึ้น-ลง สลับ ซ้าย-ขวา ให้กาวกระถินมีความเรียบเนียนและบางสม่ำเสมอทั่วทั้งแผ่น รอให้แผ่นแม่พิมพ์แห้งสนิทดีแล้วควรเก็บให้มิดชิดหรือห่อปิดผิวหน้าแผ่นแม่พิมพ์ด้วยกระดาษ ทิ้งไว้อย่างน้อย 24 ชั่วโมง หรือมากกว่านั้น (หากเพิ่มระยะเวลาในขั้นตอนนี้ให้มากขึ้นกว่าเดิม วัสดุที่เหลือเหล่านั้นจะผนึกติดแน่นกับผิวแผ่นแม่พิมพ์ได้ดียิ่งขึ้น) ก่อนจะนำมาสู่ขั้นตอนการกัดกรด (Etching Plate) และขั้นตอนการพิมพ์ในลำดับต่อไป

ภาพที่ 21 ภาพแสดงขั้นตอนการเคลือบกาวกระถินบริสุทธิ์ (Gum Plate)

การเตรียมกาวกรด (Gum Etch) หรือ (Stock Solution) กาวกระถินบริสุทธิ์ที่ใช้ในการเคลือบกาวและใช้ทากันบนแผ่นแม่พิมพ์ก่อนทำการเขียนด้วยวัสดุชนิดต่าง ๆ นั้นยังไม่ได้ถูกผสมด้วยกรดที่มีปฏิกิริยากับผิวของแผ่นแม่พิมพ์ ดังนั้นจึงจำเป็นต้องเตรียมกาวกรด (Gum Etch) สำหรับการกัดกรดอีกครั้งหนึ่ง การผสมกาวกรดให้นำกาวกระถินบริสุทธิ์ใส่แก้วตวงหรือแก้วออนซ์ (oz.) จำนวน 8 ออนซ์ ต่อการผสมกรดฟอสฟอริก (Phosphoric Acid) 5.6 มิลลิลิตร (mL.) และเทใส่ภาชนะที่มีฝาปิด ผสมให้เข้ากันก่อนนำมาใช้ จากนั้นทำสัญลักษณ์หรือเขียนฉลากบนภาชนะเพื่อแยก

ประเภทให้ชัดเจน และเพื่อป้องกันความสับสน เพราะกาวกระถินบริสุทธิ์กับกาวกรดมีลักษณะทางกายภาพที่เหมือนกัน อาจเกิดความผิดพลาดทำให้เกิดความเสียหายต่อแม่พิมพ์ได้

ขั้นตอนการกักกรด การกักกรดในกระบวนการของภาพพิมพ์หินบนแม่พิมพ์อลูมิเนียม โดยการใช้แปรงขนนุ่มถูบกวาวกรดสลับไป - มา บนแผ่นแม่พิมพ์ตามระยะเวลาที่กำหนด (โดยทั่วไปจะใช้เวลาไม่เกิน 5 นาที) การกักกรดนั้นจะมีส่วนช่วยให้ไขปรับสภาพเป็นสื่อรับหมึกพิมพ์จากลูกกลิ้งได้ดียิ่งขึ้น ในขณะเดียวกันความชื้นเหนียวของกาวกระถินจะช่วยผนึกไขชั้นล่างที่ผิวของแม่พิมพ์ไม่ให้หลุดละลายออกไปและคุณลักษณะตามธรรมชาติของกาวกระถินซึ่งมีกรดผสมอยู่ในเนื้อกาวนั่นเอง การกักกรดยังช่วยให้ผิวของแผ่นแม่พิมพ์ในส่วนที่ว่างเปล่าจากการเขียนด้วยวัสดุไข หรือหมายถึงพื้นที่ว่างเหล่านั้นจะหมดสภาพไม่เป็นที่รับไข (หมึกพิมพ์) จากลูกกลิ้งอีกต่อไป

หลังจากพักแผ่นแม่พิมพ์ที่ได้ทำการเคลือบกาวกระถินบริสุทธิ์ทิ้งไว้อย่างน้อย 24 ชั่วโมงแล้ว (หรือมากกว่านั้น) หยดพรมน้ำเล็กน้อยลงบริเวณกลางแผ่น และนำแม่พิมพ์วางบนแท่นรองแผ่นแม่พิมพ์ ขยับแผ่นแม่พิมพ์ ไป - มา ไม่ให้แม่พิมพ์เคลื่อนที่ ดังนั้นในขั้นตอนนี้จึงมีความสำคัญที่จะต้องเจือจางกาวกรดที่ได้ผสมไว้ในขั้นตอนแรกอีกครั้งหนึ่ง โดยส่วนมากมาจากการคำนวณความเข้มข้นของน้ำหนักรูปที่ปรากฏในผลงานซึ่งเกิดจากการเขียนด้วยวัสดุไขชนิดต่าง ๆ ที่ใช้เขียนแม่พิมพ์ โดยได้กำหนดอัตราส่วน เช่น 60 : 40 การกักกรดจะใช้เวลาประมาณ 5 นาที ซึ่งหมายถึงการตวงกาวกรด 60 % โดยการกำหนดให้ใช้ตัวเลข 1 ถึง 10 ในถ้วยตวงเป็นหลักสำคัญ หากกำหนดหมายเลขดังกล่าวคือ อัตราส่วน 1 : 10 ให้ตวงกาวกรดในระดับขีดหมายเลข 6 และตวงกาวกระถินบริสุทธิ์ 40 % ในระดับขีดหมายเลข 4 ผสมให้เข้าด้วยกันก่อนนำไปกักกรด การเจือจางกาวกรดอีกครั้งหนึ่งนั้นเพียงเพื่อต้องการให้ขั้นตอนนี้มีผลกระทบต่อรายละเอียดของผลงานน้อยที่สุด และทำให้วัสดุไขที่เขียนไม่หลุดออกไปด้วยเพราะความแรงที่เข้มข้นของกาวกรด นั้นหมายถึงเพื่อให้สามารถเก็บรายละเอียดและน้ำหนักของเส้นที่เขียนด้วยวัสดุไขได้อย่างมีประสิทธิภาพ อีกทั้งในระหว่างทำการกักกรดยังต้องคำนึงถึงระยะเวลาที่เหมาะสมในการกักกรดอีกด้วย

ในขั้นตอนนี้เริ่มใช้แปรงจุ่มกวาวกรดจนชุ่มแล้วแปรงสลับไปมาบนพื้นที่ที่ต้องการ จำเป็นจะต้องแปรงกวาวกรดในบริเวณน้ำหนักที่เข้มสุดของภาพก่อนให้ครบ 1 นาที แล้วจึงเลื่อนไปยังตำแหน่งน้ำหนักเทาเข้ม, เทากลาง, เทาอ่อน จนถึงน้ำหนักอ่อนที่สุดของภาพไล่เรียงระดับน้ำหนักจนครบเวลาตามที่ได้กำหนดไว้ (ประมาณ 5 นาที) ข้อสำคัญในขณะที่เปลี่ยนตำแหน่งพื้นที่ในการกักกรดไปยังพื้นที่ใหม่ให้ย้อนกลับมาที่กักกรดในพื้นที่เดิมด้วยทุกครั้ง ดังนั้นน้ำหนักเข้มที่สุดของภาพจะถูกกัก

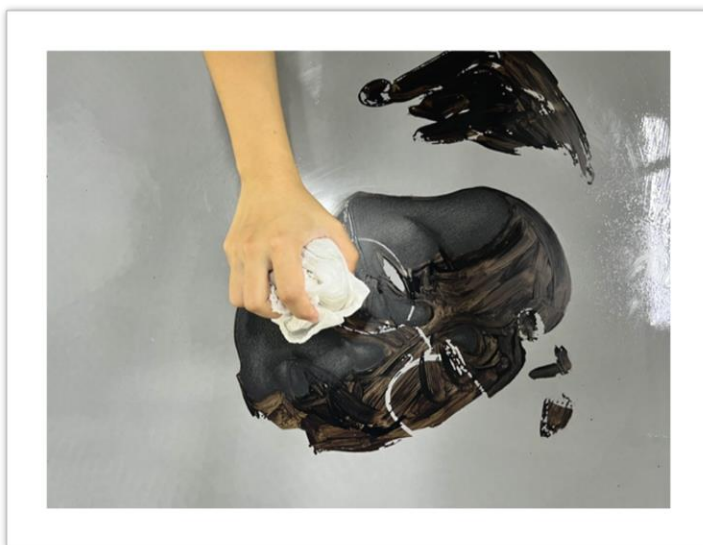
กรด 5 นาที, เทาเข้ม 4 นาที, เทากลาง 3 นาที, เทาอ่อน 2 นาที น้ำหนักอ่อนสุด 1 นาที จึงนิยามเรียกวิธีการนี้ว่า "การกัดกรดแบบทดเวลา"

เมื่อครบกำหนดการกัดกรดตามระยะเวลาเสร็จสิ้นแล้ว ให้เช็ดกาวกรดออกด้วยฟองน้ำและน้ำสะอาดเช็ดลูบวนให้ทั่วผิวหน้าแผ่นแม่พิมพ์ จนมั่นใจว่าปราศจากคราบกาวที่สกปรกและคราบกาวกรด ให้สะอาดเหลือเพียงแค่ความขุ่นบนแผ่นแม่พิมพ์ หลังจากนั้นจึงเทกาวกระถินบริสุทธิ์ลงบนแผ่นแม่พิมพ์ แล้วจึงใช้ฝ่ามือสะอาดลูบวนกาวกระถินบริสุทธิ์ให้ทั่วผิวหน้าแผ่นแม่พิมพ์เพื่อหยุดปฏิกิริยาการทำงานของกาวกรด อีกทั้งยังเป็นการเคลือบกาวปิดผิวหน้าของแผ่นแม่พิมพ์อีกครั้งหนึ่ง แล้วจึงเช็ดกาวกระถินบริสุทธิ์ส่วนเกินออกให้เรียบบางด้วยผ้าสาหลู ซึ่งป็นเป็นลูกประคบเช็ดวนกาวในลักษณะทิศทางการวนแบบกันหอย เปลี่ยนสลับตำแหน่งพื้นที่และสลับตำแหน่งผ้าที่ยังแห้งอยู่ในการเช็ดวนให้สม่ำเสมอจนกาวกระถินบริสุทธิ์จะมีลักษณะเรียบและมีความบางที่สม่ำเสมอเท่ากันทั่วทั้งแผ่นแม่พิมพ์และพักรอให้แห้งสนิท หลังจากขั้นตอนนี้ควรระมัดระวังไม่ให้บริเวณผิวหน้าของแผ่นแม่พิมพ์สัมผัสโดนน้ำโดยเด็ดขาด เพราะอาจทำให้กาวกระถินที่เคลือบปิดผิวหน้าแผ่นแม่พิมพ์ไว้หลุดละลายออกได้ เมื่อถึงขั้นตอนการล้างด้วยน้ำมันชนิดต่าง ๆ กาวกระถินที่หลุดละลายออกเหมือนเปิดผิวหน้าแผ่นแม่พิมพ์ โดยน้ำมันจะลงไปสัมผัสหรือจับติดผิวแม่พิมพ์ในพื้นที่นั้นทันที อาจส่งผลทำให้ผลงานได้รับความเสียหาย และอาจจะปรากฏเป็นรอยคราบน้ำมันจนถึงกลายเป็นสีรบกวนในส่วนที่ไม่ต้องการทันที จากนี้จะพักแผ่นแม่พิมพ์ทิ้งไว้ประมาณ 4 ชั่วโมงหรือมากกว่านั้นก่อนจะนำไปสู่ขั้นตอนการพิมพ์

ภาพที่ 22

ภาพแสดงขั้นตอนการกัดกรดแม่พิมพ์

ภาพที่ 23 ภาพแสดงขั้นตอนการเช็ดดวงขาวให้เรียบบางด้วยผ้าสาธู (ผ้าขาวบาง)

ขั้นตอนการพิมพ์

ขั้นตอนการเตรียมกระดาษพิมพ์ กระดาษที่เลือกใช้ในการพิมพ์งานคือกระดาษฟาบรียาโน (FABRIANO) เป็นกระดาษภาพพิมพ์ที่หาซื้อได้ง่าย เนื้อกระดาษมีส่วนผสมของใยฝ้าย (Cotton) 60 % เนื้อกระดาษจึงมีความนุ่มและดูดซับหมึกพิมพ์ได้ดี ด้วยลักษณะผิวของกระดาษมีลักษณะผิวที่เรียบเหมาะสำหรับการดูดซับหมึกพิมพ์ ก่อนจะถึงขั้นตอนการนำกระดาษไปใช้งาน จึงจำเป็นต้องเตรียมกระดาษด้วยการทำเครื่องหมายหรือสัญลักษณ์ตำแหน่งการวางกระดาษ (Registration Mark) ไว้บริเวณตำแหน่งด้านหลังของกระดาษให้ตรงกันทุกแผ่น

ขั้นตอนการเตรียมความพร้อมของหมึกพิมพ์ (Offset Ink) หมึกพิมพ์ที่ใช้ในประเทศไทยส่วนใหญ่เป็นหมึกพิมพ์สำหรับโรงพิมพ์ระบบอุตสาหกรรม โดยได้นำมาใช้ทดแทนหมึกพิมพ์สำหรับงานภาพพิมพ์ลิโธกราฟ (Lithograph) ที่มีราคาสูงและต้องนำเข้ามาจากต่างประเทศ การนำหมึกพิมพ์ออฟเซตมาใช้ในการสร้างสรรค์ผลงานจึงจำเป็นต้องปรับคุณภาพของหมึกพิมพ์ให้มีลักษณะที่ใกล้เคียงกับหมึกพิมพ์ของลิโธกราฟด้วยการนำผงไลต์แมกนีเซียมคาร์บอเนต (Light Magnesium Carbonate Powder B.P.) ที่มีลักษณะคล้ายผงแป้งสีขาวผสมให้เข้ากับหมึกพิมพ์เพื่อปรับสภาพของเนื้อหมึกพิมพ์ให้มีความข้นเหนียวมากขึ้น อัตราส่วนในการผสมขึ้นอยู่กับรายละเอียดของภาพผลงานบนแม่พิมพ์เป็นสำคัญ หากถ้าผลงานมีความละเอียดหรือมีระยะรายละเอียดของของค่าน้ำหนักที่มากอาจต้องผสมจำนวนผงไลต์แมกนีเซียมคาร์บอเนตในปริมาณมากขึ้นด้วย โดยเฉลี่ยอัตราส่วนประมาณ 1 : 1 เมื่อผสมหมึกพิมพ์ได้ตามความต้องการแล้ว ให้เลือกลูกกลิ้งที่มีขนาดเหมาะสมกับภาพผลงาน

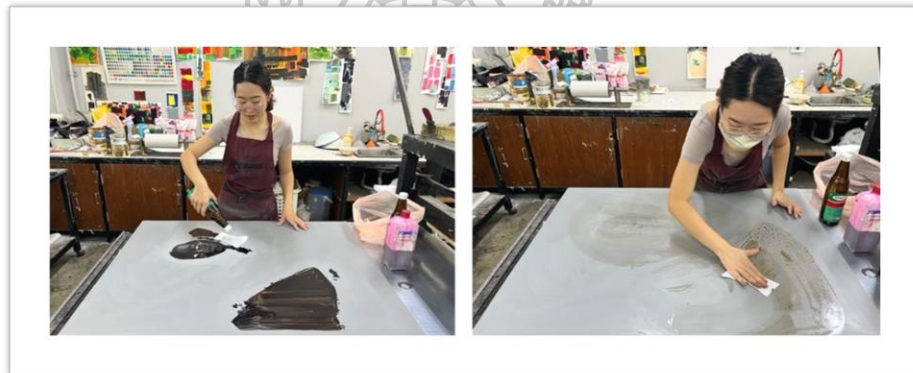
แล้วจึงใช้เกรียงปาดหมึกพิมพ์ลงบนแท่นกลิ้งหมึก โดยกำหนดให้เป็นแถบความยาวของหมึกพิมพ์ที่ปาดลงบนแท่นกลิ้งหมึกเท่ากับความยาวของลูกกลิ้ง และต้องกลิ้งหมึกพิมพ์สลับไป - มาจนเรียบเนียนเสมอเท่ากัน

ขั้นตอนการพิมพ์ผลงาน แท่นพิมพ์ของภาพพิมพ์หินเป็นแบบแผ่นรองรับแม่พิมพ์ให้เคลื่อนที่ไปข้างหน้าด้วยระบบคานครูดผ่านไม้ครูด (Scraper Bar) แท่นพิมพ์จะทำหน้าที่กดรีดให้กระดาษสามารถถอนภาพจากแม่พิมพ์ขึ้นมา และในขณะที่กลิ้งหมึกลงบนแม่พิมพ์จะต้องลูบผิวหน้าแม่พิมพ์ด้วยน้ำสะอาดให้มีความชื้นอยู่เสมอ เพื่อป้องกันไม่ให้ส่วนที่เป็นไซ (หมึกพิมพ์จากลูกกลิ้ง) ติดลงบนพื้นที่ที่ไม่ต้องการ ซึ่งเป็นคุณลักษณะตามธรรมชาติของน้ำและไซจะไม่เข้ากัน ขั้นตอนการพิมพ์ผลงานเป็นขั้นตอนที่มีความสำคัญมากที่สุดเนื่องจากจะต้องใช้น้ำมันสน ทินเนอร์ล้างคราบเขม่าดำ (วัสดุไซที่ใช้เขียนแม่พิมพ์) หากไม่ระมัดระวังในขั้นตอน ธรรมชาติที่แตกต่างระหว่างน้ำกับไซจะไม่เป็นไปตามหลักการ กล่าวคือในช่วงขณะที่ใช้น้ำมันห้ามให้น้ำเข้ามาเกี่ยวข้องในขั้นตอนนี้ เพราะแม่พิมพ์อาจได้รับความเสียหาย ขั้นตอนการล้างคราบเขม่าดำในขั้นต้นให้ใช้น้ำมันสนเช็ดลูบผิวหน้าแม่พิมพ์เบา ๆ ด้วยเศษผ้าแห้งจนกว่าเขม่าดำจะหลุดออก และใช้ทินเนอร์เช็ดลูบให้ทั่วแม่พิมพ์ให้สะอาดจนไม่เหลือคราบเขม่าดำ จากนั้นนำน้ำยาแลคเคอร์แดงเช็ดลูบวนให้ทั่วแม่พิมพ์เฉพาะบริเวณที่เขียนภาพไว้ให้เรียบเนียนด้วยความรวดเร็วเพื่อสร้างฐานของไซ และทำให้แม่พิมพ์สามารถรองรับจำนวนการพิมพ์ที่มากขึ้น จากนั้นนำเศษผ้าชุบหมึกพิมพ์ที่ได้เตรียมไว้เจือจางด้วยน้ำมันสนเล็กน้อยเช็ดลูบวนให้ทั่วแม่พิมพ์ เพื่อสร้างฐานของหมึกก่อนแล้วจึงเช็ดออกให้บาง (ทุกขั้นตอนที่กล่าวมาจะต้องปล่อยให้แม่พิมพ์พักทิ้งไว้ให้แห้งสนิทเป็นสำคัญก่อนที่จะเปลี่ยนเคมีภัณฑ์ในทุกขั้นตอนการทำทำความสะอาด) จากนั้นจึงใช้ฟองน้ำชุ่มน้ำเช็ดผิวแม่พิมพ์ให้ทั่วทั้งแผ่นเพื่อล้างคราบขาว คราบน้ำมัน น้ำยาแลคเคอร์แดง และหมึกส่วนเกินจะหลุดออกจากแม่พิมพ์ทันที จึงสิ้นสุดกระบวนการการใช้น้ำมันและน้ำในการทำความสะอาดผิวแม่พิมพ์ แล้วจึงเริ่มขั้นตอนการกลิ้งหมึกพิมพ์เป็นลำดับต่อไป

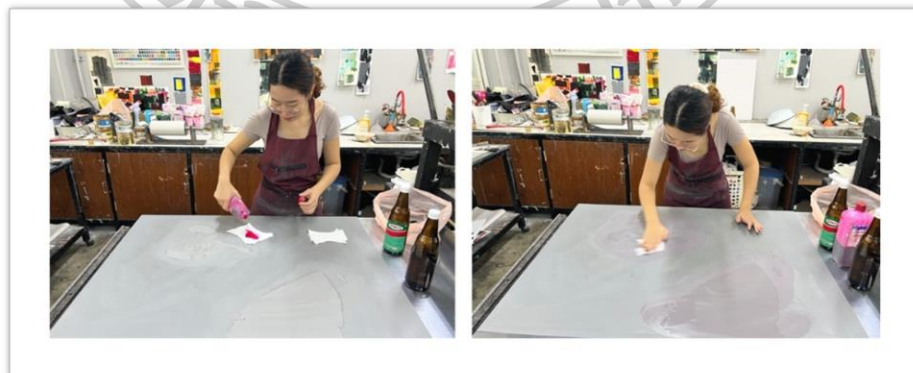
เมื่อผิวหน้าแม่พิมพ์สะอาดพร้อมรับหมึกพิมพ์จากลูกกลิ้ง ในขณะที่กลิ้งหมึกพิมพ์นั้นจะลูบด้วยฟองน้ำที่หมาดน้ำลงบนแผ่นแม่พิมพ์ให้ชื้นอยู่เสมอ เพราะน้ำจะเป็นตัวกันไม่ให้หมึกพิมพ์จากลูกกลิ้งติดบริเวณพื้นที่ที่ไม่ต้องการ หมึกพิมพ์จะติดเฉพาะส่วนที่เขียนด้วยวัสดุไซเท่านั้น การกลิ้งหมึกให้กลิ้งสลับไป - มาให้ครบทุกทิศทาง โดยสังเกตได้จากผิวหน้าของแม่พิมพ์ในส่วนที่เข้มที่สุดของภาพหมึกพิมพ์จะอิมตัวเมื่อมองย้อนแสงจะสังเกตเห็นได้ว่าผิวของหมึกเป็นสันนูนสูงขึ้น และเมื่อกลิ้งหมึกเป็นไปตามที่ต้องการแล้วจึงสามารถพิมพ์ทดสอบน้ำหนัก (Proof) ก่อนพิมพ์ลงบนกระดาษจริง

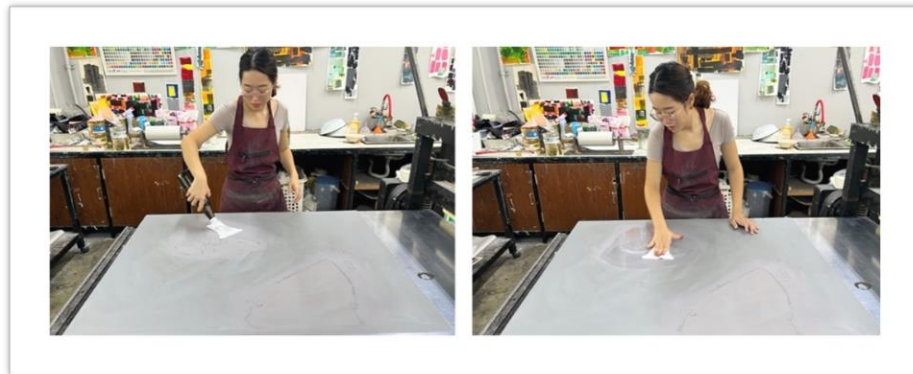
ภาพที่ 24 ภาพแสดงขั้นตอนการเตรียมหมึกพิมพ์และการกลิ้งหมึกพิมพ์

ภาพที่ 25 ภาพแสดงขั้นตอนการล้างเขม่าดำด้วยน้ำมันสนและทินเนอร์

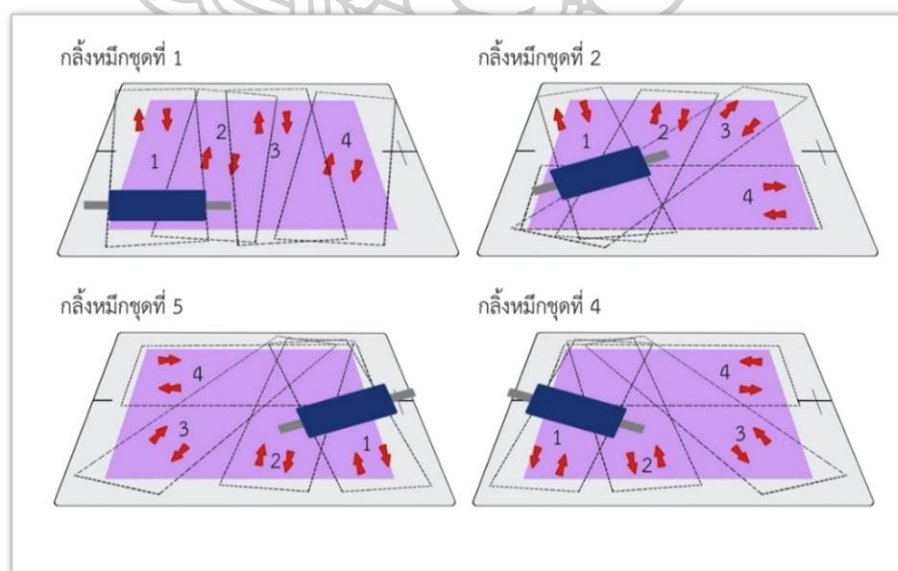
ภาพที่ 26 ภาพแสดงขั้นตอนการเช็ดแม่พิมพ์ด้วยน้ำยาแลคเกอร์แดง

ภาพที่ 27 ภาพแสดงขั้นตอนการเช็ดแม่พิมพ์ด้วยหมึกพิมพ์ผสมกับน้ำมันสน

ภาพที่ 28 ภาพแสดงขั้นตอนการล้างแม่พิมพ์ด้วยน้ำสะอาดและขั้นตอนการกลิ้งหมึกพิมพ์

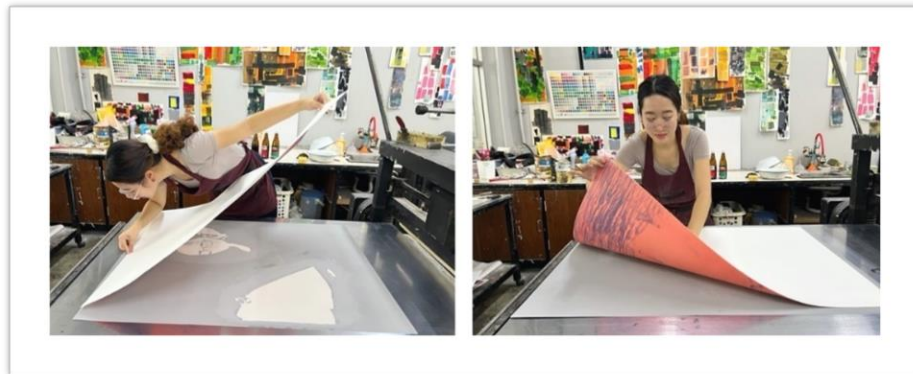

ภาพที่ 29 ภาพแสดงขั้นตอนและผังทิศทางการกลิ้งหมึกบนแม่พิมพ์
ที่มา : ภาพกราฟฟิกโดยผู้วิจัยสร้างสรรค์

ขั้นตอนการทำขึ้นกระดาษ กล่าวคือน้ำที่ใช้มีความสำคัญอย่างยิ่ง ดังนั้นจึงควรเลือกใช้น้ำดื่ม แทนการใช้น้ำประปา เพื่อป้องกันการเกิดคราบจุดเหลืองและการเกิดเชื้อราบนแผ่นกระดาษในระยะ ยาว โดยรายละเอียดขั้นตอนต้องใช้กระบอกลดฟองน้ำเป็นละอองขนาดเล็กในทิศทางการพ่นเหนือ แผ่นกระดาษเพื่อให้ละอองน้ำเกาะจับบนผิวหน้าของกระดาษให้ทั่วทั้งแผ่นและพักทิ้งไว้ประมาณ 1 นาที แล้วจึงใช้กระดาษปรีฟซับออกให้หมดน้ำมากที่สุดถึงสามารถนำไปพิมพ์ได้ทันที ซึ่งขั้นตอนการ เตรียมกระดาษให้มีความชื้นก่อนนำมาพิมพ์ตามวิธีการข้างต้น จะให้ผลลัพธ์ที่ดีกับชนิดของกระดาษที่มี ส่วนผสมของใยฝ้ายหรือเนื้อของกระดาษมีลักษณะเป็นเยื่อเหนียวและผิวเรียบ การนี้กระดาษที่มี พื้นผิวขรุขระหรือไม่เรียบเนียน จึงไม่เหมาะกับการพิมพ์หิน เมื่อทดสอบการพิมพ์น้ำหนักของ ภาพเป็นที่เรียบร้อยแล้ว (Proof) จึงเข้าสู่กระบวนการพิมพ์ลงบนกระดาษจริง โดยขั้นตอนการพิมพ์ ผลงานจะใช้กระดาษที่ได้เตรียมทำขึ้นไว้ล่วงหน้า ซึ่งขณะอยู่ในขั้นตอนการทำความสะอาดคราบ สกปรกส่วนเกินจากละอองของหมึกพิมพ์ ด้วยการใช้น้ำที่ชุ่มน้ำเช็ดทำความสะอาดหมึกพิมพ์ ส่วนเกิน จากนั้นจึงวางกระดาษพิมพ์ให้ตำแหน่งกับเครื่องหมายที่ด้านหลังของกระดาษตรงกันกับ เครื่องหมายที่ขีดกำกับไว้บนแผ่นแม่พิมพ์ จากนั้นถึงนำกระดาษปรีฟจำนวน 8 แผ่น วางปิดทับ ด้านบนกระดาษพิมพ์ แล้วจึงใช้แผ่นอะคริลิกใสวางทับกระดาษทั้งหมดอีกครั้งโดยใช้จารบีหล่อลื่นไม้ ครูดในขณะที่ยกแผ่นพิมพ์ให้เคลื่อนที่ไปข้างหน้า เมื่อเสร็จให้ตรวจสอบคุณภาพผลลัพธ์ของการ พิมพ์ ซึ่งประกอบไปด้วยคุณสมบัติของรายละเอียดต่าง ๆ เช่น ความคมชัด สี น้ำหนัก ความโปร่งใส ของหมึกพิมพ์ ความเรียบเนียนของหมึกพิมพ์ มิติลวดลายบนพื้นระนาบ 2 มิติ รวมไปถึงการทับซ้อนกัน ของสีในแต่ละแม่พิมพ์จนปรากฏเป็นภาพผลงานที่สมบูรณ์ เป็นไปตามจุดมุ่งหมายที่ได้วางแผนไว้

ภาพที่ 30 ภาพแสดงขั้นตอนการเตรียมขึ้นกระดาษ

ภาพที่ 31 ภาพแสดงขั้นตอนการวางกระดาษพิมพ์และถอนกระดาษจากแม่พิมพ์

ภาพที่ 32 ภาพแสดงผลลัพธ์ของการพิมพ์ทับซ้อนหรือการไล่น้ำหนักความอ่อนเข้มของสี

วัสดุอุปกรณ์และเคมีภัณฑ์ในการสร้างสรรค์

เครื่องมือและวัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในกระบวนการพิมพ์ภาพพิมพ์หน้าราบหรือเทคนิคภาพพิมพ์ หิน สามารถแบ่งออกเป็นหลายกลุ่ม ดังนี้

วัสดุอุปกรณ์ในการสร้างแม่พิมพ์

- แม่พิมพ์แผ่นอลูมิเนียม (Aluminum Plate)

อุปกรณ์ในการสร้างภาพร่างต้นแบบ

- โทรศัพท์มือถือ (Mobile Telephone)
- แท็บเล็ต (Tablet iPad)
- สมุดวาดภาพ (Sketch Book)

เครื่องมือในการสร้างแม่พิมพ์

- วัสดุสำหรับเขียนแม่พิมพ์ เช่น ดินสอไขสีดำ, หมึกไข (Tusche) รวมทั้งวัสดุชนิดอื่น ๆ ที่มีส่วนผสมของน้ำมัน ได้แก่ วาณิช (Varnish Oil) รวมไปถึงประการลูกกลิ้ง ปากกาเคมี เป็นต้น

- กระดาษไขฟิล์ม (Drafting Film) สำหรับคัดลอกถอดแบบลายเส้นภาพร่างต้นแบบลงบนแผ่นแม่พิมพ์

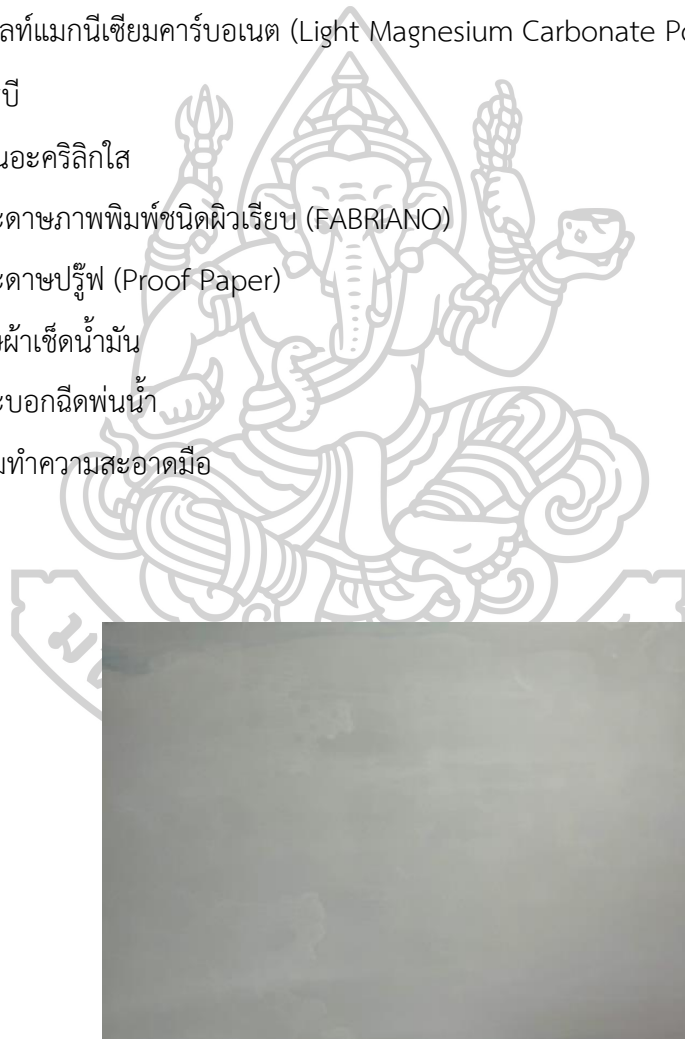
วัสดุอุปกรณ์และเคมีภัณฑ์ในการเตรียมแม่พิมพ์

- กรดฟอสฟอริก (Phosphoric Acid)
- กรดซัลฟูริก (Sulfuric Acid)
- ผงสนิม (Ferric Oxide)
- แป้งฝุ่น หรือทาลคัม (Talcum Powder)
- แปรงขนกระต่ายและพู่กัน
- กาวกระถิน (Arabic Gum)
- ภาชนะบรรจุกรด
- ภาชนะผสมกาวกรด
- น้ำมันสน (Turpentine)
- ทินเนอร์ (Thinner)
- น้ำยาแลคเคอร์แดง (Red Lacquer)
- ภาชนะบรรจุแป้งฝุ่น
- ภาชนะใส่น้ำ อ่างเคลือบหรืออ่างพลาสติก

- ฟองน้ำจากใยพืช (Sponge)
- ผ้าสาหลูชนิดไม่ลงแป้งหรือผ้าขาวบาง

วัสดุอุปกรณ์และเคมีภัณฑ์ในการพิมพ์

- แผ่นพิมพ์ (Litho Press)
- ลูกกลิ้งยางขนาดต่าง ๆ
- เกรียงผสมหมึก
- หมึกพิมพ์ออฟเซต (Offset Ink)
- ผงไลท์แมกนีเซียมคาร์บอเนต (Light Magnesium Carbonate Powder B.P.)
- จารบี
- แผ่นอะคริลิกใส
- กระดาษภาพพิมพ์ชนิดผิวเรียบ (FABRIANO)
- กระดาษปรู๊ฟ (Proof Paper)
- เศษผ้าเช็ดน้ำมัน
- กระบอกล้างพิมพ์น้ำ
- ครีมทำความสะอาดมือ

ภาพที่ 33 ภาพแม่พิมพ์แผ่นอลูมิเนียม (Aluminum Plate)

ภาพที่ 34 ภาพอุปกรณ์ในการสร้างภาพร่างต้นแบบ

ภาพที่ 35 ภาพอุปกรณ์วัสดุชนิดต่าง ๆ ที่ใช้สำหรับการเขียนสร้างแม่พิมพ์

ภาพที่ 36 ภาพวัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในกระบวนการเคลือบกาวและการกัดกรด

ภาพที่ 37 ภาพอุปกรณ์และเคมีภัณฑ์ที่ใช้ในกระบวนการล้างคราบไขมัน และน้ำยาแลคเกอร์แดง

ภาพที่ 38 ภาพลูกกลิ้งยางขนาดต่าง ๆ

ภาพที่ 39 ภาพหมึกพิมพ์ออฟเซต (Offset Ink) ที่ใช้ในการพิมพ์ผลงาน

ภาพที่ 40

ภาพฟองน้ำ, ถูงน่อง, ผ้าสาถู และครีมทำความสะอาดมือ

บทที่ 4

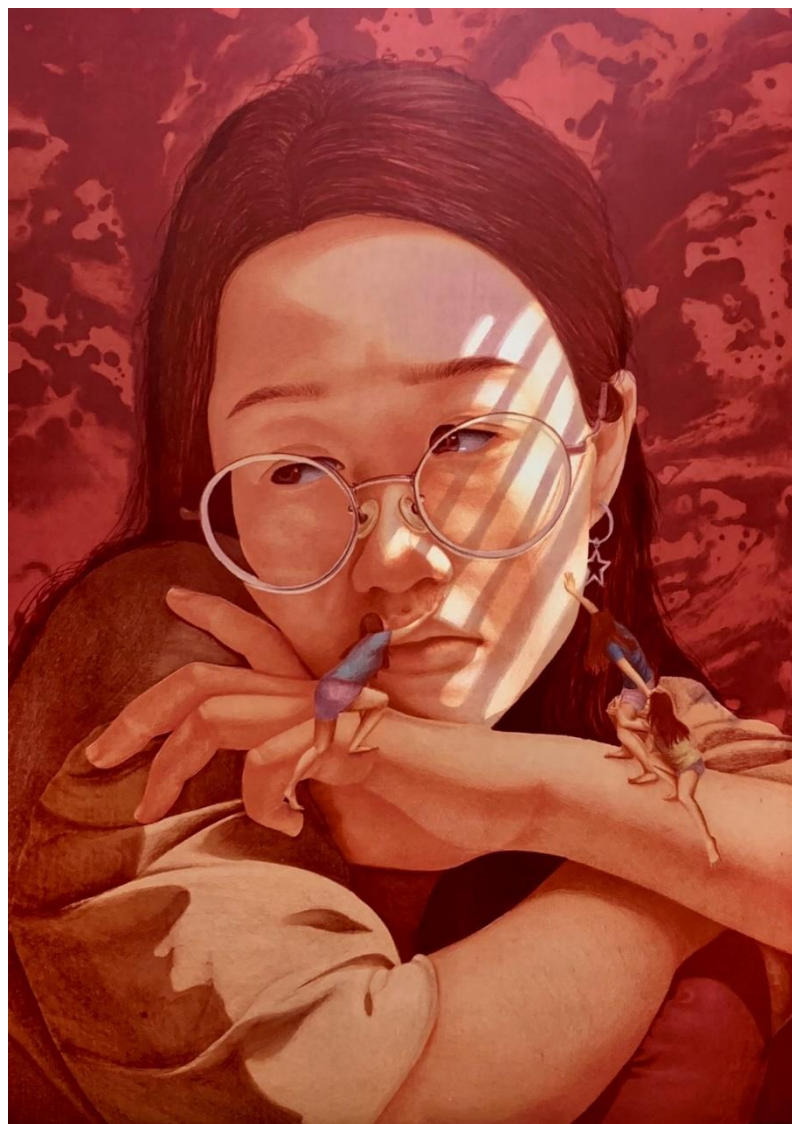
แนวทางและการวิเคราะห์ผลงานสร้างสรรค์

ในการสร้างสรรค์ผลงานชุดวิทยานิพนธ์อันเป็นสัมฤทธิ์ผลของการสร้างสรรค์ทางทัศนศิลป์ ผลงานศิลปะภาพพิมพ์และเป็นผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาวิจัยและสร้างสรรค์ ซึ่งอยู่ภายใต้บริบทศิลปะร่วมสมัยระบบปัจเจกที่ก่อปรไว้ด้วยเรื่องราวเนื้อหา (ความหมาย แนวความคิด) รูปแบบและเทคนิควิธีการที่ต้องการสื่อสารเนื้อหาความหมายทางนามธรรมเรื่องราวของสภาวะแห่งจิตใจที่มีความเป็นปัจเจกอันเกิดจากบุคคลรอบข้าง สภาพแวดล้อม ประสบการณ์ที่สั่งสมผ่านมุมมองความคิดจากบุคลิกภาพแบบเก็บตัวของตนเอง ซึ่งสามารถวิเคราะห์ตีความด้วยวิจารณ์ญาณและความรู้สึก ที่โน้มนำไปสู่การก่อรูปเกิดเป็นรูปแบบทางกายภาพของผลงาน โดยอาศัยใช้องค์ประกอบทางศิลปะที่มีลักษณะเฉพาะตน ซึ่งเป็นการผนวกข้อมูลความเป็นปัจเจกวมเข้ากับสภาวะแวดล้อมภายนอก เป็นข้อมูลเชิงแรงบันดาลใจที่สอดคล้องเชื่อมโยงกันตามเจตนาที่ต้องการสื่อเนื้อหาความหมาย อีกทั้งอธิบายให้เห็นถึงบริบทแห่งการสร้างสรรค์อย่างเป็นระบบ เพื่อการพัฒนาารูปแบบของผลงานให้มีความสอดคล้องกับเจตนาของแนวความคิดและจุดมุ่งหมาย เพื่อให้เป็นผลลัพธ์แห่งสัมฤทธิ์ของผลงาน อีกทั้งยังเป็นนัยแห่งการพัฒนาการ เรียนรู้และการแก้ไขปัญหาที่นำไปปรับปรุงให้ผลงานบรรลุความหมายและวัตถุประสงค์ รวมไปถึงการวิเคราะห์ข้อดีและจุดด้อยของผลงานในแต่ละช่วงเวลา กล่าวคือ การสำรวจพิจารณาและการวิเคราะห์ผลงานสร้างสรรค์อย่างเป็นระบบ จึงเป็นสิ่งที่มีความสำคัญและส่งผลต่อการพัฒนาให้เกิดขึ้นในผลงานแต่ละชิ้นและช่วงเวลาต่าง ๆ ที่เริ่มตั้งแต่ช่วงปี พ.ศ. 2562-2565 จากการเรียนรู้สู่การสร้างสรรค์และจากขั้นตอนการทดลองปฏิบัติสร้างสรรค์ผลงานและกลายเป็นประสบการณ์ที่มีความสำคัญ โดยนับเหล่านี้ได้เรียบเรียงให้เห็นถึงการพัฒนาการที่ดำเนินไปจวบจนถึงผลงานชุดวิทยานิพนธ์ "ภาพเหมือนในใจของฉัน" ซึ่งสามารถสรุปผลการวิเคราะห์ออกเป็นช่วงระยะต่าง ๆ ได้ ดังนี้

ระยะที่ 1 ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ ภาคการศึกษาที่ 1 ปีการศึกษา 2562

การสร้างสรรค์ผลงานศิลปะภาพพิมพ์ ภายใต้ขอบเขตของเทคนิคภาพพิมพ์หิน ในช่วงระยะเวลาสั้นซึ่งเป็นระยะเริ่มแรกที่มีเนื้อหามุ่งเน้นถึงการแสดงออกทางอารมณ์ ความรู้สึกและความทรงจำ ที่แสดงตัวตนผ่านจิตใต้สำนึกและยังสอดคล้องเชื่อมโยง กับประสบการณ์ที่ได้พบเจอในอดีต

โดยอาศัยการนำเสนอเรื่องราวจากชีวิตของตนเองผสมผสานกับจินตนาการภายใต้ความกดดัน ผลงานในชุดนี้สื่อถึงความตึงเครียดและการย้ำคิดย้ำทำของความคิด โดยนัยนี้ได้เลือกใช้รูปทรงของตนเองเป็นสื่อเชิงสัญลักษณ์ทางเรื่องราวเนื้อหาหลักในการแสดงออกอย่างตรงไปตรงมา ผ่านรูปแบบเหมือนจริง หรือการแสดงอารมณ์ความรู้สึกผ่านอากัปกริยาท่าทางที่ดูเรียบเฉย ไม่สนใจต่อสิ่งที่พยายามเข้ามารบกวน เพื่อต้องการสื่อความหมายถึงความผิดปกติของสภาวะจิตใจภายใน แต่ทว่าไม่ต้องการที่จะแสดงออกมาอย่างเปิดเผย โดยนัยนี้ยังรวมถึงการกลวิธีของใช้สีในภาพรวมของแต่ละชิ้นผลงานที่เน้นการใช้ชุด/โทนสีใดสีหนึ่งเป็นหลัก เพื่อสื่อสะท้อนถึงความผิดปกติทางอารมณ์ เช่น ความโกรธ ความเย็นชาไร้ซึ่งความรู้สึก ประกอบกับการเลือกใช้สัญลักษณ์ที่มีความสำคัญทำให้ผลงานสามารถสื่อความหมายได้ตรงตามเจตนา คือ การนำเอาบรรยากาศของแสงและเงามาเป็นสัญลักษณ์ที่ใช้สื่อแสดงแทนอารมณ์ความรู้สึกในด้านลบ ที่ไม่ว่าจะเป็นความเศร้า ความเครียด ความอึดอัดกดดันที่ถูกซ่อนเร้นเอาไว้ภายใต้เงา ซึ่งนัยนี้เป็นเสมือนการถูกระงับเร้ามาจากสภาวะแวดล้อมภายนอก ผกผันกับได้กำหนดพื้นที่ของแสงให้ปรากฏเพียงเล็กน้อย เพื่อต้องการสื่อถึงในอีกนัยส่วนของอารมณ์ตนเองที่ต้องการให้ผู้อื่นได้รับรู้หรือเป็นส่วนที่ผู้อื่นสามารถมองเห็นตัวตนเราได้ ซึ่งสิ่งที่ปรากฏให้เห็นนั้นกลับไม่ได้รับรู้ได้ถึงอารมณ์ความรู้สึกใด ๆ ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ในระยะนี้ทั้ง 5 ชิ้น จึงยังเป็นช่วงที่พยายามค้นหากลวิธีเชิงรูปแบบหรือรูปลักษณะของภาษาแห่งอารมณ์ความรู้สึก “ภาษาของจิตใจ” ให้เป็นไปตามเจตนาของแนวความคิด เนื่องจากการแสดงอารมณ์ความรู้สึกผ่านบรรยากาศของแสงและเงา ทางรูปแบบข้าพเจ้าต้องการมุ่งเน้นให้ส่วนที่อยู่ภายใต้เงานั้นเป็นสาระสำคัญว่าถูกลดทอนความสำคัญลง เพราะจำเป็นต้องควบคุมค่าน้ำหนักให้อยู่ในบรรยากาศของค่าน้ำหนักเงา ซึ่งไม่สามารถทำให้เด่นชัดกว่าค่าน้ำหนักในส่วนของแสงได้ รวมทั้งในด้านความหมายที่ต้องการจะสื่อถึงภาวะความกดดันที่ตึงเครียดนั้น อันเป็นสิ่งที่ก่อเกิดขึ้นจากภายในจิตใจของตนเอง แต่การใช้แสงและเงาให้ความรู้สึกที่สภาวะแวดล้อมเพียงอย่างเดียวที่เป็นตัวกำหนดหรือกระตุ้นเร้าอารมณ์ความรู้สึกด้วยสาเหตุนี้การใช้แสงและเงาจึงไม่สามารถสื่อความหมายเป็นไปตามเจตนา รวมทั้งยังต้องสร้างสภาวะแวดล้อมใหม่เชิงสัญลักษณ์ทางเรื่องราวเพื่อสื่อสารเนื้อหาผลงานให้มีความชัดเจนทางความคิดมากยิ่งขึ้น

- ภาพที่ 41 ภาพผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ ภาคการศึกษาที่ 1 ปีการศึกษา 2562
- ชื่อผลงาน “Bored”
- ขนาด 100 x 70 เซนติเมตร
- เทคนิค ภาพพิมพ์หิน (Lithograph)
- ปีที่สร้าง พ.ศ. 2562

ภาพที่ 42 ภาพผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ ภาคการศึกษาที่ 1 ปีการศึกษา 2562
 ชื่อผลงาน “Repentance”
 ขนาด 70 x 100 เซนติเมตร
 เทคนิค ภาพพิมพ์หิน (Lithograph)
 ปีที่สร้าง พ.ศ. 2562

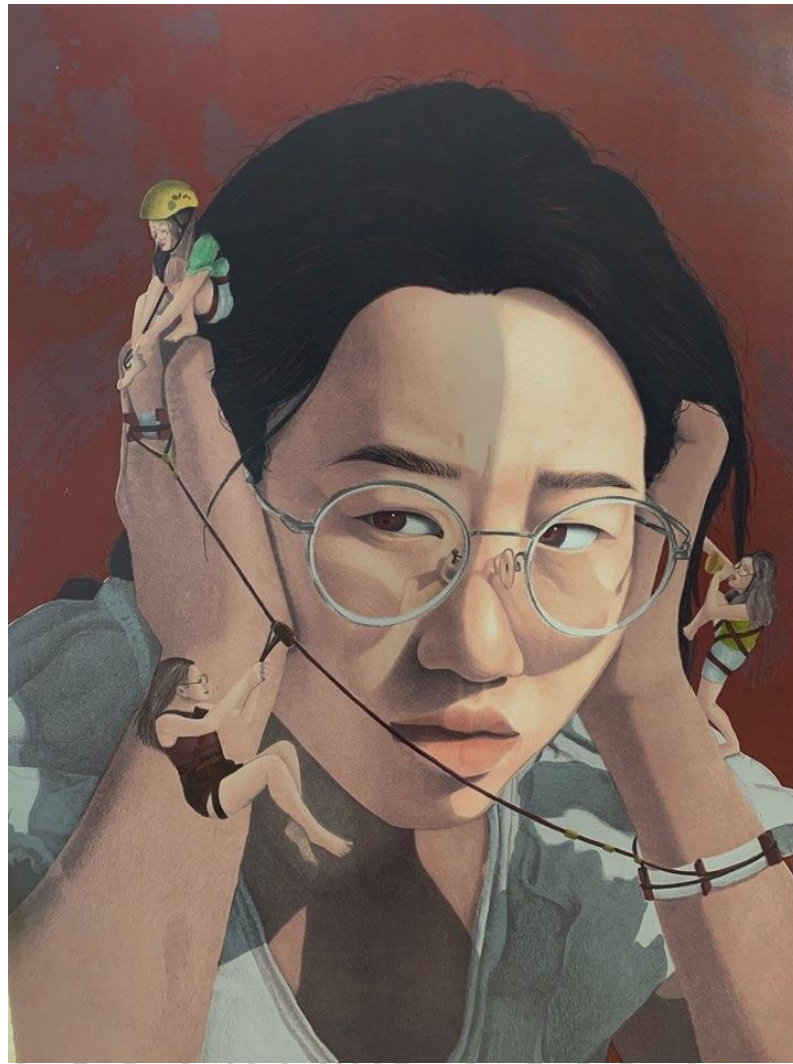

- ภาพที่ 43 ภาพผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ ภาคการศึกษาที่ 1 ปีการศึกษา 2562
- ชื่อผลงาน “Annoyance”
- ขนาด 100 x 70 เซนติเมตร
- เทคนิค ภาพพิมพ์หิน (Lithograph)
- ปีที่สร้าง พ.ศ. 2562

ภาพที่ 44 ภาพผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ ภาคการศึกษาที่ 1 ปีการศึกษา 2562
 ชื่อผลงาน “Submission”
 ขนาด 70 x 100 เซนติเมตร
 เทคนิค ภาพพิมพ์หิน (Lithograph)
 ปีที่สร้าง พ.ศ. 2562

- ภาพที่ 45 ภาพผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ ภาคการศึกษาที่ 1 ปีการศึกษา 2562
- ชื่อผลงาน “Agony”
- ขนาด 100 x 70 เซนติเมตร
- เทคนิค ภาพพิมพ์หิน (Lithograph)
- ปีที่สร้าง พ.ศ. 2562

ระยะที่ 2 ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ ภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2563

กล่าวได้ว่า ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ ในระยะที่ 2 นั้น ประเด็นความสำคัญต่อการสร้างสรรค์ที่ต้องสำรวจพิจารณาคือ การทบทวนวิธีคิดในการนำเสนอแนวความคิดที่สัมพันธ์กับเรื่องราวหรือแรงเนื้อหาบนศาลใจในการสร้างสรรค์ รวมไปถึงการนำปัญหาที่พบจากผลงานในระยะที่ 1 มาวิเคราะห์หรือให้นำไปสู่การพัฒนาอย่างเป็นระบบ ประกอบกับการปรับเปลี่ยนสัญลักษณ์ที่ใช้ในการสื่อความหมายเพื่อให้เป็นไปตามเจตนามากที่สุด ทว่าถึงอย่างไรก็ตามแนวทางการพัฒนาผลงานก็ยังมุ่งเสนอประเด็นสาระของการสื่ออารมณ์และความรู้สึกภายในจิตใจที่เกิดขึ้นกับข้าพเจ้าท่ามกลางสภาพความกดดันจากการใช้ชีวิตร่วมกับบุคคลอื่น ๆ ในสังคมผ่านบทสนทนาที่มีความหลากหลายเชิงรูปแบบ ดังนั้นประสบการณ์จากการสร้างสรรค์ที่ผ่านมาจึงทำให้สามารถพัฒนารูปแบบหรือภาพแทนของแนวความคิดให้มีความแตกต่างกัน แต่ทว่าก็ยังคงเลือกใช้ตนเองเป็นรูปทรงหลักอันเป็นสาระสำคัญและให้เชื่อมโยงกับประเด็นทางศิลปะที่ได้ปรับสร้างความชัดเจนในแบบที่ลุ่มลึกให้แตกต่างจากผลงานในช่วงระยะก่อนหน้า คือการกำหนดบริบทสภาพแวดล้อมใหม่ โดยมุ่งเน้นให้ความสำคัญกับสภาวะอารมณ์ความรู้สึกซึ่งเกิดขึ้นจากตัวเราที่เป็นผู้สร้างขึ้นมา ในอีกนัยหนึ่งยังเป็นกลวิธีของการแสดงออกถึงความผิดปกติของจิต ซึ่งแฝงนัยแห่งการสื่อผ่านรูปลักษณ์ของเส้นผมที่มีความยาวผิดปกติ ผสานกับทิศทางที่ให้ความรู้สึกถึงการเคลื่อนไหวที่ไม่หยุดนิ่ง อันเชื่อมโยงไปสู่ความผิดปกติของจิตใจที่แปรปรวนเป็นเสมือนกระแส “น้ำ” ที่มีความเชี่ยวกราก ซึ่งนัยนี้อาศัยใช้กายภาพและสภาวะเชิงนามธรรมของน้ำมาเป็นสัญลักษณ์ในการสื่อความหมายด้วย เพื่อสะท้อนถึงสภาพความอึดอัดของสภาวะอารมณ์ที่ยังขุนมัวและบริบทของ “น้ำ” จึงเข้ามามีบทบาทสำคัญที่จะเอื้อประโยชน์เชิงโน้มน้าวให้แนวความคิดมีความพิเศษลุ่มลึกมากขึ้นกว่าเดิม รวมทั้งการใช้กลวิธีของการย่อส่วนรูปทรงของตนเองให้มีขนาดเล็ก (จิ๋ว) และสร้างการมีปฏิสัมพันธ์กับรูปทรงหลักได้อย่างชัดเจน น่าสนใจมากขึ้นด้วย ซึ่งโดยนัยดังกล่าวได้ให้ผลลัพธ์แห่งความสัมฤทธิ์ต่อผลงานในระยะนี้อย่างมีนัยยะสำคัญอันเนื่องด้วยเพราะจากการทดลองหาความเป็นไปได้ทางด้านรูปแบบที่ให้ความหมายทางนามธรรมถึงการแสดงออกซึ่งอารมณ์ความรู้สึกที่ลุ่มลึกชัดเจนมากยิ่งขึ้น ทำให้มีความแตกต่างจากผลงานในระยะที่ 1 เป็นอย่างมากและนัยนี้เองสามารถนำผลลัพธ์เชิงกลวิธีดังกล่าวไปพัฒนาต่อยอดในผลงานชุดวิทยานิพนธ์ด้วย

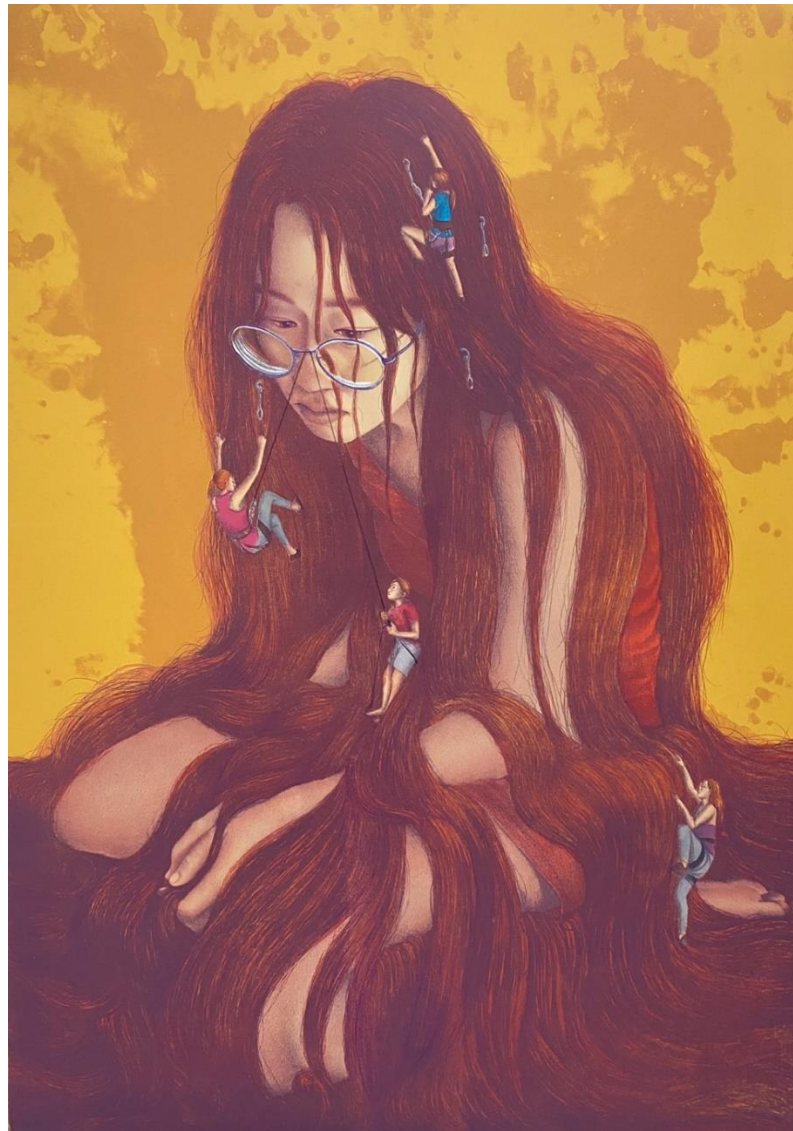
- ภาพที่ 46 ภาพผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ ภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2563
- ชื่อผลงาน “Capricious”
- ขนาด 100 x 70 เซนติเมตร
- เทคนิค ภาพพิมพ์หิน (Lithograph)
- ปีที่สร้าง พ.ศ. 2563

ภาพที่ 47 ภาพผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ ภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2563
 ชื่อผลงาน “Grumpy”
 ขนาด 70 x 100 เซนติเมตร
 เทคนิค ภาพพิมพ์หิน (Lithograph)
 ปีที่สร้าง พ.ศ. 2563

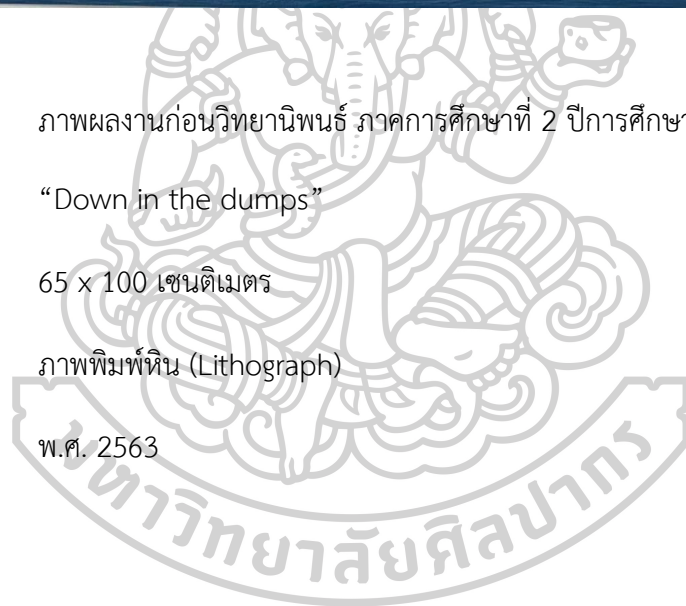
ภาพที่ 48 ภาพผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ ภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2563
 ชื่อผลงาน “Beleaguered”
 ขนาด 70 x 100 เซนติเมตร
 เทคนิค ภาพพิมพ์หิน (Lithograph)
 ปีที่สร้าง พ.ศ. 2563

- ภาพที่ 49   ภาพผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ ภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2563
- ชื่อผลงาน   “Critical”
- ขนาด   100 x 70 เซนติเมตร
- เทคนิค   ภาพพิมพ์หิน (Lithograph)
- ปีที่สร้าง   พ.ศ. 2563

ภาพที่ 50 ภาพผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ ภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2563
 ชื่อผลงาน “Down in the dumps”
 ขนาด 65 x 100 เซนติเมตร
 เทคนิค ภาพพิมพ์หิน (Lithograph)
 ปีที่สร้าง พ.ศ. 2563

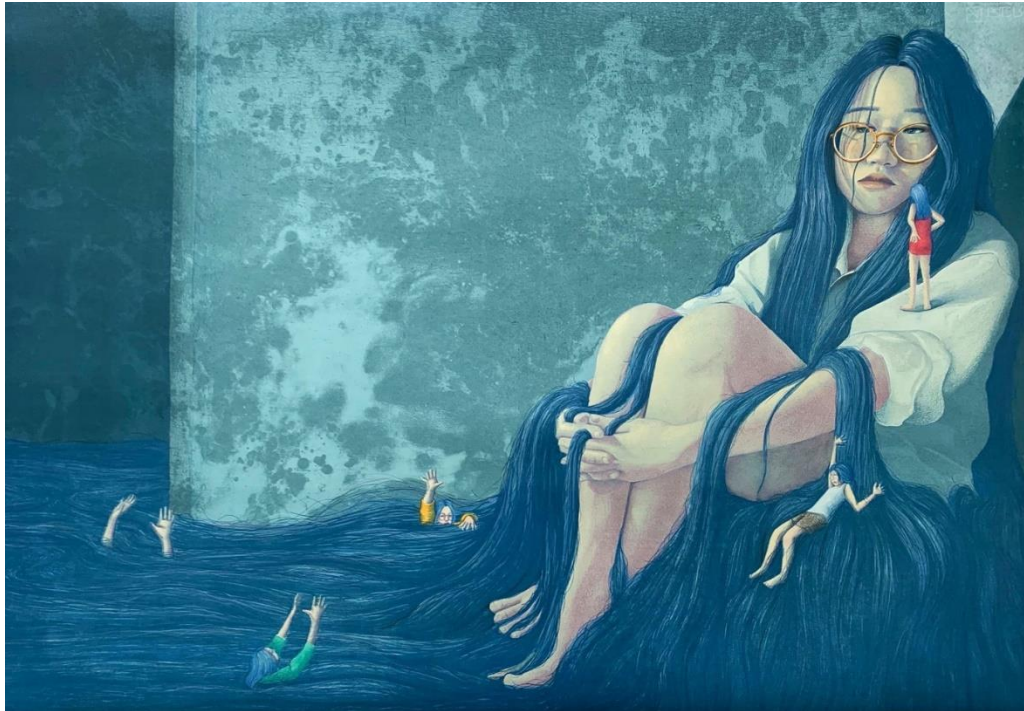
ระยะที่ 3 ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ ภาคการศึกษาที่ 1 ปีการศึกษา 2563

กล่าวคือผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ระยะที่ 3 ได้มีการพัฒนารูปแบบของผลงานรวมไปถึงสัญลักษณ์ที่ใช้สื่อสารนามธรรมแห่งอารมณ์ความรู้สึกให้มีความสอดคล้องเชื่อมโยงกับเนื้อหามากยิ่งขึ้น และได้ให้ความสำคัญกับบริบทพื้นที่สภาพแวดล้อมที่อุปมาเปรียบเสมือนว่ามีอยู่จริงที่เชื่อมโยงวิธีการดำเนินชีวิตกับตัวของข้าพเจ้า เช่น ห้องนอน ห้องนั่งเล่น มุมต่าง ๆ ในห้อง เพื่อเป็นกุศโลบายเชิงกลวิธีในการสร้างพื้นที่ใหม่ (กายภาพ) บนพื้นที่เดิมที่เราคุ้นเคย ทว่าเป็นการแสดงสภาพแวดล้อมที่มีความเฉพาะเจาะจง รวมทั้งการสร้างความหมายเชิงรูปธรรมและนามธรรมที่สอดคล้องเชื่อมโยงกันในบริบทของพื้นที่ที่มีผลต่ออารมณ์ความรู้สึกของตนเองผ่านจินตนาการจนก่อรูปเกิดเป็น “พื้นที่สมมติ” เชิงสภาวะเพื่อเอื้อประโยชน์ให้รูปแบบสื่อความหมายได้ชัดเจนตามเจตนาที่ตั้งใจไว้ จากความเป็นไปได้ในการสร้างพื้นที่สมมติในบริบทต่าง ๆ แต่หากว่าการจัดองค์ประกอบให้พื้นที่สมมติโดยนัยนี้มีความเด่นชัดมากเกินไปจะส่งผลลัพธ์ทำให้อารมณ์ความรู้สึกของรูปทรงหลักถูกลดทอนความสำคัญลง หรือทำให้ผลงานในภาพรวมไม่ลงตัวอย่างที่ควรจะเป็น อีกทั้งผลงานบางชิ้นยังมีปัญหาในการใช้บรรยากาศโทนสีที่มีความขัดแย้งกันของสีที่รุนแรงจึงส่งผลให้ผลงานขาดความเป็นเอกภาพทางสุนทรียภาพ หรือในบางผลงานมีการแสดงความไม่ลงตัวเชิงการจัดการกับพื้นที่ว่างได้อย่างไม่สมดุลอันเป็นสาเหตุทำให้องค์ประกอบของภาพไม่สมบูรณ์ และเมื่อนำผลงานแต่ละชิ้นมาวิเคราะห์จึงพบว่าผลงานที่มีการใช้ชุดสีในโทนเดียวกันทำให้ผลงานนั้นมีความลงตัวอย่างมีเอกภาพ รวมไปถึงการกำหนดพื้นที่สมมตินั้นควรเป็นพื้นที่ที่ไม่เล่าเรื่องหรือแสดงออกทางเรื่องราวที่ไม่เด่นชัดมากเกินไป โดยนัยนี้ก็เพื่อการเอื้อประโยชน์ให้รูปทรงหลักได้แสดงความหมายถึงภาวะแห่งอารมณ์ความรู้สึกให้สอดคล้องกลมกลืนกัน และไม่ขัดแย้งหรือมีผลต่อการลดทอนความสำคัญและการแสดงความหมายเชิงความเป็นจุดเด่นของรูปทรงหลัก

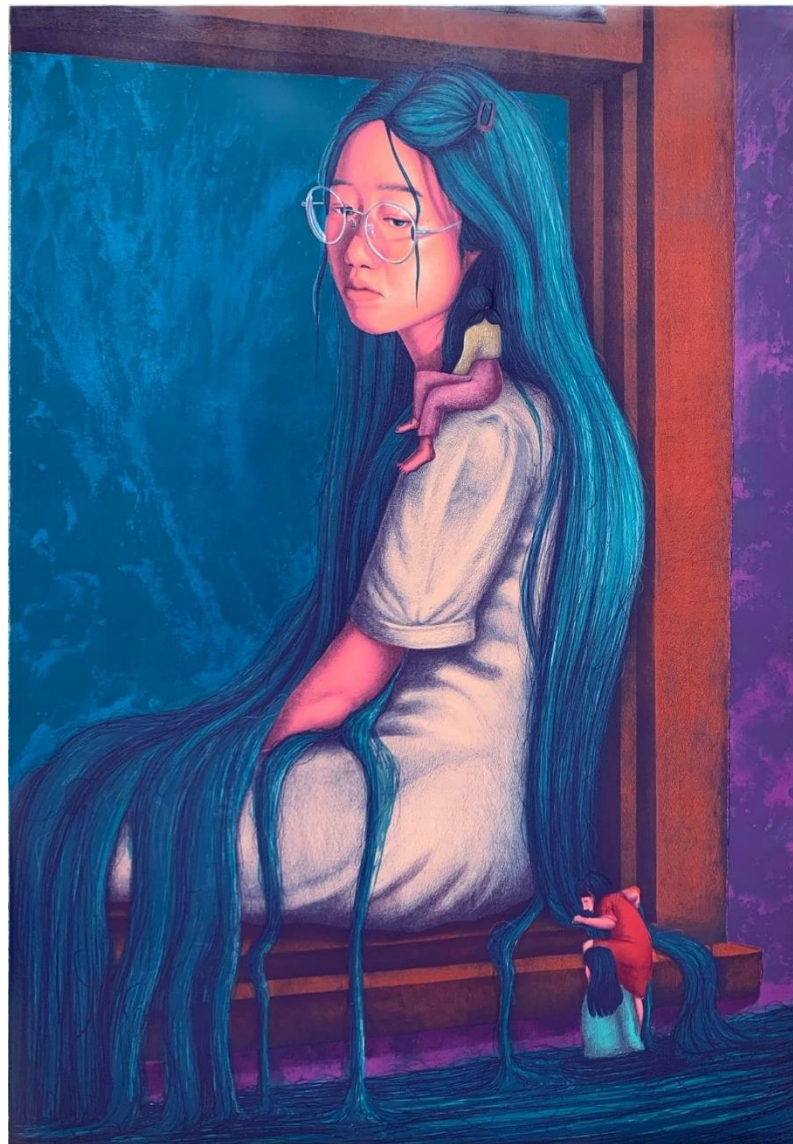

ภาพที่ 51 ภาพผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ ภาคการศึกษาที่ 3 ปีการศึกษา 2563
 ชื่อผลงาน “Jittery”
 ขนาด 70 x 100 เซนติเมตร
 เทคนิค ภาพพิมพ์หิน (Lithograph)
 ปีที่สร้าง พ.ศ. 2563

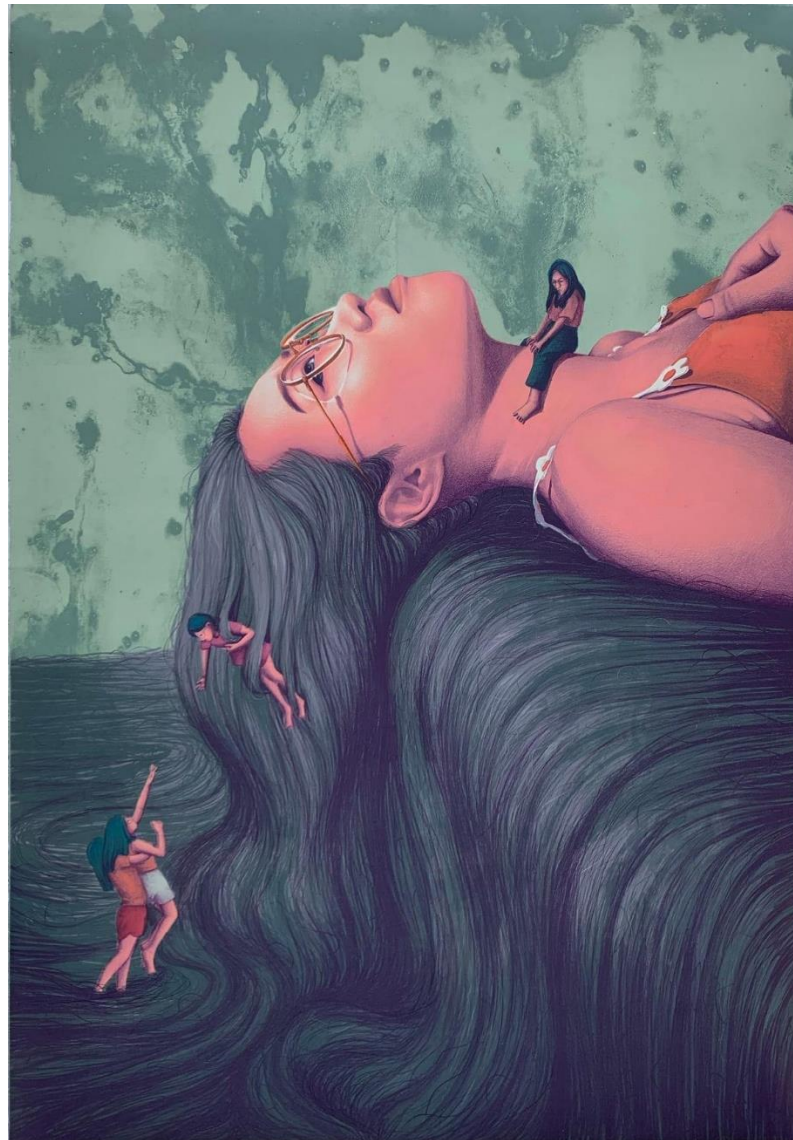
ภาพที่ 52 ภาพผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ ภาคการศึกษาที่ 3 ปีการศึกษา 2563
 ชื่อผลงาน “Cold Fish”
 ขนาด 70 x 100 เซนติเมตร
 เทคนิค ภาพพิมพ์หิน (Lithograph)
 ปีที่สร้าง พ.ศ. 2563

- ภาพที่ 53   ภาพผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ ภาคการศึกษาที่ 3 ปีการศึกษา 2563
- ชื่อผลงาน   “Grief”
- ขนาด   100 x 70 เซนติเมตร
- เทคนิค   ภาพพิมพ์หิน (Lithograph)
- ปีที่สร้าง   พ.ศ. 2563

ภาพที่ 54 ภาพผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ ภาคการศึกษาที่ 3 ปีการศึกษา 2563
 ชื่อผลงาน “Attachment”
 ขนาด 70 x 100 เซนติเมตร
 เทคนิค ภาพพิมพ์หิน (Lithograph)
 ปีที่สร้าง พ.ศ. 2563

ภาพที่ 55	ภาพผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ ภาคการศึกษาที่ 3 ปีการศึกษา 2563
ชื่อผลงาน	“IDK”
ขนาด	100 x 70 เซนติเมตร
เทคนิค	ภาพพิมพ์หิน (Lithograph)
ปีที่สร้าง	พ.ศ. 2563

- ภาพที่ 56   ภาพผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ ภาคการศึกษาที่ 3 ปีการศึกษา 2563
- ชื่อผลงาน   “Suspicion”
- ขนาด   100 x 70 เซนติเมตร
- เทคนิค   ภาพพิมพ์หิน (Lithograph)
- ปีที่สร้าง   พ.ศ. 2563

ระยะที่ 4 ผลงานชุดวิทยานิพนธ์ ระหว่างปีการศึกษา 2563-2565

ในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะภาพพิมพ์ทั้ง 3 ระยะที่ผ่านมานั้น ข้าพเจ้าได้พยายามศึกษาค้นหาข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการสร้างสรรค์เพิ่มเติมที่จะเอื้อประโยชน์นำไปสู่การต่อยอดพัฒนารูปแบบผลงานให้มีความสอดคล้องกับเนื้อหาหรือเป็นเสมือนภาพแทนของเจตนาแนวความคิด เนื่องจากรูปแบบผลงานที่ผ่านมามุ่งเน้นความสำคัญกับรูปทรงหลักให้แสดงความหมายทั้งทางรูปธรรมและนามธรรมท่ามกลางบริบทพื้นที่ตามสภาพสิ่งแวดล้อมจริงมากจนเกินไป อันเป็นสาเหตุทำให้ผลงานขาดเอกภาพทางเนื้อหาของจินตนาการที่ต้องการนำเสนอ “สาระ” แห่งสภาวะภายในจิตใจให้สื่อผ่านพื้นที่สิ่งแวดล้อม รวมทั้งการให้ความเป็นจริงกับการใช้สัญลักษณ์แฝงและควบคุมให้ตัวตน (ภาพเหมือนในใจ) ของตนเอง ที่ถูกย่อส่วนและมีปฏิสัมพันธ์กับรูปทรงหลักซึ่งมีนัยยะเชิงการเล่าเรื่องราว อันเป็นบทสนทนาที่สร้างกิจกรรมซึ่งกันและกันอย่างมีเหตุผล ควบคู่ไปกับการพัฒนาทางด้านเทคนิควิธีการหรือทักษะการวาดเส้นบนแม่พิมพ์ การแยกแม่พิมพ์ในแต่ละแม่พิมพ์ให้มีความประณีตและซับซ้อนมากยิ่งขึ้นเพื่อผลลัพธ์ทางมิติลวงตาบนพื้นระนาบ ที่จะเกิดขึ้นในผลงาน ซึ่งนัยเหล่านี้สะท้อนเห็นถึงความชัดเจนทางความคิด จนเกิดเป็นความสมบูรณ์ตามลำดับและเป็นระบบของการวิจัยและสร้างสรรค์เชิงพัฒนาการของการเรียนรู้จากประสบการณ์จริงในขณะปฏิบัติงานหรือเป็นผลจากการสังเกต การจดบันทึกข้อบกพร่องและความผิดพลาด ที่นำมาแก้ไขและปรับปรุงเพื่อการพัฒนาผลงานให้มีคุณภาพสูงมากยิ่งขึ้น และในการสร้างเอกภาพทางสุนทรียภาพของการสร้างสรรค์ผลงานชุดวิทยานิพนธ์ จำนวน 6 ชิ้น ที่ยังคงอยู่ภายใต้กรอบแนวความคิดอันเป็นเรื่องราวเนื้อหาของสภาวะอารมณ์ ความรู้สึกจากภายในจิตใจเช่นเดิม ทว่านำเสนอผ่านการสร้างรูปทรง “ภาพเหมือนในใจ” ของตนเองให้มีความน่าสนใจมากยิ่งขึ้นผนวกกับรายละเอียดเชิงรูปสัญลักษณ์ที่ให้ความหมายทั้งทางกายภาพความงามและสาระนามธรรมไปพร้อมกัน หรือแฝงนัยผ่านเส้นผมที่ยาวและเคลื่อนไหวเป็นเสมือนน้ำ “สภาวะจิตใจที่ไม่นิ่ง” อันเป็นกลวิธีที่มีบทบาทที่สำคัญช่วยขับเน้นเนื้อหาความหมายทางนามธรรมสอดคล้องกับเจตนาของแนวความคิดผลงานให้มีความชัดเจนมากขึ้นด้วย

ด้านเรื่องราวเนื้อหา ความคิดและความหมายของสัญลักษณ์

ประเด็นสาระสำคัญในด้านเรื่องราวเนื้อหาของผลงานภายใต้หัวข้อ “ภาพเหมือนในใจของฉัน” เป็นการนำเสนอภาพแทนเชิงสมมติที่ชัดเจนเกี่ยวกับภาพในจินตนาการถึงสภาวะภายในจิตใจว่ากำลังรู้สึกอย่างไร และจะต้องนำเสนอความรู้สึกเหล่านั้นให้กลายเป็นรูปธรรมในบริบทแบบใด โดยนัยนี้ข้าพเจ้าให้ความสำคัญกับการจัดวางท่าทาง อากัปกิริยาจากพฤติกรรมและพฤติกรรมเชิงวิถี

ชีวิตประจำวัน เช่น การอ่านหนังสือ ฟังเพลง นั่งปลดปล่อยอารมณ์ความคิด เป็นต้น รวมไปถึงภาพอิริยาบถการนอนพักผ่อน ซึ่งเป็นการจำลองแบบให้สะท้อนเห็นถึงพื้นที่ในจินตนาการที่ต้องการหลบหนีจากปัญหาความวุ่นวาย หรือการนำเสนอภาพท่าทางให้มีลักษณะที่ผ่อนคลาย รวมทั้งการนำเอาท่วงท่าที่มีความเป็นธรรมชาติเสมือนเป็นการบันทึกเชิงภาพสะท้อนตัวตนของตนเองขณะนั่งครุ่นคิด เหม่อลอยและเจตนาเน้นให้เห็นถึงลักษณะของอารมณ์ความรู้สึกทางสีหน้าและแววตา รวมไปถึงรายละเอียดที่ปรากฏให้เห็นบนใบหน้าอันเกิดจากกลวิธีของการพิมพ์ทับซ้อนแม่พิมพ์ที่มีความหลากหลาย ดังนั้นความสัมพันธ์ของผลงานจึงมุ่งเน้นสัจจะแห่งความจริงที่เกิดขึ้นกับสรีระของมนุษย์โดยทั่วไป ด้วยเพราะต้องการขบเน้นการสร้างบรรยากาศโดยรวมของภาพ ซึ่งมีจิตใต้สำนึกที่เป็นตัวกำกับการนำเสนอให้เป็นรูปธรรมผ่านตัวตนของตนเองที่มีขนาดเล็กแบบย่อบส่วนขณะกำลังเล่น หยอกล้อ ต่างทำหน้าที่สร้างการมีปฏิสัมพันธ์ที่ต่างบริบทกันออกไป และยังคงให้ความสำคัญกับการอุปมาเปรียบถึงสภาวะที่ไม่หนึ่งของ “น้ำ” กับอารมณ์ความรู้สึกตนเอง ผ่านรูปลักษณะของเส้นผมที่เป็นสื่อสัญลักษณ์แทนความหมายของสภาวะแห่งความรู้สึก ความคิด หรือนำมาสู่การสร้างพื้นที่ในจินตนาการที่สามารถปลดปล่อยอารมณ์ความรู้สึกและความคิดให้ค่อย ๆ ไหลรินระบายออกไป โดยในบางห้วงขณะตนเองก็สามารถควบคุมความรู้สึกเหล่านั้นได้และไม่ได้ก่อก่อไปพร้อม ๆ กัน ณ ช่วงเวลาแห่งสภาวะการณ์รวมทั้งการอยู่กับตัวเองจึงเป็นเหมือนการรับรู้และติดตามเรื่องราวที่ปรับเปลี่ยนไปตลอดเวลารอบ ๆ ตัว และนั่นแห่งความคิดเหล่านั้นที่ได้โน้มนำไปสู่การถกคิดถึงการทบทวนบำบัดฟื้นฟูและเยียวยาจิตใจของตนเองไปพร้อม ๆ กันด้วย

ด้านกระบวนการทางเทคนิค

กล่าวคือ ในกระบวนการสร้างสรรค์ทางทัศนศิลป์ผลงานศิลปะภาพพิมพ์ การพิมพ์ภาพพิมพ์หน้าราบ หรือเทคนิคภาพพิมพ์หิน เป็นกระบวนการที่ต้องอาศัยช่วงเวลาเป็นเครื่องกำกับสำคัญและการวางแผนที่ดีอย่างเป็นระบบ รวมไปถึงการนำเอาปัญหาข้อผิดพลาดต่าง ๆ มาแก้ไขและปรับปรุงรวมทั้งการจดบันทึกช่วยจำ มักจะทำให้เกิดการพัฒนาต่อตนเองและผลงานอย่างมีคุณภาพด้วยเช่นกัน หรือเพื่อให้บรรลุความมุ่งหมายและวัตถุประสงค์แห่งการสร้างสรรค์ ซึ่งตรงกับบุคลิกนิสัยตามธรรมชาติของตนเองที่สอดคล้องเชื่อมโยงกับเรื่องราวเนื้อหาความหมายทางนามธรรมแห่งผลงานด้วยผนวกกับการวิเคราะห์และตีความข้อมูลบริบทต่าง ๆ ด้วยวิจารณญาณและความรู้สึก เพื่อสรุปประเด็นสาระของจุดมุ่งหมายที่ต้องการนำเสนอผ่านการสร้างสัมพันธ์ผลของการสร้างสรรค์ จะเห็นได้ว่าผลงานตลอดช่วงเวลาทั้ง 4 ระยะของการวิจัยและสร้างสรรค์ทางทัศนศิลป์ จนนำมาสู่การสร้างเอกภาพทางสุนทรียภาพของผลงานชุดวิทยานิพนธ์ล้วนเป็นผลลัพธ์แห่งความสัมพันธ์อันเกิดจากการ

สิ่งสมประสพการณ์และทักษะศิลปะรวมไปถึงปัญหาข้อผิดพลาดที่พบในช่วงเวลาต่าง ๆ ได้ถ่ายทอด
อารมณ์ความรู้สึก “ภาษาของจิตใจ” และสามารถสะท้อนเรื่องราวเนื้อหาอันเป็นสื่อและสารหรือเป็น
อนุสติเพื่อปลดปล่อยความรู้สึก “ปล่อยวาง” ความทุกข์ในช่วงระยะเวลาหนึ่งของชีวิตลงได้

ผลงานชุดวิทยานิพนธ์

ภาพที่ 57 ภาพผลงานวิทยานิพนธ์ หมายเลข 1

ชื่อผลงาน “Used to it”

ขนาด 100 x 70 เซนติเมตร

เทคนิค ภาพพิมพ์หิน (Lithograph)

ปีที่สร้าง พ.ศ. 2564

ภาพที่ 58 ภาพผลงานวิทยานิพนธ์ หมายเลข 2

ชื่อผลงาน “You let me down”

ขนาด 100 x 70 เซนติเมตร

เทคนิค ภาพพิมพ์หิน (Lithograph)

ปีที่สร้าง พ.ศ. 2564

ภาพที่ 59

ภาพผลงานวิทยานิพนธ์ หมายเลข 3

ชื่อผลงาน

“Retrospective”

ขนาด

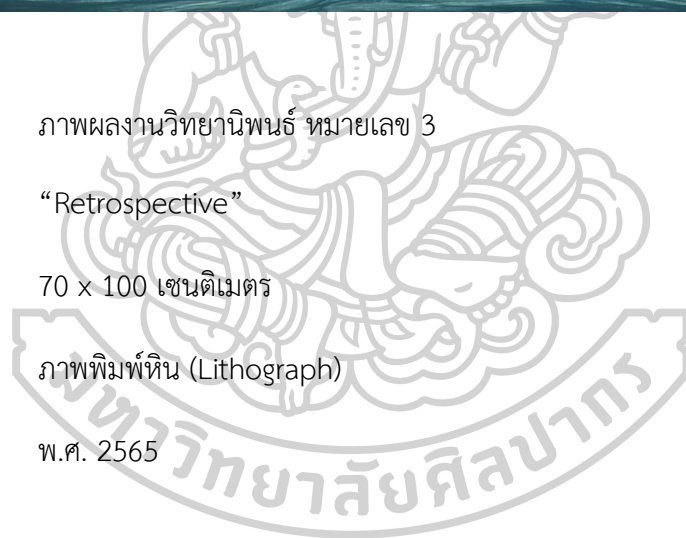
70 x 100 เซนติเมตร

เทคนิค

ภาพพิมพ์หิน (Lithograph)

ปีที่สร้าง

พ.ศ. 2565

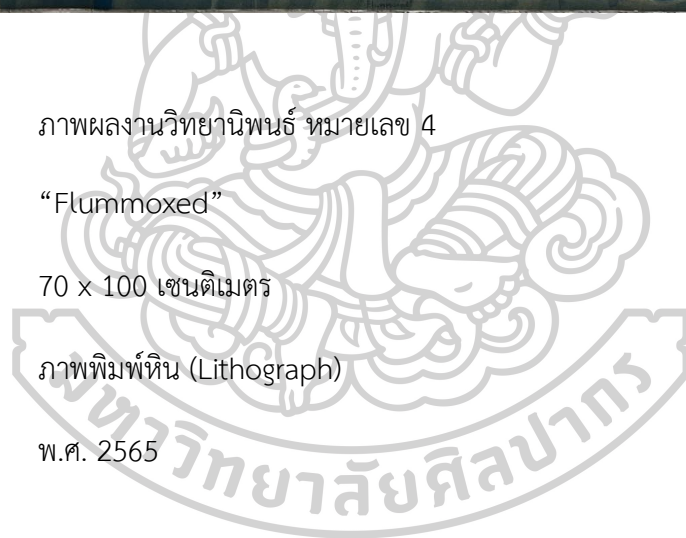
ภาพที่ 60 ภาพผลงานวิทยานิพนธ์ หมายเลข 4

ชื่อผลงาน “Flummoxed”

ขนาด 70 x 100 เซนติเมตร

เทคนิค ภาพพิมพ์หิน (Lithograph)

ปีที่สร้าง พ.ศ. 2565

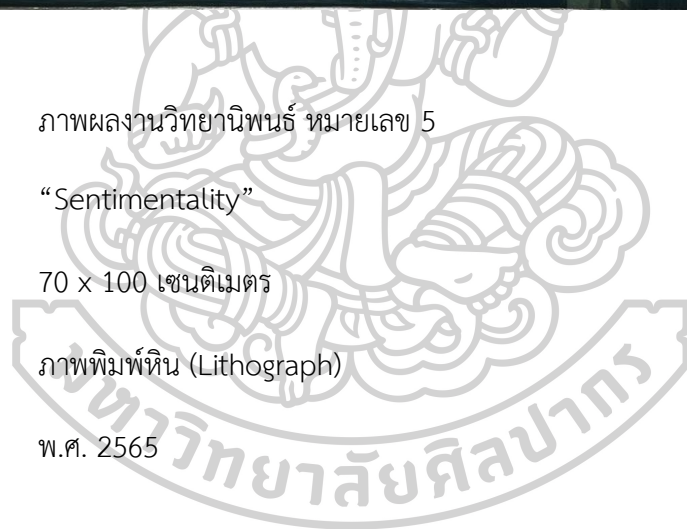
ภาพที่ 61 ภาพผลงานวิทยานิพนธ์ หมายเลข 5

ชื่อผลงาน “Sentimentality”

ขนาด 70 x 100 เซนติเมตร

เทคนิค ภาพพิมพ์หิน (Lithograph)

ปีที่สร้าง พ.ศ. 2565

ภาพที่ 62	ภาพผลงานวิทยานิพนธ์ หมายเลข 6
ชื่อผลงาน	“Rage”
ขนาด	70 x 100 เซนติเมตร
เทคนิค	ภาพพิมพ์หิน (Lithograph)
ปีที่สร้าง	พ.ศ. 2565

บทที่ 5

บทสรุป

วิทยานิพนธ์ หัวข้อ “ภาพเหมือนในใจของฉัน” เป็นสัมฤทธิ์ผลของการสร้างรูปลักษณ์แห่งจินตภาพจากจินตนาการหรือในอีกนัยหนึ่งเป็นภาพเหมือนในใจของตนเองที่สื่อเนื้อหาเรื่องราวของตน บน “พื้นที่สมมติ” ความเป็นตัวเองบนพื้นที่ความสุขด้วยจินตนาการหรือในอีกนัยหนึ่งเป็นเสมือนการสร้างรูปแทนสมมติของการกระทำหรือกิจกรรมความสุขที่ได้เรียนรู้ในอิริยาบถภายใต้ “จิตใต้สำนึก” ที่สร้างมิติลงตามระนาบสองมิติของพื้นภาพให้ก่อรูปตัวตนเล็ก ๆ ในอีกนัยหนึ่งเป็นเหมือนภาพเหมือนในจิตใจของตนเองที่หลากหลายท่ามกลาง “รูปแบบ” อิริยาบถที่ผ่อนคลายและอยู่ในห้วงขณะปล่อยจิตให้เคลื่อนไปตามกระแสสังคมที่สะท้อนผ่านอารมณ์ความรู้สึกตนเองในห้วงแห่งกาลหนึ่งโดยอาศัยกระบวนการพิมพ์ภาพพิมพ์นําราบ (Planographic Printing Process) หรือเทคนิคภาพพิมพ์หิน (Lithograph) ก่อรูปร่างสร้างมิติลงตามระนาบของพื้นภาพด้วยภาษาของศิลปะหรือทัศนธาตุ เส้น สี รูปทรงและความแตกต่างของรายละเอียด ค่าน้ำหนักพื้นผิวที่ให้ความหมายทางนามธรรม ซึ่งผสมผสานเข้ากับการประทับร่องรอย (stamp) และวิธีการ stencil อันเป็นกระบวนการและวิธีการทางศิลปะภาพพิมพ์ที่สร้างขึ้นภายใต้บริบทแห่งจิตสำนึกในเหตุปัจจัยและการคาดการณ์ได้ถึงอุปสรรค ประเด็นสาระเหล่านี้เป็นกุศโลบายเชิงกลวิธีการสร้างเอกภาพสุนทรียภาพพื้นที่ซึ่งคงอยู่แบบปฏิสัมพันธ์เป็นส่วนหนึ่งของร่างกายที่คอยให้กำลังใจเติมเต็มช่องว่างของจิตให้เปี่ยมไว้ด้วยอารมณ์ความรู้สึกแห่งความสุขสุนทรีย์ เพื่อคลายความรู้สึกต่าง ๆ และหลอมรวมผสานความคิด สติปัญญา ประสบการณ์ รวมถึงความเข้าใจในธรรมชาติของมนุษย์ที่สื่อความหมายถึงการตระหนักรู้และค้นหาวิถีหนทางแห่งการปล่อยวางความทุกข์ (ปัญหา) ได้ด้วยตนเอง

อนึ่ง การสร้างตัวตนด้วยรูปสัญลักษณ์แห่งจินตภาพจากจินตนาการความมีตัวตนของจิตสำนึกที่เป็นเสมือนเสียงแห่งจิตสำนึกคอยกระซิบเพรียกให้ตระหนักรู้เท่าทันถึงการสร้างรูปแบบชีวิตความสุขด้วยการปลดปล่อยจิตสำนึกที่แท้จริงของตนเองให้พ้นจากความทุกข์ การพร้อมที่จะก้าวไปข้างหน้าอยู่ตลอดเวลาด้วยสติปัญญาท่ามกลางความเปลี่ยนแปลงของสังคมได้อย่างมีความสุข และเป็นอนุสติย้ำเตือนบุคคลที่มีความคิดอยู่กับตัวเอง เก็บตัวและหวาดระแวง ให้เปิดใจยอมรับบุคคลอื่นเข้ามาปฏิสัมพันธ์ร่วมกันอย่างสร้างสรรค์รวมถึงการปลดปล่อยอารมณ์และความคิดให้ค่อย ๆ ไหลรินระบายออกไปตามธรรมชาติโดยคำนึงถึงความรู้สึกของตนเองเป็นสำคัญ ณ ช่วงเวลาแห่งสภาวะการณ์รวมทั้งการอยู่กับตัวเองจึงเป็นเหมือนการรับรู้และติดตามเรื่องราวที่ปรับเปลี่ยนไปตลอดเวลาและความคิดเหล่านี้ได้นำมาไปสู่การผูกคิดถึงการทบทวนบำบัดฟื้นฟูและเยียวยาจิตใจของตนเองไปพร้อม ๆ กัน

รายการอ้างอิง

- Arkat Vinyapiroath. (2559). *ลัทธิ DADA หยุดตัดจริตโลกสวย แล้วเผชิญความจริงบนโลกที่ไม่สมบูรณ์แบบ*. Retrieved from <https://moontonerecords.weebly.com/articles/dada>
- Caniëls, M. C., Semeijn, J. H., & Renders, I. H. (2018). *Mind the mindset! The interaction of proactive personality, transformational leadership and growth mindset for engagement at work. Career development international*. Retrieved from <https://www.emerald.com/insight/content/doi/10.1108/CDI-11-2016-0194/full/pdf?title=mind-the-mindset-the-interaction-of-proactive-personality-transformational-leadership-and-growth-mindset-for-engagement-at-work>
- Miles Johnston. (2017). *Miles Johnston*. Retrieved from <https://www.milesjohnstonart.com>
- ThaiHypnosis. (2560). *จิตใต้สำนึกตามแนวทางของ SIGMUND FREUD*. Retrieved from <https://thaihypnosis.com/Content/page/จิตใต้สำนึก-ตามแนวทางของ-Sigmund-Freud>
- WowxWow. (2017). *Miho Hirano – Beauties of Nature – Artist Interview*. Retrieved from <https://wowxwow.com/artist-interview/miho-hirano-beauties-nature-ai>
- พบแพทย์. (2560). *Introvert ทำความรู้จักกับบุคลิกภาพแบบเก็บตัว*. Retrieved from <https://www.pobpad.com/introvert-%E0%B8%97%E0%B8%B3%E0%B8%84%E0%B8%A7%E0%B8%B2%E0%B8%A1%E0%B8%A3%E0%B8%B9%E0%B9%89%E0%B8%88%E0%B8%B1%E0%B8%81%E0%B8%81%E0%B8%B1%E0%B8%9A%E0%B8%9A%E0%B8%B8%E0%B8%84%E0%B8%A5%E0%B8%B4%E0%B8%81>
- Sylvia Loehken. (2019). *Quiet Impact* (พรรณณี ชูจิรวงศ์, แปล). กรุงเทพฯ : วีเลิร์น.
- กัญญา เจริญสุขกุล. (2550). *ภาพพิมพ์หิน LITHOGRAPH*. กรุงเทพฯ : อมรินทร์พริ้นติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง
- ศรีเรือน แก้วกังวาล. (2554). *ทฤษฎีจิตวิทยาบุคลิกภาพ*. กรุงเทพฯ : หมอชาวบ้าน.

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-สกุล	นางสาวณัฐกาญจน์ วาจาสัตย์
วัน เดือน ปี เกิด	24 พฤษภาคม 2539
สถานที่เกิด	นครปฐม
วุฒิการศึกษา	-ปริญญาศิลปบัณฑิต สาขาทัศนศิลป์ กลุ่มวิชาเอกภาพพิมพ์ คณะจิตรกรรม ประติมากรรมและภาพพิมพ์ มหาวิทยาลัยศิลปากร จังหวัดนครปฐม
ที่อยู่ปัจจุบัน	357 หมู่ 6 ถนนบ้านรางมะเดื่อ ตำบลสามควายเผือก อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม 73000
ผลงานตีพิมพ์	2565 -ร่วมแสดงการประกวดศิลปกรรมแห่งชาติ ครั้งที่ 67 ประเทศไทย 2564 -ร่วมแสดงการประกวดภาพพิมพ์นานาชาติประเทศบัลแกเรีย ครั้งที่ 21 ประเทศบัลแกเรีย 2563 -ร่วมแสดงผลงานภาพพิมพ์หินออนไลน์ The Megalo's fourth online exhibition ประเทศออสเตรเลีย -ร่วมแสดงการประกวดภาพพิมพ์นานาชาติไทเปประเทศไต้หวัน (R.O.C.) ประเทศไต้หวัน -ร่วมแสดงการประกวดภาพพิมพ์นานาชาติ The Graphic Art Biennial of Szeklerland celebrates its 10th anniversary in the year 2020 ประเทศโรมาเนีย -ร่วมแสดงการประกวดภาพพิมพ์นานาชาติThe Senefelder Award 2020 ประเทศเยอรมนี -ร่วมแสดงการประกวดศิลปกรรมร่วมสมัยของศิลปินรุ่นใหม่ ครั้งที่ 37 ประเทศไทย

2562

-ร่วมแสดงการประกวดภาพพิมพ์และวาดเส้นนานาชาติครั้งที่ 5
ประเทศไทย

2561

-ร่วมแสดงการประกวดภาพพิมพ์นานาชาติขนาดเล็ก
MINIATURE PRINT COMPETITION ประเทศโปแลนด์
-ร่วมแสดงผลงานภาพพิมพ์ Printable Print Exhibition 2018
ประเทศไทย
-ร่วมแสดงผลงานภาพพิมพ์ Print for you 5th ประเทศไทย

2560

-ร่วมแสดงผลงานภาพพิมพ์ Print for you 4th ประเทศไทย
-ร่วมแสดงการประกวดภาพพิมพ์นานาชาติ International Print Triennial
in Cieszyn, Art Department of the University of Silesia Art
Institute ประเทศโปแลนด์

รางวัลที่ได้รับ

2565

-รางวัลชนะเลิศ การแสดงผลงานภาพพิมพ์นานาชาติ ครั้งที่ 1
First International Print Online Exhibition 2022
ประเทศไทย

2564

-รางวัลชมเชย การประกวดศิลปกรรมช่างเผือกครั้งที่ 10 หัวข้อ “ในฝัน”
ประเทศไทย

2563

-รางวัลดีเด่น โครงการรางวัลยุวศิลปินไทย Young Thai Award 202
ประเทศไทย

2561

-รางวัลรองชนะเลิศอันดับ 1 การประกวดภาพพิมพ์นานาชาติประเทศ

อินโดนีเซีย ครั้งที่ 6 The VI Indonesia International Print Triennial
2018 ประเทศอินโดนีเซีย

-รางวัลสนับสนุนศิลปินรุ่นใหม่ การแสดงศิลปกรรมร่วมสมัยของศิลปินรุ่นใหม่
ครั้งที่ 35 ประเทศไทย

